

Пешгуфтори нашри якуми соли 2000

Имондорон ҳамеша, дар ҳама ҷаҳон, барои Худо аз ҷону дил сурудҳо мехонанд. Миннатдорӣ аз корҳои Худо ва муҳаббат нисбати шахсияти ӯ боиси таронасароии бандагонаш аст: дар танҳои, дар ҷамоат, дар оила ва ҳангоми кор.

Ин маҷмӯа аксаран сурудҳои масеҳии эрониро дар бар мегирад. Қисми дигари сурудҳо аз эҷоди имондорони тоҷик ва тарҷумаҳо аз забонҳои дигар мебошанд.

Мо умедворем, ки ин суруднома барои имондорон ёриё ба шавад, то ки онҳоро ба сароидани сурудҳои нав барои ҷалоли Худо водор намояд.

Баракати Худо бар ҳамаи шумо бод!

Пешгуфтори нашри дуюми соли 2004

Нашри дуввуми сурудномаи масеҳии “Ҳазинаи дил” бо ёрии Парвардигор тайёр карда шудааст. Ҳаҷми китоб хурдтар, вале сифаташ баландтар шудааст. Як қисми сурудҳо партофта шудааст, қисми дигар ислоҳ карда шудааст. Якчанд сурудҳо илова карда шудаанд, ки аксаран аз таронаҳои Забур мебошанд. Илова ба ин китоб ҳамчунин китоби дигаре нашр карда шудааст, ки ҳам матн ва ҳам нотаҳои сурудҳоро дорад.

Сурудҳои беоҳанг бо ситорача (*) ишора карда шудаанд.

Чуноне ки аз таърих маълум аст, дар давоми 1000 сол масеҳият дар Осиёи Миёна ривочу равнақе доштааст. Вале бо сабабҳои гуногуни таърихӣ дар охири асрҳои миёна аз байн рафтааст. Баъд аз истиқлолияти Тоҷикистон масеҳияти тоҷик умри дубора пайдо кард. Мо умед дорем, ки ин суруднома барои устувор кардани масеҳияти тоҷик ёрӣ мерасонад.

Муҳаррирони сурудномаи “Ҳазинаи дил”

1. Агар Исо ҳазорон бори дигар
Ба дунё зиндагонӣ гирад аз сар,
Кунад равшан зи нав дунёи моро,
Шифо бахшад ҳама дардҳои моро,
|: Вале дар қалби мо ворид нагардад,
Умеди мо саросар ҳеч гардад. :|

2. Агар Исо ҳазорон бори дигар
Ба дунё зиндагонӣ гирад аз сар,
Ба худ хонад ҳама заҳматкашонро,
Бибахшад зиндагонӣ мурдагонро,
|: Вале дар қалби мо ворид нагардад,
Умеди мо саросар ҳеч гардад. :|

3. Агар Исо ҳазорон бори дигар
Ба дунё зиндагонӣ гирад аз сар,
Намоёнад ба инсон роҳу чора,
Шавад маслубу бархезад дубора,
|: Вале дар қалби мо ворид нагардад,
Умеди мо саросар ҳеч гардад. :|

1. Исои Масеҳ мегӯяд: “Гар касе хоҳад
Пайрави ҳақиқиям дар дунё бошад,
|: Бояд падару модару зану фарзандон
Бародарону хоҳарон баҳрам тарк кунад.:|
2. Хушо мегӯям шуморо, хушҳол бошед,
Чун азобатон диҳанд барои номам.
|: Хушҳол бошедӯ шодии азим намоед,
Зеро мукофоти шумо басо азим аст.:|
3. Душманони худро шумо дӯст доред,
Ба лаънаткунандагон баракат хоҳед,
|: Ба ононе, ки аз шумо нафрат мекунанд
Эҳсонкорӣ бо дуои хайр намоед”.:|

1. Агар дар ғаму талхист рӯҳат, ки дигар тоқат надорӣ,
Ё шикасти қалбӣ дориву ба касе коре надорӣ,
Ў дар ин маҷлис нишаста, пеши Ў биё, эй хаста.
Ашки омехта бо атр дорӣ, бирез бар пои Исо.
Муҳаббате дар дилат дорӣ, бибӯс пойҳои Ўро.

2. Мисли он зан, гар қарздорият ба дараҷа расидааст,
Ё ин дунё дигар бароят ба интиҳо расидааст,
Ў дар ин маҷлис нишаста, пеши Ў биё, эй хаста.
Ашки омехта бо атр дорӣ, бирез бар пои Исо.
Муҳаббате дар дилат дорӣ, бибӯс пойҳои Ўро.

3. Имонат имрӯз аз гуноҳат туро наҷот бахшидааст,
Парвардигори олам ба ту ҳаёти нав бахшидааст.
Ў дар ин маҷлис нишаста, пеши Ў биё, эй хаста.
Ашки омехта бо атр дорӣ, бирез бар пои Исо.
Муҳаббате дар дилат дорӣ, бибӯс пойҳои Ўро.

1. Танҳову саргардонӣ, ҳеҷ кас мӯнис надорӣ.
Донӣ ки нотавонӣ дар яъсу ноумедӣ!
Оғӯши бози Масеҳ туро пазирад ҳаме,
гар бидеҳӣ ҳар ғаме.
|: Оғӯши бози Масеҳ туро пазирад ҳаме. :|
2. Ҳеҷ касро рад накунад, Каломи Худо гӯяд.
Ҳар кас эътимод кунад, Ёро озод месозад!
Муҳаббати илоҳӣ ошкор кардааст Масеҳ дар
бадани инсонӣ.
|: Муҳаббати илоҳӣ ошкор кардааст Масеҳ. :|
3. Худо туро мехонад, чунки туро дӯст дорад.
Ҳар кас Ёро шунавад, Ёро хушбахт месозад!
Ба хотират бар салиб ҷонаш бидод он Ҳабиб,
раҳонадат аз рақиб.
|:Ба хотират бар салиб ҷонаш бидод он Ҳабиб.:|

1. Танҳо Исо бошад Соҳиби дилам,
Танҳо Исо он ҷо сокин шавад.
Муҳаббати Ўро монанд набошад,
Танҳо назди Ў роҳат меёбам.

Бандгардон:

- Ғаме надораму гиря накунам,
Худовандам Исо назди ман аст.
Ў фармуда, ки дастамро мегирад,
Барад он ҷо, ки доим роҳат аст.
2. Танҳо Исо кард аз гуноҳам озод,
Танҳо Ў дар ҳаққи ман эҳсон кард.
Диламро бишкӯфт бо меҳри азимаш,
Он гоҳ оромиши осмонӣ дод.
 3. Вақте дар набард нотавон мешавам,
Танҳо Исо ба ман қувват бахшад.
Аз чашми ҳаёти Ў менӯшам,
Доим қуввати тоза меёбам.
 4. Исо дар ин набард пирӯзам кунад,
Маро назди Худо осмон барад.
Дар он ҷо ҳамеша шодӣ хоҳам кард,
Роҳату ором дар оғӯши Ў.

1. Хуни Исо қатра-қатра аз салиб
Мечакад бар рӯи гуноҳҳои ман.
Ранги қирмиз мезудояд ранги хашм,
Ранҷи бедармонию дардҳои ман.

Бандгардон:

Ҳалелуёҳ, ҳалелуёҳ!
Шоди шодам, шоди шодам,
Раб маро карда зи ғам озодам.

2. Хаста-хаста мекашад бар дӯши Худ
Чӯби сангин аз ғами дунёи ман.
Тоҷи хорӣ бар сари афсурдааш,
То ки донам меҳри он Исои ман.
3. Шод аз инам, ки пас аз марг дар салиб
Он наҷоткору паноҳи ҷони ман
Рӯзи сеюм қабри Худ холӣ намуд,
Бошад ин як асли шодиҳои ман.

1. Аз рӯзе Худои ман, Худои ман
Маро садо кард, маро садо кард...
Аз рӯзе чӯпони ман, чӯпони ман
Маро пайдо кард, маро пайдо кард.

Бандгардон:

Шодам, шодам, шодам, раҳо шудам, озодам;
Шодам, шодам, шодам, аз гуноҳам озодам!

2. Аз вақте ишқи Исо, меҳри Исо
Диламро пок кард, диламро пок кард,
Саре бурдам ба роҳаш ба даргоҳаш,
Таваллуди нав зиндагиям шуд.
3. Аз рӯзе паймон бастам, паймон бастам
Ба хуни Исо бо Наҷоткорам,
Гуфт: "Агар бо таваккал наздам ой,
Ба ҳаёти ту оромиш бахшам".
4. Чӣ рӯзи шодибаше, шодибаше,
Рӯзи наҷот аст, рӯзи наҷот аст!
Гуноҳоямро бурд Ў рӯи салиб,
Аз ғам озодам, аз ғам озодам!

|: Ту ҳастӣ Худои воҷибулвучуд,
Қудратат ба дунё надорад ҳудуд. :|

1. Худоё, ба номат ситоиш раво,
Ситоишу шукру ниёиш раво.
|: Шоистааст, ки доим номи Туро
Эҳтиром доранд ҳама халқҳо. :|
|: Ту ҳастӣ Худои воҷибулвучуд,
Қудратат ба дунё надорад ҳудуд. :|
2. Фаришта кушодааст забон бар сано
Ба Қуддуси ҳама муқаддасҳо.
|: Осмону заминро Ту додӣ вучуд,
Бузургиат дар дунё ҳаст беҳудуд. :|
|: Ту ҳастӣ Худои воҷибулвучуд,
Қудратат ба дунё надорад ҳудуд. :|
3. Расулони покат парастандаат,
Ҳама пайғамбарони даҳр бандаат.
|: Лашкари шоҳидони сафедлибос
Намоянд ситоишу шукру сипос. :|
|: Ту ҳастӣ Худои воҷибулвучуд,
Қудратат ба дунё надорад ҳудуд. :|
4. Калисои покат ба ҳама чаҳон
Ба ситоиши Ту кушодааст забон.
|: Ки ҳастӣ Ту доим вирди забон,
Худоё, Худованд дар дилам бимон. :|
|: Ту ҳастӣ Худои воҷибулвучуд,
Қудратат ба дунё надорад ҳудуд. :|

1. Аз ҷону дил хоҳам Туро, Масеҳ, ба қалби ман даро.
|: Бошад Туро он ҷо саро, кун раҳбарӣ маро. :|
Ғавғою шӯри ин ҷаҳон номат кунад аз дил ниҳон,
|: Лекин Ту, эй некӯ Шубон, зоҳир кунӣ Худро. :|
2. Худхоҳиву кибру ғурур аз ман намо якбора дур.
|: Гардон Ту қалбам пурсурур, хоҳам аз дил Туро. :|
Дар рӯҳи саргардони ман, дар қалби нофармони ман
|: Дарою кун дармони ман, фармон барад ҷонам. :|
3. Гар ин дил аз Исо шавад, ҳар чиз аз Ӯ афзун шавад.
|: Зиштӣ равад, зебо шавад, тоза шавад дунё. :|
Сар то сари қалбам агар аз они Ту бошад, Падар,
|: Чизе нахоҳам ман дигар, пас, эй Худо, биё. :|

1. Акнун омадаем ба ҳузурат, Масеҳо,
Мехоҳем бо Ту вохӯрем.
Мехоҳем, эй Масеҳ, Ту бо мо бимонӣ,
Туро дӯст медорем, Маҳбуби ҷон.
|: Баракат деҳ моро, Масеҳи маҳбуб,
тамоми вучуди моро. :|

2. То баракат надихӣ, ҳаргиз намеравем,
Мемонем дар ҳузури Ту.
Мехоҳем бо имон Ту дар мо зоҳир шавӣ,
Қувватат намо, эй Маҳбуби ҷон.
|: Баракат деҳ моро, Масеҳи маҳбуб,
тамоми вучуди моро. :|

3. Бо имону чуръат қабул менамоям
Баракати осмониро.
Ташнаам, ташнаи дидори осмон,
Серобам намо, эй Чашмаи ҷон.
|: Баракат деҳ моро, Масеҳи маҳбуб,
тамоми вучуди моро. :|

1. Амон дар вафодории Худо,
Оромишу тасаллист пайдо.
Парвардигор, Туй ҳар рӯз бо мо,
Нигоҳ медорӣ то абад моро.

Бандгардон:

Мо ба Худо таваккал мекунем,
Умед дорем, наметарсем.
Худо бо мост ҳар шому ҳар саҳар,
Ҳар лаҳза дар ин дунё.

2. Ғамҳои рӯзҳои гузашта
Азоб дода, намонанд ором.
Масеҳ, ба ин ҷонҳо дар изтироб
Наҷот бахш, чун баргузидӣ моро.
3. Чун оромӣ ҳаст ба даври мо,
Оромӣ ҳаст ҳам дар дили мо.
Аз фарзандонат, аё эй Худо,
Ба гӯш ояд суруди хушсадо.

1. |: Андаруни чони мо ғавғост – Исо омадааст,
Сад ҳазорон мужда бар дилҳост – Исо омадааст. :|
Аз насими ин паёми осмонӣ рӯзу шаб
Ашки шодӣ дар дилам дарёст – Исо омадааст.
Интизори ваъдаи дидори фардо то ба кай?
З-он ки имрӯз ҳам ҳамон фардост – Исо омадааст.

Дар гулистони муҳаббат ҳар гуле гӯяд Туро,
Нағмаи ҳар булбули шайдост – Исо омадааст.
Баҳри дидан пардаҳоро як ба як бояд дарид,
Чун бурун аз пардаҳо пайдост – Исо омадааст.

2. |: Гӯши дигар боядат будан туро, то бишнавӣ,
Дар забони зарраҳо ғавғост – Исо омадааст. :|
Ин ҳадиси савсан асту ин ҳадиси ёсуман,
Ин ҳадиси лолаи саҳрост – Исо омадааст.
Кай ба истидлоли мо мӯҳтоҷ омад офтоб?
Дида мебинад, агар биност – Исо омадааст.

Донише бояд турову гардише бояд туро,
Офариниш сар ба сар гӯест – Исо омадааст.
Ҳам зи Матто, ҳам зи Марқӯс, ҳам зи Луқо,
Ҳам дар он Инҷили Юҳанност – Исо омадааст.

Хотима:

|: Тоҷи зебо бар сари худ гар бихоҳӣ, ҳам биё,
Тоҷи зебо бар сарат Исост – Исо омадааст. :|

1. Ту нури ман, ҳаёти ман!
Ту сахраи наҷоти ман!
Бе Ту ҳечам, бе Ту пучам,
Бе Ту ман сарду хомӯшам!
Туй нурам, Ту ҳаётам,
Туи сарчашмаи ҷонам!

Бандгардон:

- Ҳамду сано аз они Туст,
Ҷалолу қувват аз они Туст.
Бахшишу раҳмат атои Туст,
Муҳаббату нур Каломи Туст.
2. Чун шарирон бар ман оянд,
Ҳамагӣ лағжанду афтанд.
Ту қалъаи баланди ман,
Ту сахраи наҷоти ман!
Ту ба даври ман ҳисорӣ,
Ту дарди маро давой!
 3. Ту маро шустӣ бо хунат,
Маро пур кардӣ зи Рӯҳат.
Ту бузургу каримӣ,
Ту бахшандаву раҳимӣ!
Дар Ту ҷонам ба шавқ ояд
Ва дилам қувват мегирад!

1. Ту Худои ман, майлам сӯи Туст,
Оромишам танҳо Туй.
Дар ҳузури Ту оромӣ дорам,
Тасаллӣ ёбад ҷону дилам.
2. Медонам дар Туст бахти бекарон,
Муҳаббати Ту ҷовидон.
Дар ҳузури Ту оромӣ дорам,
Тасаллӣ ёбад ҷону дилам.
3. Ва аз Ту маро ҳеҷ касе асло
Натавонад карда ҷудо.
Дар ҳузури Ту оромӣ дорам,
Тасаллӣ ёбад ҷону дилам.
4. Ва он рӯз, ки шуд рӯзи охирин,
Маро мегирӣ Ту бо Худ.
Дар ҳузури Ту оромӣ дорам,
Тасаллӣ ёбад ҷону дилам.

1. Худовандо, Ту огоҳӣ зи андак орзуи ман.
Шиносӣ бандаи Худро ва донӣ ҷумла хӯи ман.
|: Бувад меҳрат зи ҳад берун, Ту, эй Чӯпони неки ман,
Чунин гуфтӣ, ки огоҳӣ зи дона - дона мӯи ман. :|
2. Дар афсурдагию ғам, замони шодию иззат
Ба даргоҳат шитобонам, ки во ҳаст он ба сӯи ман.
|: Дар ин дунё Туро дарам, ягона меҳрубони ман.
Бувад фаҳрам ҳама дар Ту, Ту ҳастӣ обрӯи ман.:|
3. Туро дарам, чӣ хушбахтам! Ҳамеша шоду масрурам.
Хуш он рӯзе, ки пайвастам ба Ту, эй Меҳрубони ман.
|: Туро дарам, киро хоҳам? Туй мақсуду ҳамроҳам.
Ба наздат доим оромам, Ту, эй Чӯпони неки ман.:|
4. Туро дарам, чӣ зебой! Ба ҳар ҷое Ту пайдой!
Вафо дориву меоӣ, зи пушти Ту равонам ман.
|: Туро дарам, киро хоҳам? Туй мақсуду ҳамроҳам!
Ба наздат доим оромам, Ту, эй Чӯпони неки ман.:|

1. Бо номат, Худои азим, Худои меҳрубону карим,
|: Худои тавоно, комилу доно, ситоем Туро. :|
Қудрати Туст бепоён, хилқати Туст замину осмон,
|: Худоё, тамоми корҳоят зебост, ситоем Туро. :|

Аз ҳар айб Туй чудо, нуқс надорӣ ё хато,
|: Дорои тамоми сифоти аъло, ситоем Туро. :|

2. Худоё, Туй меҳрубон, бораҳмию бисёр неқдон,
|: Дӯст медорӣ мардumi ҳама чаҳон, ситоем Туро.:|
Худоё, ҳар рӯзу ҳар соат аз ҳар халқу аз ҳар миллат
|: Ба номат бувад эҳтирому ҳурмат, ситоем Туро. :|

Аз ҳар айб Туй чудо, нуқс надорӣ ё хато,
|: Дорои тамоми сифоти аъло, ситоем Туро. :|

1. Ба номи Худованди чонофарин,
Ҳакими сухан дар забон офарин,
Худованди бахшояндаву дастгир,
Карими хатобахши тавбапазир.
2. Тамоми замини мо дастархони Ёст,
Ҳама биншаста он чо, чи душман, чи дӯст.
Мар Ёро расад кибриёву мани,
Ки мулкаш қадим асту Зоташ ғанӣ.
3. Башар ҳадди бузургии Ёро наёфт,
Басар охири камоли Ёро наёфт.
На бар авчи Зоташ парад мурғи ваҳм,
На бар зайли васфаш расад дасти фаҳм.
4. Ба пои талаб раҳ ба он чо барӣ,
В-аз он чо ба боли муҳаббат парӣ.
Бидаррад яқин пардаҳои хаёл,
Намонад саропарда ғайр аз ҷалол.

18

1. |: Ба пешат меоям бо шукр, бо шукр,
Мӯъцизоти Ту бузург, муҳаббати Ту пурзӯр. :|
|: О, Ту бузург, Ту зебоиву бузург,
Ва дигаре нест чун Ту, ва дигаре нест чун Ту! :|
2. |: Бароят мехонам доим, доим
Аз лутфу меҳрубонӣ, к-аз осмон Ту мебахшӣ. :|
|: О, Ту бузург, Ту зебоиву бузург,
Ва дигаре нест чун Ту, ва дигаре нест чун Ту! :|
3. |: Танҳо Ту лоиқи сано, сано,
Дастҳоро кунем боло, дар Ту шод мешавем мо. :|
|: О, Ту бузург, Ту зебоиву бузург,
Ва дигаре нест чун Ту, ва дигаре нест чун Ту! :|

19

Худовандро бо шодӣ сароед,
Чун ба ҳузури Ӯ роҳ ёфтед.
Аз дил Худовандро ҳамд гӯед,
Чун Рӯҳи Ӯро дар дил доред.

|: Ҳалелуёҳ, ҳамд гӯед, :|
|: Ҳалелу, ҳалелу, ҳалелуёҳ! Ҳамд гӯед. :|

1. Худовандро ҳамд бигӯед, зеро ки некӯст .
 Наҷоту шодии абадӣ дар номи Ўст.
 Эй солеҳон, дар Худованд шодӣ намоед.
 Рӯз ба рӯз наҷоти Ўро эълон намоед.
 Худованд Подшоҳ аст то абадулобод.
 Бо Ў зистан пурчалол аст, кунед Ўро ёд.
 Бичашеду бубинед, ки Худованд некӯст!
 Биталабеду хоҳед ёфт, ҳама чиз аз Ўст.
 Масеҳ Исо, бозгашт бинамо!
 Масеҳ Исо, бозгашт бинамо!
 Ташнаи Туем мо дар ин дунё,
 Масеҳ Исо, бозгашт бинамо!
- 2 . Эй Худованд, назди Ту фарёд бароварем.
 Нолаву тангии худро пеши Ту гӯем.
 Ҷони мо ташнаи Туст чун замини беоб.
 Мегӯем бо ҳамду сано, эй Падар, дарёб.
 Худованд Подшоҳ аст то абадулобод.
 Бо Ў зистан пурчалол аст, кунед Ўро ёд.
 Бичашеду бубинед, ки Худованд некӯст!
 Биталабеду хоҳед ёфт, ҳама чиз аз Ўст.
 Масеҳ Исо, бозгашт бинамо!
 Масеҳ Исо, бозгашт бинамо!
 Ташнаи Туем мо дар ин дунё,
 Масеҳ Исо, бозгашт бинамо!

1. |: Барои атоҳои беҳадди Ту
Кунам бо дилу қон ҳаме ҳамди Ту! :|
Худоё, зи қон меситоям Туро!
Ҳамеша ба ҳар қой хонам Туро!
Бузургии Ту бинам аз осмон,
Зи хуршеду моҳу ҳам аз ахтарон.

2. |: Барои атоҳои беҳадди Ту
Кунам бо дилу қон ҳаме ҳамди Ту! :|
Ба кӯҳу ба саҳро назар афканам,
Ба қуз номи Ту дигар нашнавам.
Чу борону барфат биборад ҳаме,
Наҳоҳам шуд аз шукр ғофил ҳаме.

3. |: Барои атоҳои беҳадди Ту
Кунам бо дилу қон ҳаме ҳамди Ту! :|
Ҳавои латифу дарахтони сабз
Ва мурғони зебо ба овози нағз.
Туро шукр аз баҳри ёрони мо,
Хусусан Масеҳ, к-омадӣ аз само.

|: Барои атоҳои беҳадди Ту
Кунам бо дилу қон ҳаме ҳамди Ту! :|

1. Бар сари теппае, берун аз Уршалим
Барпо гашта салиби ҳақир.
Он Барраи Худо баҳри гуноҳи мо
Шуд маслуб бо ранҷи беназир.

Бандгардон:

- Он салиб ифтихори ман аст,
Шуд бар он Наҷоткорам фидо.
|: Андар роҳи салиб пеш равам,
То расам ба ҷалоли само. :|
2. Он салиби куҳан, рукни имони ман,
Бахшид сулҳу сафо ба ҷаҳон,
Чун Писари Худо тарк кард зеби само,
То шавад фидя дар Ҷолҷолто.
 3. Он салиби куҳан, иззату ҷоҳи ман,
Бахшид сулҳу сафо ба ҷаҳон.
Файзу раҳми Худо ошкор шуд ба мо
Дар салиби Исои Масеҳ.

Ба пайрави таронаи 22 дар китоби Забур

Бандгардон:

Худованд чӯпони ман аст,
Мӯҳтоҷи ҳеҷ чиз набошам.
Ҳамеша дар пеши ман аст,
Мӯҳтоҷи ҳеҷ кас набошам.

1. Дар ҷойҳои сералаф маро мехобонад,
Сӯи обҳои роҳат маро мегардонад.
Ба хотири номи Худ ба роҳҳои адолат
Ҳидоятам мекунад, ҳидоятам мекунад.
2. Ҳатто агар ба сояи маргу ҳалокат расам,
Чӯпони некӯ бо ман аст, аз бадихо наметарсам.
Суфра баҳрам густурдааст пеши рӯи душманон.
Сарамро масҳ кардааст, косаам аст лабрзон.

1. Баҳри фардо наандешам, имрӯз бо Ҷ роҳ равам,
Ояндаам дар дасти Ҷст, ҳар рӯз бо Ҷ шод шавам.
Ғами фардоро нахӯрам, чун ба Ҷ имон дорам,
Ҷаётам бошад дар Исо, Ҷ донад ояндаам.
Тарсе аз фардо надорам, гарчи даркаш накунам,
Лекин як чизро медонам: Ҷст соҳиби фардоям.
2. Ҷар қадаме ки мемонам, донам фардоям зебост,
Борҳо аз дӯшам мегалтанд, офтоб дар паси абрҳост.
Дар нури он шамси тобон ашкҳоям поён ёбанд,
Зиндагиям ба сар расад, само равам то абад.
Тарсе аз фардо надорам, гарчи даркаш накунам,
Лекин як чизро медонам: Ҷст соҳиби фардоям.
3. Баҳри фардо наандешам, шояд фақр ояд сӯям,
Ҷ ки сер кунад махлуқаш, медиҳад хостаҳоям.
Ғар киштии зиндагиям бигзарад аз тӯфонҳо,
Донам, дар амну амонам - Ҷ бо ман аст дар ҳар ҷо.
Тарсе аз фардо надорам, гарчи даркаш накунам,
Лекин як чизро медонам: Ҷст соҳиби фардоям.

1. Бедор шавед, ба худ оед, мӯъминон!
Домоди осмонӣ зуд меояд –
Ҳама бо ҳам ба осмон хоҳем рафт.

Бандгардон:

Эй Худованд, эй Худованд, зуд биё!
Рӯху арӯсат мегӯянд: “Зуд биё!”
Эй Худованд, эй Худованд, зуд биё!

2. Ба дасту пояш бинем захми мехҳо,
Захми найзаро дар паҳлӯи Исо –
Чунин мо мешиносем Наҷоткорро.
3. Масеҳ ояд чун хуршеди дурахшон,
Бо ҷалолу шукӯҳ бо фариштагон –
Ҳамдаш кунед, ҳама наҷотёфтагон!

1. Худо дӯстдору наҷоти ҷонам,
Худо дӯстдору роҳнамоям.

Бандгардон:

|: Пас бояд сароям, Худоям некӯст,
Худоям некӯст, дӯстам дорад. :|

2. Баста будам дар қайди асорат,
Баста будам дар қайди гуноҳ.
3. Худои Падар Ӯро фиристод,
Масеҳ омаду наҷотам дод.
4. Исои маҳбуб, ҷонаш фидо кард,
Аз ҳар гуноҳам озод намуд.
5. Дар номи Ӯ мо пирӯзӣ дорем,
Бо номи Ӯ мо хушбахт ҳастем.

1. Дуо карданро ёд дех, Худоё,
Риояи аҳкоми Туро;
Ба мо ёд дех хоксории дилро,
|: Иҷро кардани хости Туро, :|
2. То танҳо Ту бошӣ дар дили ман,
Рӯҳулқудсро хомӯш накунам,
То дӯст дорам Туро бениҳоят,
|: Танҳо номат ҷалол диҳам ман, :|
3. Бо каломи Ту пок шавам ман,
Диламро пок нигоҳ дорам ман,
Бо меҳру муҳаббати муқаддас
|: Ёри худро аз сидқ дӯст дорам. :|

1. Биёед, барои Худованд
Суруди нав бо ҳам сароем.
Аз дил овози шодӣ барорем,
Зеро дар Худованд Исо пирӯзем.
|: Худованд Исо, Худованд Исо!
Бо ин суруд ба ҳузурат оем. :|

2. Дастҳои ҳамдигарро гирем,
Худовандро дар байнамон бинем.
Дилҳо дар ҳузураш холӣ намоем,
Зеро дар Худованд Исо пирӯзем.
|: Худованд Исо, Худованд Исо!
Бо ин суруд ба ҳузурат оем. :|

3. Роҳҳои худро ба Ӯ супорем,
Дар интизори меҳри Ӯ монем.
Номи қуддуси Ӯро бардорем,
Зеро дар Худованд Исо пирӯзем.
|: Худованд Исо, Худованд Исо!
Бо ин суруд ба ҳузурат оем. :|

1. Биёед, биёед пеши Худованд Исо,
Матарсед, матарсед аз ин мардуми дунё.
Биёед, биёед, матарсед, матарсед,
Ки Худост паноҳу нигоҳбони калисо.
2. Биёед, биёед пеши Худованд Исо,
Матарсед, матарсед аз ин мардуми дунё.
Худои тавоно кардааст лутфаш бар мо,
Ки додааст ягона Писари Худ ба дунё.
3. Биёед, биёед пеши Худованд Исо,
Матарсед, матарсед аз ин мардуми дунё.
Писар гашта қурбон баҳри наҷоти инсон,
Кафорат гардида баҳри гуноҳҳои мо.
4. Биёед, биёед пеши Худованд Исо,
Матарсед, матарсед аз ин мардуми дунё.
Тарсу ваҳшати бечо инсонро монад аз по,
Матарсед, дӯстон, агар хоҳед Худоро.
5. Биёед, биёед пеши Худованд Исо,
Матарсед, матарсед аз ин мардуми дунё.
Ин аст сухани Исо, ки мегӯяд ба шумо:
“Макунед Маро инкор пеши мардуми дунё”.

1. Биёед бо ҳам якдилу яковоз
Бипарастем номи Исоро.
Муҳаббати Худо баҳри мо дар Исо
Бахшид зиндагии навро.

Бандгардон:

- Оед, оед, ҳамд гӯед, ҳамд гӯед,
Номи Ёро ситоиш кунед.
|: Ё лоиқи ҳар ҳамду парастии аст,
Ҳалелуёҳ бар Исо. :|
2. Ёст чашмаи ҳаёт, шодии дили пок,
Масеҳ аст номи Худои мо.
Биёед бо ҳам якдилу яковоз
Парастем номи Худовандро.
 3. Ёст лоиқи ҳар таърифу ситоишҳо,
Ё сазовори ҳамду сано.
Дӯст дорем Ёро, хонемаш сурудҳо,
Таърифаш кунед ҳама Ёро.

1. Худои нек! Чун ба ҷаҳон нигоҳ кунам,
Ба ҳар чи Ту бо каломат сохтӣ,
Ба мавҷудот, ки нурат ато карда,
Бо меҳри Падарӣ ғизо диҳӣ,
|: Ҷонам хонад он гоҳ бар Ту, Худо:
Ту бузургӣ, Ту бузургӣ! :|
2. Чун нигарам ба осмон, ба ахтарон,
К-он ҷо оламҳои пурнур ҷорист,
Ва меҳру моҳ дар муҳити ҷовидон,
Чун киштиҳо дар уқёнус ҳастанд,
|: Ҷонам хонад он гоҳ бар Ту, Худо:
Ту бузургӣ, Ту бузургӣ! :|
3. Чун бо Худо вохӯрам дар Калом,
Ва корҳои неки Ёро бинам,
Чӣ хел халқи Худро баракат дод,
Чӣ хел дӯст дошт ва марҳамат намуд,
|: Ҷонам хонад он гоҳ бар Ту, Худо:
Ту бузургӣ, Ту бузургӣ! :|
4. Чун ман руҳи ҳалими Масеҳ бинам,
Ки ба инсон дар ин даҳр банда буд,
Чӣ хел Ё, шоҳи олам, дар салиб мурд,
Ва бо салиб ба мо бахшиш овард,
|: Ҷонам хонад он гоҳ бар Ту, Худо:
Ту бузургӣ, Ту бузургӣ! :|

5. Чун озмоиш азоб диҳад дилам,
 Бо ғами марг малӯл бошад рӯҳам,
 Ў бо меҳр ҳам кунад сарашро сӯям,
 Фиғонам пахш кунад бо гапи нарм,
 |: Қонам хонад он гоҳ бар Ту, Худо:
 Ту бузургӣ, Ту бузургӣ! :|
6. Чун маро хонад з-ин ҷаҳон Ў,
 Ва равшани кунад ҷилои Ў,
 Сачда барам пеши тахти Ў,
 Шоҳро бинам дар зебоии Ў.
 |: Қонам хонад он гоҳ бар Ту, Худо:
 Ту бузургӣ, Ту бузургӣ! :|

Ба пайрави таронаи 62: 2,3 дар китоби Забур

1. |: Худоё, Ту Худои ман ҳастӣ!
 Дар саҳар Туро хоҳам парастид. :|
 Қони ман ташнаи Туст,
 Ва ҷисми ман пазмони Туст.
 Худоё, Ту Худои ман ҳастӣ,
 Дар саҳар Туро хоҳам парастид.
2. |: Ҳамин тавр дар қудс бар Ту менигаристам,
 То қуввату ҷалолатро бинам. :|
 Қони ман ташнаи Туст,
 Ва ҷисми ман пазмони Туст.
 Ҳамин тавр дар қудс бар Ту менигаристам,
 То қуввату ҷалолатро бинам.

Бандгардон:

Бимон бо ман, Худои меҳрубон,
Роҳам торик аст, пас бо ман бимон.
Чун дур шаванд ёрону ёварон,
Эй Дӯст, ба як сон бо ман бимон.

1. Ин зиндагӣ расад зуд ба поён,
Нест шаванд хушиҳои ин ҷаҳон.
Ту имрӯзу фардо ҳастӣ ҳамон,
Худои ҷовидон, бо ман бимон.
2. Ба Ту мӯҳтоҷам ҳар рӯзу ҳар он,
Ҷуз Ту нест кас, ки дур кунад шайтон.
Кист мисли Ту, ки бошад пуштибон,
Дар ғаму дар шодӣ бо ман бимон.
3. Дар торикӣ салиби Туст тобон,
Дар вақти ғам маро кунад шодон.
Раҳбар ҳастӣ ба сӯи осмон,
Дар маргу дар ҳаёт бо ман бимон.

1. Бичашеду бубинед, ки Худованд некӯст,
Сароем номи Ӯро, гӯем ҳамди наҷоти Худои мо.
|: Худовандро дар ҳар вақт муборак хоҳем хонд,
Зеро моро бахшидааст бо хуни Масеҳо! :|
2. Бичашеду бубинед, ки Худованд некӯст,
Фариштаи Худованд гирдогирди писандидағони Ӯст.
|: Парастем Худовандро, чун Ӯ Наҷоти мост,
Исо ҳамон Масеҳ аст, ибтидову интиҳост! :|
3. Бичашеду бубинед, ки Худованд некӯст,
Аз барои мӯъминон Исо Масеҳ шуд эҳёву оромише.
|: Наҷотёфтагон хонанд, “Ҳалелуёҳ!” сароянд,
Зеро Худи Худованд танҳо умеди мост! :|

1. Худо паноҳу қуввати ман аст,
Сахраи мустаҳкамам аст.
Сипару шохи наҷотам Худост,
Қалъаи баланди ман аст.

Бандгардон:

Шукр мегӯям ман Масеҳро,
Бароям Ў дод Рӯҳашро. Ҳалелуёҳ!
Шукр мегӯям ман Масеҳро,
Бароям Ў дод Рӯҳашро.

2. Биёед, Худоро бисароем,
Овози шодмонӣ диҳем.
Сахраи наҷотро биситоем,
Дар ҳузураш бо ҳамд оем.
3. Китоби Муқаддасро бихонем,
Аз Рӯҳаш доим пур шавем.
Корҳои аҷибашро ёд кунем,
Номи Худоро бихонем.
4. Ёд кунед, номи Ўро ёд кунед,
Худоро доим ёд кунед!
Ҷамъи лашкарҳои Худои мо,
Номи Исоро ёд кунед!

1. Худо фиристод Писараш Исоро,
Бо меҳр шифо дод, афв фармуд.
Ў зисту мурд, то озод созад,
Қабри холиаш гӯяд :”Исо зинда аст!”

Бандгардон:

- Чун Ў зинда аст, аз фардо натарсам,
Чун Ў зинда аст, тарсе надорам.
Донам ояндаам дар дасти Ўст,
Пас зистан арзиш дорад, чун Ў зинда аст!
2. Ва рӯзе ман аз он рӯд бигзарам,
Ҷангам бо ранҷҳои охирин.
Чун пас аз марг ояд пирӯзӣ,
Шоҳи ҷалол гӯядам: ”Исо зинда аст!”
 3. Ба зудӣ Исо ба ҷаҳон боз ояд,
Эй порсоён, донед, вақт кам аст.
Чун Ў ояд, имондоронро
Ба ҳузури ҷалоли Худо хоҳад бурд!

1. Боди наврӯз вазид,
Рӯзи фирӯз расид,
Субҳи умед дамид.
Мужда онро, ки дар ин сол ҳаёти нав ёфт!
Найири нури Масеҳош парастор омад.
2. Эй ҳама халқи ҷаҳон!
В- эй ҳама покдилон!
Шукри Яздон ба забон!
Ҳама гӯеду сароед ба номи Субҳон,
К- ояти раҳмати нав боз падидор омад.
3. Тоза гардид ҷаҳон!
Дару дашт аст ҷавон!
Гули нав гашта аён!
Ба тассалои дили ғамзадагон Рӯҳулқудс
Ба мудовои тани хастаи бемор омад.
4. Дар фироқи шаби ид,
Дида даргашт сапед,
Қосидам дод навид,
Ки ҳаво рӯҳфазо асту насим анбарсой;
Абри найсон ба чаман боз гуҳарбор омад.

5. Аз чӣ дар кунҷи хамул?
Бенавоию малул?
Сӯи Ҳақ бош ачул!
Дида аз хоб фурӯ шӯй, ки гӯй яксар
Бӯи мушк аз Хутану кишвари тотор омад.
6. Даври озодии мост!
Навбати шодии мост!
Вақти ободии мост!
Бод пайваста бо мо файзи Абу Ибну Рӯҳ:
Яке аст ин сеvu як дар се зи асрор омад!

1. |: Тақдим намоем худро бо ҳамд зи Рӯҳи Худо.
Шукр, ки ато намудӣ Исоро ба мо. :|
|: Дар Ё мискинон доранд сарват,
нотавонон доранд қудрат.
Худоро ҷалол диҳем бо имон :| ба Ё.
2. |: Паноҳу Сахраи ман, Падар, эй Сарвари ман.
Шукр, ки ато намудӣ Исоро ба мо. :|
|: Дар Ё мискинон доранд сарват,
нотавонон доранд қудрат.
Худоро ҷалол диҳем бо имон :| ба Ё.

1. Боз меоям, Худовандо, назди Ту, Масеҳи ман.
Боз меорам дардҳоямро дар дуо, Худои ман.
Назди Ту меоям боз, карда дарди дилам роз,
Ту ҳастӣ Умеду Соҳибам.
Ту Хуршеди умри ман, Худованду Нури ман,
Паноҳу Бахти ҳаёти ман.
2. Дар берун сарду тӯфон аст, ҳоли ман имшаб чунин.
Чун баҳорон серборон аст, ашки дили ман чунин.
Нидоям сӯи осмон, бар Ту мекунам фиғон,
Кун дардам осон, Худои ман.
Ки дар ин зарби рӯзгор бемораму бемадор,
Ман хаста ва нотавон шудам.
3. Ҳар дуо бо Ту хушӣ аст дар ҳузури Рӯҳи Ту,
Дарди ман фаромӯшӣ аст - қувватам мебахшӣ Ту.
Аз Ту меҳоҳам танҳо дар шодӣ ё сахтиҳо
Дасти Ту бар дӯши ман бошад.
Ҳангоми бенавой бар шубҳа надеҳ роҳе,
То вориди ҳуши ман бошад.

1. Чун бар чӯбе, ки мехкӯб шудай бар он, нигарам,
Рӯи теппаи хокӣ Наҷоткорамро бинам.
Яраҳои дастҳову поҳояшро, ки мебинам,
Дилам месӯзад, зеро азоб кашид бароям.
Шодам кун, Ту шодам кун, охир,
дардамро медонӣ.
Дар умқи нигоҳи ман андӯхамро мехонӣ.
2. Ғамҳоям чунон борест, дардҳоям чунон хорест.
Бар дӯшу бар сари Ту мегузорам онҳоро.
Аз паҳлӯи Ту хуневу оби он чунон ҷорист,
Ки шӯяд ҳар андӯху ҳар дарде, ки ман дорам.
Шодам кун, Ту шодам кун, охир,
дардамро медонӣ.
Дар умқи нигоҳи ман андӯхамро мехонӣ.
3. Чун бо бори гуноҳонам ба пеши чӯбат оям,
Чашмони Ту ро дидан тобу тоқат надорам.
Баҳрам мавтро чашидӣ, лек ранҷат зиёд кардам
Бо захмҳои андӯхам, бо бори гуноҳонам.
Шодам кун, Ту шодам кун, охир,
дардамро медонӣ.
Дар умқи нигоҳи ман андӯхамро мехонӣ.

1. Чун бар Ү менигарам бо ашкҳо,
Ү ки гуфт "Манам Ҳаёту Ростиву Роҳ".
Бар салибаш бардошт андӯху дард,
Бо захмҳояш шифо бахшид, зи исён
озодам кард.

Бандгардон:

Эй дӯст, баҳри ту Ү қонаш фидо кард,
То озодӣ бахшад туро аз чанги ғаму дард.
Гуноҳат, гуноҳат бишикаст дилашро.
Хуни Ү қорӣ шуд баҳри покиву шифо.

2. Чун бар Ү менигарам бо ашкҳо,
Ү ки мурд баҳри инсон бо ҳукми як шоҳ.
Тоҷи хор бар сару мазлуму зор,
Тарк шуда аз инсонҳо матруду ғамхор.
3. Чун бар Ү менигарам бо ашкҳо,
Он Холиқи ин дунё то офтобу моҳ.
Дар баробари ин фикр, гӯям чунин:
Танҳо Маъбудӣ дилам бошад Исо ба яқин.

1. Чун Исо, шоҳи шоҳон,
Бо шодию шукӯҳҳо
Бозгашт кунад ба ин ҷаҳон.
Имондорони ҳақиқиро
Сӯи Худ хонад
Дар он биҳишти ҷовидон.
Шукру сипос бод бар номи Исо!
Танҳо умедам дар ин дунё.
|: Шодонам, ҳамдашро хонам,
Бозгашти Наҷоткорамро хоҳам. :|

2. Вақте Худованд Исо,
Мазҳари Зоти Худо
Поён ояд зи осмон,
Ҳамаи гуноҳкорон
Дар ҳар нуқтаи ҷаҳон
Гарданд тарсонун парешон.
Гӯянд ба кӯҳҳо: "Пахш кунед моро,
Пинҳон кунед аз хашми Исо".
|: Шодонам, ҳамдашро хонам,
Бозгашти Наҷоткорамро хоҳам. :|

3. Вақте расад ба поён
Кори ман дар ин ҷаҳон,
Парвоз қунам сӯи Исо .
Тоҷи ҷалолам бахшад,
Бо шодӣ маро гӯяд:
"Эй фарзанд, назди Ман биё!"
Дар нури рӯяш давам ба сӯяш,
Ашки шӯр резам баҳри файзаш.
|: Шодонам, ҳамдашро хонам,
Бозгашти Наҷоткорамро хоҳам. :|

Ба пайрави таронаи 45 дар китоби Забур

1. Бошад паноҳи мо Худо,
Пирӯзӣ бошад Ў ба мо.
Гар ин замин ҷунбад зи ҷо,
Афтанд ба баҳрҳо кӯҳҳо,
|: Набвад ҳарос аз мавҷҳо,
Осуда бошем доимо. :|
2. Наҳре бувад софу равон,
К-аз шоҳаҳои неки он
Шаҳри Худо аст шодмон,
Ҷунбиш нахоҳад хӯрд, ҳон,
|: Зеро ки Холиқи ҷаҳон
Сокин ҳамебошад дар он. :|
3. Онро Худо ёрӣ кунад,
Вақте сапеда бардамад.
Халқҳои олам аз ҳасад
Бо ҳам намоянд ар мадад,
|: Овозаш ояд, мешавад
Дунё гудозон мисли сим. :|
4. Гӯяд Каломи Ў чунин,
К-охир Худои ҳамабин
Ором намояд ҷангу кин,
Найза, камон бишката бин.
|: Яздони Яъқуб аст ин,
Андар паноҳаш шав муқим. :|

Ба пайрави таронаи 41:2,3 дар китоби Забур

Бандгардон:

Чунон ки оҳу барои наҳрҳои об
шиддати иштиёқ дорад,
Ҷамон тавр, эй Худо, ҷони ман
иштиёқи шадид барои ту дорад.

1. Ҷони ман ташнаи Худост,
ташнаи Худоям ҳаст.
Кай, кай меоям
то ҳузури Худо ҳозир шавам.
2. Бар Худо умедвор, зеро ки
Ҷӯро боз ҳамд хоҳам гуфт,
Ки наҷоти рӯҳи ман аст
дар Худои ман.

1. Бо қуввати Рӯҳат, эй Масеҳо,
Ба даст овар дили маро,
То ба сӯи Ту майл кунад қон,
Дар паят бошад ҳушу равон.

Бандгардон:

Чашмаи ҳаёт, оромии қон,
Меҳри бепоён, нури тобон,
Рӯзу шаб кунам гиря, фиғон,
Бишнава дуоям, бош нигоҳбон.

2. Аз бадӣ нигоҳ дор, эй Худо,
Рӯҳи ҳикматро ато фармо!
Чашми диламро равшан гардон,
То рози Калом шавад аён.
3. Рӯҳу арӯс гӯянд: “Эй Масеҳо,
Чашминтизорем, ба зудӣ биё!”
Қалоли Худро кун намоён,
Моро ҳамсӯҳбати Худ гардон.

1. Боғи Ҷатсимониро бинед, эй имондорон,
Ҷанги Наҷоткор бинед дар он шаби бепоён,
|: Дардашро эҳсос намо, то донӣ тарзи дуо. :|
2. Ўро чун маҳкум бинӣ, маҷрӯҳу хор дар ҷаҳон,
Дили Худоии Ў пур аз ғамҳои ниҳон,
|: Аз канораш дур машав, аз роҳи салиб бирав. :|
3. Сӯи Ҷолҷолто равед, даст дар дасти Ў ниҳед,
Наҷот зи Худо бинед, Писарашро бишнавед.
|: "Иҷро шуд", - фарёд зад Ў, маргат низ бошад дар Ў.:|
4. Сӯи қабр шавед равон, ки дафн шудааст дар он.
Баҳри чӣ бувад холӣ, ҷисмаш нест дар ин макон?
|: Бархосту сууд намуд, баҳри мо низ роҳ кушуд.:|

1. Чу сармасти Масеҳам ман,
Зи дарди сар чӣ андешам?
Чу оҳуи Масеҳам ман,
|: Зи шери нар чаро тарсам :| ман?
Чу ӯ бошад Наҷоткорам,
Зи қайду банд чаро тарсам?
Чу шӯру шавқи ӯ дорам,
|: Зи шӯру шар чаро тарсам :| ман?
Ту Исои Худовандӣ, Худовандӣ, Худовандӣ.
Чу Мусо Туро дидам,
|: Зи фиръавнҳо чаро тарсам :| ман?

2. Хушовозии ӯ дидам,
Навосозии ӯ дидам.
Шифои қисми ӯ дидам,
|: Зи беморӣ чаро тарсам :| ман?
Чу мадду ҷазри худ дидам,
Чу болу пари худ дидам,
Чу карру фарри ӯ дидам,
|: Зи кӯру кар чаро тарсам :| ман?
Ту Исои Худовандӣ, Худовандӣ, Худовандӣ.
Чу Мусо Туро дидам,
|: Зи фиръавнҳо чаро тарсам :| ман?

3. Зи Рӯҳаш пур шуда зарфам,
Ба мискинӣ чӣ андешам?
Ҳазорон гавҳарам бахшад,
|: Зи бегавҳар чаро тарсам :| ман?
Чу ӯ бо ман чунин гарм аст,
Зимистонро чӣ андешам?
Чу бар боми фалак ҷастам,
|: Зи хору хас чаро тарсам :| ман?
Ту Исои Худовандӣ, Худовандӣ, Худовандӣ.
Чу Мусо Туро дидам,
|: Зи фиръавнҳо чаро тарсам :| ман?

1. Вақте дилшикаста, гаронбору хаста,
Дар зулмоти гуноҳ гумгашта,
Пеши чӯби азобаш афтодам пушаймон,
Аз он ҷо тобид нури имон.

Бандгардон:

Масеҳо, Масеҳо, нурат бар ман тобид,
Маро аз гуноҳон раҳонид, раҳонид.
Масеҳо, нигоҳат, он меҳру сафоят
Маро бахшид шодию ҳаёт.

2. Бударам мискину кӯр, лекин пур аз ғурур,
То бори гуноҳам шуд ошкор.
Он гоҳ ман ба пои он Меҳкӯб афтодам,
Он ҷо аз зулмот кард озодам.
3. Ҳоло зулмот гурехта, бандҳоям шикаста,
Тулӯъ карда Исо дар дилам.
Масеҳо, нигоҳам ба нури рӯи Туст,
Наҷотам аз файзу раҳми Туст.

1. Вақте Исо, шоҳи шоҳон, таваллуд шуд дар ин ҷаҳон,
Ситораи наҷоти ман медурахшид дар осмон.
|: Месароям дур аз риё: Ҳалелуёҳ, ҳалелуёҳ! :|
2. Менавозам чанги шодӣ, мехонам ҳамди Худоро.
Худо ба ман муҳаббат дошт, баҳрам фиристод Исоро.
|: Месароям дур аз риё: Ҳалелуёҳ, ҳалелуёҳ! :|
3. Дастҳо ба сӯи осмон шукр мегӯям ман Исоро.
Мегӯям: "Наҷоткори хуб, ба Ту месупорам ғамҳо.
|: Месароям дур аз риё: Ҳалелуёҳ, ҳалелуёҳ! :|
4. Ҳар лаҳзае аз зиндагӣ чашмам дар интизори Туст.
Ин шодиҳои қалби ман натиҷаи наҷоти Туст".
|: Месароям дур аз риё: Ҳалелуёҳ, ҳалелуёҳ! :|

1. Чун Туӣ Чӯпони некӯ баҳри ман,
Дар амон мемонад ҳар дам ҷони ман.
Меҳри Ту бувад ҳамеша дар дилам,
Номи Ту бувад ҳамеша бар лабам.

Баҳри Ту, эй Исо, Наҷоткор,
Метапад дар сина қалби ман.
Кай меой, эй Чӯпони некӯ,
То ки бинад Туро чашми ман.

2. Дар набарди рӯҳ дигар наметарсам,
Чун Туӣ Наҷоткору Ҳомии ман.
Гар шавам гум дар дили кӯҳу саҳро,
Ту мегардӣ, пайдо мекунӣ маро.

Дӯст дорам, эй Чӯпон, ман Туро,
Чун Ту гаштӣ маро Роҳнамо.
Мениҳам ҷони худ дар роҳат,
Исои меҳрубони Худо.

1. Чун шарорату гуноҳ карда дунёро табоҳ,
Зиндагии одамӣ гашта бенуру сиёҳ.

Бандгардон:

Мазҳари Зоти Худо тарк намуд ҷалолашро,
Дар миёни мардумон чун инсоне шуд аён.
Бори сангини гуноҳ Исо бардошта зи мо,
Сулҳу ошті дод моро бо Падари мо - Худо.

2. Рӯҳи Ё дар мӯъминон бахшад имону яқин.
Ҳар хатои ниҳонро пок қунад аз қалби мо.
3. Ёро доим ёд кунӣ, файзашро бисарой.
Ёст умеди ин ҷаҳон, танҳо роҳи осмон.

1. Шоҳи шоҳон, Соҳиби ҳастӣ,
Шукр ба Худованд.
Нури ҷаҳон, умеди ҳаёт,
Шукр ба Худованд.
|: Исо Худованд аст,
Шукр ба Худованд. :|
2. Наҷоткор моро наҷот дод,
Шукр ба Худованд.
Шоҳи наҷот, Шоҳиди амин,
Шукр ба Худованд.
|: Исо Худованд аст,
Шукр ба Худованд. :|
3. Имонуил - Худо бо мо
Шукр ба Худованд.
Аввалу Охир, Алфа, Омега,
Шукр ба Худованд.
|: Исо Худованд аст,
Шукр ба Худованд. :|
4. Муқаддас, аз гуноҳ ҷудо,
Шукр ба Худованд.
Зиндаю ҷовид, нони осмонӣ,
Шукр ба Худованд.
|: Исо Худованд аст,
Шукр ба Худованд. :|

1. Вақти дуо, вақти дуо, ки созад аз дунё чудо,
Даъват кунадам бар Падар, то хоҷатам созад раво.
Гар ғарқи дарду меҳнатам, роҳат бувад он дам маро;
|: Аз имтиҳон гардам раҳо дар вақтат, эй вақти дуо! :|
2. Вақти дуо, вақти дуо арзам расад сӯи само,
Ба дарғаҳи Яздони пок, тавбапазиру раҳнамо.
Аз Ё намоям ман талаб, то файзи Худ созад ато;
|: Роҳат шавам аз дардҳо дар вақтат, эй вақти дуо. :|
3. Вақти дуо, вақти дуо бошӣ тассалидеҳ маро,
То вақти охир даррасад, ё Мунҷӣ ояд аз само.
Ин қисми хокӣ афканам, фонӣ шавад ғарқи бақо;
|: Андар ҳузури қудси Ё комил шавад вақти дуо.:|

1. Шунидам аз касе ман, ки Ту, Худо,
Аз он дарде, ки дорам, дорӣ даво.
Аз он рӯз Каломи Туро омӯхтам
Ва дар дил Туро қабул кардам.

Бархез, эй дил,
Ки наҷот омад аз осмон,
Ба номи Ӯ биёр имон.
Дари дилро, дари дилро
Бикшо ба Ӯ,
Худоро Ту фарёд кун.

2. Ӯ интизор аст, биё ба назди Ӯ,
Ӯ наҷот овард бо хуни поки Худ.
Ман мурда будам, ҳоло зиндаам кард,
Аз зулми душманон раҳоям кард.

Бархез, эй дил,
Ки наҷот омад аз осмон,
Ба номи Ӯ биёр имон.
Дари дилро, дари дилро
Бикшо ба Ӯ,
Худоро Ту фарёд кун.

1. Гар аз гуноҳ озодӣ меҳоҳӣ,
Дар хуни Исо ин қудрат ҳаст.
Гар бар шайтон дастболо шудан хоҳӣ,
Дар хуни Исо ин қудрат ҳаст.

Бандгардон:

Қудратест беҳад мӯъҷизаосо
Дар хуни Исо, дар хуни Исо.
Қудратест беҳад мӯъҷизаосо
Дар хуни Барраи Худо.

2. Гар аз ғурур озодӣ меҳоҳӣ,
Дар хуни покаш ин қудрат ҳаст.
Гар аз одати бад озод шудан хоҳӣ,
Дар хуни Исо ин қудрат ҳаст.
3. Гар хоҳӣ аз барф сафедтар шавӣ,
Дар хуни Исо ин қудрат ҳаст.
Гар аз дардҳоят шифо меҳоҳӣ,
Дар хуни Исо ин қудрат ҳаст.
4. Гар меҳоҳӣ ба Ё хизмат кунӣ,
Дар хуни покаш ин қудрат ҳаст.
Гар дар ҳаётат хоҳӣ васфаш кунӣ,
Дар хуни Исо ин қудрат ҳаст.

1. Гар дар ин дунё ҳамеша оташ
Фурӯзон аст бар қону дилам,
Намеҳаросам як лаҳза ҳаргиз,
Гарчи бимонад хокистарам,
|: Чун рӯҳам бо шодию сафо
Парвоз хоҳад кард сӯи Исо. :|

2. Агар дар умқи дарё асирам,
Дар дили саҳро саргардонам,
Даст аз Наҷоткор накашам ҳаргиз,
Гарчи равад аз байн қони ман,
|: Чун рӯҳам бо шодию сафо
Парвоз хоҳад кард сӯи Исо. :|

3. Машъали наҷоти Худовандам
Ҳамеша бошад дар дасти ман.
Чӣ қадар ширин аст, гар як рӯзе
Фидояш гардад ин қони ман,
|: Чун рӯҳам бо шодию сафо
Парвоз хоҳад кард сӯи Исо. :|

1. Шоҳ, Ҳукмрони мулки аъло, соҳиби умри ҷовидон.
Қарнҳою ҳазорсолаҳо пеши Туст чун як рӯзе.
Чист ин умри мо дар пешат? Чун ситора тобанда.
Бе асар хомӯш мешавад умри мо дурахшида.

Бандгардон:

Соли оянд муаммоест комилан дар дасти Ту.
Эй Тавоно, ёрӣ бидеҳ ҳар лаҳза зиём бо Ту.

2. Чист ин умри мо дар пешат? Он аст буғи ҳавой.
Бар замин вақте бархезад, гум шавад дар гармой.
Умр бигзарад пеши рӯят, он алафест рӯида.
Зери ғамҳо хушк мешавад, ҳамон дам аст пажмурда.
3. Фаноии моро донӣ, лек чун ҳазорсолаҳо
Рӯзи моро мешуморӣ дар паноҳи бефано.
Мисли шоҳ, ба сарбозонат баҳши сол ба як рӯзе.
Ту ваъда додӣ дар меҳрат абадият ба ин рӯзе.

1. Гар хастай, дилат пур зи андӯх,
Ба Исо бигӯй, ба Исо бигӯй.
Гар шодию завқ гурехта аз ту,
Фақат ба Исо бигӯй.

Бандгардон:

- Ба Исо бигӯй, ба Исо бигӯй,
Беҳтарин дӯсти ту Ёст.
Нест дар ҷаҳон дӯсте беҳтар аз Ё,
Фақат ба Исо бигӯй.
2. Гар зи чашмонат ашки ғам ҷорист,
Ба Исо бигӯй, ба Исо бигӯй.
Гар гуноҳе дар дилат махфӣ аст,
Фақат ба Исо бигӯй.
3. Гар аз абри андӯҳҳо тарсонӣ,
Ба Исо бигӯй, ба Исо бигӯй.
Гар аз фардои худ ҳаросонӣ,
Фақат ба Исо бигӯй.
4. Гар аз андешаи марг ларзонӣ,
Ба Исо бигӯй, ба Исо бигӯй.
Гар аз бозгашти Масеҳ тарсонӣ,
Фақат ба Исо бигӯй.

1. Гаштам дар ин чаҳон пур аз ғусса ман,
Пур аз кинаву пур аз адоват.
Озодие, ки дар дунё мечустам,
Дар хуни Худ Исо ба ман овард.
|: Ҷонам дар осмон, назди Худованд,
Меёбад роҳат он ҷо дар мулки поянд. :|

2. Ҳаёту бахти ман кунун Исо аст,
Ройгон наҷот бароям бахшида.
Ҳар дам нафас ба умри ман Худо аст,
Дар дилам мисли шамс дурахшида.
|: Ҷонам дар осмон, назди Худованд,
Меёбад роҳат он ҷо дар мулки поянд. :|

3. Роҳам ба осмон таҳти нигоҳаш,
Худои муҳофиз – Худои ман.
Ба ҳамди Ў, ба васфи номи покаш
Суруди шодмонӣ месароям.
|: Ҷонам дар осмон, назди Худованд,
Меёбад роҳат он ҷо дар мулки поянд. :|

1. Бишуд рӯзу инак шаб ояд канор,
Кунун осмон гардад аз соя тор.
Фазояд бар он соя |: ҳар дам чунон, :|
Ки зоҳир шавад талъати |: ахтарон. :|
Ҷаҳон ҷумла оромӯ сокит шавад,
Ки шаб вақти осоиши ҷон бувад.

Дар ин вақт мурғону гулҳо ба ноз
Бихобанд дар раҳмати корсоз.
Ту, эй Исои поки равшанравон,
Бибахш оромиши хастагон.
Ба некӯтарин лутфу |: меҳру карам :|
Зи раҳмат бинеҳ пилки |: чашмам ба ҳам. :|

2. Бифармо ба кӯдакон хобе ато,
Ба хоб-андар кунанд фикри Туро.
Ба киштинишинони |: дарёнавард, :|
Ба беморони ғарқи |: баҳри дард :|
Бибахш ончунон к-он сазовори Туст,
Тасаллову бахшандагӣ кори Туст.

Ба ҳар пос аз шаб маро ҳаст умед,
Фариштасириштони симосафед
Ба болинам аз арш раҳ биспаранд,
Ба рӯй андарам болу пар густаранд,
Ба ҳифзам бикӯшанд |: то бомдод, :|
Ки бархезам аз бистари |: хеш шод. :|

3. Бишуд рӯзу инак шаб ояд канор,
Кунун осмон гардад аз соя тор.
Фазояд бар он соя |: ҳар дам чунон, :|
Ки зоҳир шавад талъати |: ахтарон. :|
Ҷаҳон чумла орому сокит шавад,
Ки шаб вақти осоиши ҷон бувад.

Падарро Худоиву фарру камол,
Писарро бузургиву ҷоҳу ҷалол.
Худованди фархундаи беҳамол,
Ки бошад туро қуввате бемисол.
Бибахшо, ки бо соддагӣ |: бегуноҳ :|
Биёбам ба файзи |: ҳузури Ту роҳ. :|

Бандгардон:

Эй тозадилон, шод бошед,
Масеҳ бо мост!
Гулчанбари осмон, шод бошед,
Худо бо мост!

1. |: Шод бошед, чун Ў роҳнамост,
Шод бошед, Ў начоти мост. :|
|: Хурсанду шод бошед, хурсанду шод,
Чун бар осмон Ў моро роҳнамост. :|
2. |: Шод бошед, эй покдилон,
Шод бошед, эй мискинон, :|
|: Чун шумоён, чун шумоён,
Маҳбуби Худованд шудаед шумоён. :|

1. Дар дастаи пирӯзи Масеҳ
Пеш равем бо қуввати Худо.
Атри дониши Ёро пошем
Байни инсонҳои бенаво.

Бандгардон:

Эй Масеҳ, қуввати мо зи Туст,
Дар шаҳодату дар хуни Туст.
Ту ба мо қувват бахшидаӣ,
Бар шайтон дастболо кардаӣ.
|: Пирӯзӣ ҳозир кардӣ баҳри мӯъминон,:|
|: Эй Масеҳ, дар Ту дорем яқин.:|

2. Сароём суруди пирӯзӣ
Бо шодӣ дар ҳузури Худо.
Бо имон бар дунё пирӯзем,
Равем назди Наҷоткори мо.
3. Қалъаи шайтон фурӯ резад,
Овози шодмонӣ бархезад.
На бо қуввату на бо қудрат,
Балки он бо Рӯҳи Ё бувад.

Бандгардон:

Эй Ёри меҳрубонам,
Исо, Чӯпони некам,
Бишнав Ту ин дуоям,
Ба даргоҳат биёям.

1. Аз баҳри хоби ширин
Чун сар ниҳам ба болин,
Ҳозир Ту дар канорам,
Умед ба Ту дорам.
2. Имрӯз гоҳу бегоҳ
Будӣ маро Ту ҳамроҳ.
Баҳри хӯроку манзил
Шукрат гӯям ман аз дил.
3. Онон ки дӯст дорам,
Дар дасти Ту супорам.
Дар ҳар куҷо бошанд,
Паҳлӯи Ту бимонанд.
4. Бахшо гуноҳони ман,
Муқаддас кун ҷони ман.
Дар роҳҳои тангу тор
Бошӣ маро Нигаҳдор.
5. Охир ки ман аз дунё
Сӯят равам, Худоё.
Назди Ту ҷо бигирам,
Аз лутфат кун қабулам.

1. Дар замин ҳангоми шомгоҳон
Ситораҳо чун дурахшон,
Назди Худованд шаби ором
Дуо намоям ҳар замон.

Бандгардон:

Гӯш намуда Ӯ дуоямро,
Хушнуд кунад вучудамро.
Бо дасти пурзӯр тавонад
Дар оғӯши Худ бигирад.

2. Ман тарсу ҳаросе надорам,
Оромона мехобам.
Бешубҳа, ман боварӣ дорам,
Мешунавад Ӯ дуоям.
3. Замин торик шуд ҳамчунон,
Ҳама хоб рафтанд он замон.
Назди Худо сачда меорам
Дар оғӯши шомгоҳон.

1. Дар зиндагиям хаймае дорам,
Гарчи фақирам, ман розиям.
Лек дар осмон фарзандони Худо
Доранд хонаҳо ободу зебо.

Хонаи осмон олию дурахшон,
Ҳама имондорон шоданд ҷовидон.
Дар он замон набошем саргардон,
Балки осуда дар осмон.

2. Бо Ё ғаниям, танҳо намонам,
Роҳи танг равам, ноумед нестам.
Расад ба охир ранҷи ин дунё,
Аз Раб дар осмон ёбам тоҷро.

Хонаи осмон олию дурахшон,
Ҳама имондорон шоданд ҷовидон.
Дар он замон набошем саргардон,
Балки осуда дар осмон.

Бандгардон:

Эй Дӯст, биё, роҳати ин қалби ғамгин бош!
Ту Нури чаҳонӣ, ба дилам ҷойгузин бош!

1. Вақте ки ба зулмот гардидам гирифтор,
Вақте ки мададгор очиз шуда аз кор,
Вақте ки зи исён бар ман шуда душвор,
Боз ой, наҷотам деҳу сардори матин бош!
2. Ҳастам ба Ту мӯҳтоҷ ҳар соату ҳар он,
Файзи Ту раҳонад аз қудрати шайтон.
Дар тирагии абр дар нур дурахшон,
Пайваста ба ҳар ҷой маро Ёру Муин бош!
3. Вақте ки Ту, Шоҳо, ой ба канорам,
Баракат зи Ту ёбам, раҳмат зи Ту дорам.
Аз хасми бадандеш ман бим надорам,
Боз ой наздики ману шоҳи азим бош!
4. Он дам, ки расад умр якбора ба охир,
Он дам, ки шавад даҳр аз торикӣ дилгир,
Он дам, ки шавад кавн як сар мутағайир,
Эй Он, ки дигаргун нашавӣ, ҳамдами ман бош!

5. Ғамҳову аламҳо якбора зи бар рафт,
В-аз талхии ҳар ашк якбора асар рафт,
Аз марг бирафт неш, аз қабр зафар рафт,
Эй Фотеҳи ман, дар дили ман Садрнишин бош!
6. То нақши салибат дар дида намоӣ,
То аз дили зулмот рахшанда дарой,
Дарҳои самовот бар ман бикӯшой,
Дар он бигузин ҷою маро рӯҳи умед бош!
7. Чун субҳи саодат дар даҳр аён шуд,
Ҳар соя абас буд, дар нур фано шуд,
Пайдоиши гетӣ бар нур бино шуд,
Эй Нури ҳақиқӣ, Ту маро Нури яқин бош!

1. Дар ин дунёи беканор одамон нотавону зор,
Чангу қаҳтию тўфонҳо ҳайрон карданд пиру чавон.
Дилҳо дар вазъи изтироб, оянда гашта чун сароб,
Абри тира дар осмон ғолиб омад бар ин ҷаҳон.

Бандгардон:

- Оре, Масеҳ, бозгашт намо,
Оромию умеди мо.
Равем бо Ту сӯи само.
Оре, Масеҳ, оре, Масеҳ, бозгашт намо!
2. Фармони Ўро бишнавед, Каломаш ҳар ҷо расонед,
Фурсат набошад беш аз ин пеш аз зуҳури Тахтнишин.
Фармон дод Ў – бедор шавед, интизорӣ ба сар расид,
Сӯи абрҳо нигоҳ кунед, Писари Худоро бинед.
 3. Ин аст умеди пурчалол, к- Ў зуд ояд вақти малол,
Пок намояд ашки ғамро зи чашмони гирёни мо.
Ҷафоҳо поён пазиранд, шодиҳо ҷойгузин шаванд,
Парвонавор ба даври Ў гардему болу пар занем.

1. Дар ин дунёи ғамноку фонӣ
Фарёд кунам ба сӯи само.
Рӯхам афсурда дар зери гуноҳ,
Худовандо, бар ман раҳм намо!

Бандгардон:

- Ин қалби нолон хоҳони шодист,
Танҳои танҳову бенаво.
Қалбам шикаста, пурдарду хаста,
Худовандо, бар ман раҳм намо!
2. Ин рӯҳи саркаш овора гашта
Хоҳони лаззат, дур аз Худо.
Дар биёбони ин умри ночиз,
Худовандо, бар ман раҳм намо!
3. Дунёи маккор маро фиреб дод,
Ҳастиям рафт бар боди фано.
Ронда зи ҳар ҷо, хаста зи дунё,
Худовандо, бар ман раҳм намо!
4. Тавба намоям аз гуноҳонам,
Бо ашқҳои талх кунам дуо.
Ҳарчанд нолоиқ сӯят меоям,
Худовандо, бар ман раҳм намо!

1. Эй Масех, биё наздам,
Рохнамо бош бароям!
Дар дастҳоят ин чонам,
Эй Ҳодии некӯям.

Бандгардон:

|: Ташнаи вучудатам,
Ташнаи ҳузуратам.
Меҳоҳам, Наҷоткорам,
Доим бошӣ роҳбарам. :|

2. Диламро накушоям,
Ҳеч касро қой надиҳам.
Танҳо ҳузурат хоҳам,
Эй Масеҳи зиндаам.
3. Ба Ту таваккал дорам,
Дар ҳар чиз бош роҳбарам!
Подшоҳӣ кун дар дилам,
Эй Масеҳи маҳбубам!

1. Эй, ки ту аз баҳри дуо омадай
дар чунин ҷои муқаддас инро яқин дон:
Наҷоткори мо мебинад, мешунавад
арзи моро, гар бувад аз рӯи имон.
Чунки Худ фармуда моро: "Эй муҳиббон,
бо шумо бастам зи раҳмат аҳду паймон.
Гар дар аҳду вафо бимонед, ҳукми Маро бидонед,
номи Маро бихонед бо қалбу виҷдон,
Мекунам ҳар мушкилери ҳаллу осон,
мерасонам ҳар дуоро назди Яздон".
2. Тарзи дуоро Пури Худо ёд ба мо дод,
то афтад қабули ҳайи Субҳон.
Ҳар кӣ Худоро бо дилу қон, қалбу забон хонад,
зуд ёбад ҷавоб зи фазли Раҳмон.
Пас биё, то муттаҳид гардему ҳамроз,
ҳоҷати худро барем назди Сабабсоз.
Гӯем, эй Падари осмонӣ, хоҷати моро донӣ,
ботини моро хонӣ, эй Шоҳи шоҳон!
Қодиро, моро раҳон аз нафсу шайтон,
кун моро ато аз эҳсон рӯҳи имон!

1. Дар ин дунё овора, саргардону бечора,
Надонистам кӣ буд Ў, баҳри ман шуд кафора.
Як рӯз Ўро рӯ ба рӯ бо оғӯши во дидам,
Гуфт ба ман: Эй гунаҳкор, исёни ту бахшидам.
|: Ў Исо буд, Ў Худо буд! Ў Худо буд, Ў Исо буд! :|
2. Пушаймон аз гузашта, даст дар дасташ ниҳода,
Чашм аз ҷаҳон пӯшонда, баҳри Худо кушода,
Муҳаббаташ чашидам, ҷалолашро бидидам:
Ҳастӣ Ту Худои ман, ҳастӣ Худованди ман.
|: Ў Исо буд, Ў Худо буд! Ў Худо буд, Ў Исо буд! :|
3. Ҳамди Ўро сароям, ҷалолашро ситоям,
Ўро доим ёд кунам, Ўро бузургӣ диҳам.
Муҳаббати бузургаш вақти маргаш аён кард.
Ўро доим парастам, зеро ки Ўст Худованд.
|: Ў Исо буд, Ў Худо буд! Ў Худо буд, Ў Исо буд! :|

1. Эй Масеҳо, шоҳам Туй,
Шубони некхоҳам Туй,
Ҳодии роҳи ман Туй.
Эй, нури ҳар кишвар зи Ту!
|: Шодиву озодӣ зи Ту! :|
2. Дил ғарқи савдои Ту бод,
Пайваста маъвои Ту бод,
Дар гӯш ғавғои Ту бод.
Эй, нури ҳар кишвар зи Ту!
|: Шодиву озодӣ зи Ту! :|
3. Эй Ҳодии роҳи сафо
В-эй Давлати беинтиҳо,
Моро Ту ҳастӣ роҳнамо!
Эй, нури ҳар кишвар зи Ту!
|: Шодиву озодӣ зи Ту! :|
4. То ронд фармонат қалам,
Нобуд шуд расми ситам,
Ҳон, то бигӯям дам ба дам:
Эй, нури ҳар кишвар зи Ту!
|: Шодиву озодӣ зи Ту! :|

1. Дар Масеҳам шодон ҳастам,
Ҳамдашро сароям ҳар дам.
Чун бар шайтон пирӯз шудам,
Озод шудам аз дарду ғам.

Бандгардон:

Мақомам басо олий аст,
Беҳ аз дастаи бадкор аст.
Дар ин ҷанги рӯҳониям
Басо аён пирӯзиям.

Исои Масеҳ баҳрам шуд фидо,
Бар салибе дар Ҷолҷолто.
|: Пирӯзӣ бахшид бар ҳавасҳоям,
Бардошт ҳама тарсу гуноҳҳоям. :|

2. Бо Исоям паймон бастам,
Ўро ҷӯям, роҳаш пӯям.
Ҳар навъ шубҳаро дур кунам,
Бо лутфи Ў пирӯз монам.
3. Аслиҳаи томи Худо
Бахшад қувватам бар дунё.
Бар ваъдаҳо такакунон
Ғолиб оям ман бар шайтон.

1. Дар озмоишҳою тангӣ, хорҳои теzi зиндагӣ,
Танҳо бувад ин фикр қавӣ: Ту ба ёдам ҳастӣ.
Ту ба ёдам ҳастӣ, Ту ба ёдам ҳастӣ.
|: Аз чӣ тарсам, эй Худованд, чун ба ёдам ҳастӣ? :|
2. Андешаҳои ин ҷаҳон дар рӯҳи ман кунанд тугён,
Ғолиб шавам бар ҳар ғаме - Ту ба ёдам ҳастӣ.
Ту ба ёдам ҳастӣ, Ту ба ёдам ҳастӣ.
|: Аз чӣ тарсам, эй Худованд, чун ба ёдам ҳастӣ? :|
3. Абрҳои тор оянд, раванд, торикиҳо ҳамла кунанд,
Навмед нагардам дар сахтӣ - Ту ба ёдам ҳастӣ.
Ту ба ёдам ҳастӣ, Ту ба ёдам ҳастӣ.
|: Аз чӣ тарсам, эй Худованд, чун ба ёдам ҳастӣ? :|
4. Дар тӯфонҳои зиндагӣ, дар сахтию афсурдагӣ
Месароям бо шодмонӣ: Ту ба ёдам ҳастӣ.
Ту ба ёдам ҳастӣ, Ту ба ёдам ҳастӣ.
|: Аз чӣ тарсам, эй Худованд, чун ба ёдам ҳастӣ? :|

1. Эй муқаддасон, эй қавми Худо!
Эй ки бо як дил бо ҳам сокинед,
Хушии ман фақат шумо ҳастед,
Шумо бародарони ман ҳастед.

Кист умеди ман, тоҷи фаҳри ман?
Фақат ту ҳастӣ, бародари ман.
Ҷалолу хушии ман ту ҳастӣ,
Бародари ман, эй азизи ман.

2. Фидяи ҷони ту гаронбаҳост,
Ту ҳам аз бунёди ростӣ ҳастӣ.
Ҷузъи сангҳои зиндаи Масеҳ,
Вориди икрому муҳаббат ҳастӣ.

Кист умеди ман, тоҷи фаҳри ман?
Фақат ту ҳастӣ, бародари ман.
Ҷалолу хушии ман ту ҳастӣ,
Бародари ман, эй азизи ман.

3. Шумо хонаи Худованд ҳастед,
Ҷузъи аъзои Бадани Масеҳ.
Ҳамватани муқаддасони Ӯ,
Аз аҳли хонаи Худо ҳастед.

Кист умеди ман, тоҷи фаҳри ман?
Фақат ту ҳастӣ, бародари ман.
Ҷалолу хушии ман ту ҳастӣ,
Бародари ман, эй азизи ман.

4. Як чизро аз Худованд хостаам,
Онро доимо хоҳам талабид:
Тамоми айёми ғурбатамро
Дар хонаи Ё сокин бишавам.

Ҷалоли Ёро тамошо кунам,
Дар Баданаш андеша намоям.
Суруд бихонам барои Худо
Зи сукунати ҷалоли Худо.

5. Эй шаҳри Худо, эй шоҳаҳои
Наҳри илоҳӣ, ҷорӣ бишавед!
Бо сурудҳои рӯҳонию бо файз
Дар дилҳои худ бисароед.

Кист умеди ман, тоҷи фаҳри ман?
Фақат ту ҳастӣ, бародари ман.
Ҷалолу хушии ман ту ҳастӣ,
Бародари ман, эй азизи ман.

1. Эй мӯъминон, ин навид бишнавед, гиред умед.
Наҷоту роҳу ростӣ бо Масеҳо гашт падид.
Масеҳо - Шоҳи шоҳон, Мазҳари Ҳаққу Раҳмон.
Бо хуни Худ бар салиб бахшид ба мо гуноҳон.

Бандгардон:

- Чашмаҳои оби ҳаёт аз файзи Исо
Гашта равон баҳри наҷоти ҳамаи қавмҳо.
|: Нӯшед аз он об то абад сероб. :|
2. Гӯш кун, эй дилшикаста, аз ҳама дунё хаста,
Қалби ту тоза гардад, аз ноумедӣ раста.
Ҳама ҷо ҳозир Худо, манзил асту ҷонпаноҳ.
Наҷотдиҳандаи мост ҷустуҷӯгари қалбҳо.
 3. Биё, сапеда дамид, тулӯи субҳи умед.
Саҳар шукуфа бисохт, то бахшад ба мо навид.
Масеҳи мавъуд омад дар ин ҷаҳони ҳастӣ,
Мисли ҳамаи инсонҳо зоҳир гардид дар ҷисме.
 4. Эй Нури осмонӣ, қалби моро Ту хонӣ.
Моро ато кун, Падар, ҳаёти ҷовидонӣ.
Озодам, месароям, номи Туро мехонам.
Эй Сарварам, эй Нурам, танҳо Туй Худоям.

Бандгардон:

Эй Мунҷӣ, эй Меҳри чаҳон,
Нурат барад зулмат зи ҷон.
Рӯят фурӯге дода хуш,
Бар дидаи мо, бандагон.

1. Ишқат сиришта дар гилам,
Рӯҳи Ту сокин дар дилам.
Шодам, ки бошад манзилам
Наздики Ту то ҷовидон.
2. Моро Ту додӣ зиндагӣ,
Бираҳондӣ аз дармондагӣ.
Шодам, ки ҳастам то абад
Дар назди Ту, эй Меҳрубон.
3. Чун субҳдам хезам зи хоб,
Тобад рухат чун офтоб.
Оем ба сӯят бо шитоб,
То гардад ин дил шодмон.

1. Эй Наҷоткору Шоҳи ман,
Туй фақат дилхоҳи ман!
Хунат рехтӣ дар роҳи ман,
Пок намудӣ гуноҳи ман.

Ҳалок будам бидуни Ту,
Наҷот ёфтам дар хуни Ту!
Вучуди ман қарздори Ту,
Чун қурбон гаштӣ баҳри ман.

2. Аз баҳри ман маслуб шудӣ,
Чун хатокор маҳсуб шудӣ!
Дар қалби ман маҳбуб шудӣ,
Ба салиби Туст чашми ман.

Ҳидоятам Каломи Туст,
Адолатам эҳёи Туст!
Саодатам дар номи Туст
Дар ин умри кӯтоҳи ман.

3. Дар шаби тираву торам
Туй ситораи нурам,
Дар водии марг масрурам,
Чун Ту ҳастӣ ҳамроҳи ман.

Ҳидоятам Каломи Туст,
Адолатам эҳёи Туст!
Саодатам дар номи Туст
Дар ин умри кӯтоҳи ман.

1. Эй осмон, бикшой дар, ороиши нав деҳ дигар,
аҳди Худой шуд ба сар.
|: Бархост Исо аз замин, бар ҷони покаш
офарин! :|
2. Кай ҷисми он Халлоқи ҷон монад ба хок
андар ниҳон? Эҳёи Ҷро бин аён.
|: Диданду моро шуд яқин, бар ҷони покаш
офарин! :|
3. Табдил кард ин хонаро, афрӯхт ин кошонаро,
пур сохт он паймонаро.
|: Диданду моро шуд яқин, бар ҷони покаш
офарин! :|
4. Додат атоҳо аз карам, нобуд шуд андӯҳу ғам,
озодиатро зад рақам.
|: Диданду моро шуд яқин, бар ҷони покаш
офарин! :|
5. Хайли малоик мунтазир, каррубиён дар раҳгузар,
к - ояд Писар назди Падар.
|: Диданду моро шуд яқин, бар ҷони покаш
офарин! :|

1. Эй Раб Исо, Ту лоиқӣ,
Лоиқи ҳар парастииш.
Бисёр олист парастиишат,
Зону задан пеши поят.

Бандгардон:

|: Акнун дилам меҳурӯшад,
Ситоишатро меҳоҳам.
Туро хеле дӯст медорам,
Эй Раб Исо, Ту лоиқӣ. :|

2. Эй Раб Исо, Ту яктой,
Якто ҳастӣ, беназирӣ.
Ҳоким ҳастӣ дар қалбҳо,
Ҳамеша Ту чора ҳастӣ.
3. Эй Раб Исо, Ту Холиқӣ,
Холиқи ҳама оламӣ.
Танҳо Туро мепарастем,
Ҳузуратро металабем.

Бандгардон:

- Ту, эй рӯх, ар гузар кардӣ ба афлок,
Раҳо кардӣ ба ёрон хиттаи хок.
|: Ба парвоз омадӣ, аз қайд растӣ,
Дари зиндони тан бар худ шикастӣ. :|
1. Агар фарсуда шуд ин тан, чӣ бок аст?
Ки бояд дод қарзе к-он зи хок аст.
|: На моро з-ин чудой бок бошад,
Ки дил з-андӯхи хокӣ пок бошад. :|
2. Ҳамон пайванди пешин устувор аст,
Ҳамон паймони дерин барқарор аст.
|: Ту дорӣ ҳамчу Исо подшоҳе,
Ба пои тахти шоҳӣ ҷойгоҳе. :|
3. Масеҳо ҷони моро фидя додааст,
Ба ҳамроҳони худ ин ҳадя додааст.
|: Ҳарими қудси Яздон пойгоҳ аст,
Абиру мушк андар ҷойгоҳ аст. :|

1. Дар тариқи зиндагӣ дар ин ҷаҳон
Сӯи Ту равам бо қалбу рӯҳу ҷон.
|: Роҳи танги Ту бувад масири ман,
Рӯҳи қуддусат бувад ҳодии ман. :|

Бандгардон:

- |: Эй Масеҳ, эй Масеҳ!
Маркази умеду шодиям Туй. :|
Дар вучуди ман набошад ҳеҷ ғаме,
Маркази умеду шодиям, эй Масеҳ!
2. Шодии Ту, эй Масеҳ, қуввати мост.
Ваъдаҳои илоҳӣ сарвати мост.
|: Тақдират кунам ин рӯҳу ҷисму ҷон,
То шавам монанди Рабби оламиён. :|
3. Оташи Рӯҳи қуддусат, эй Масеҳ,
Шӯълавар созад вучуди одамӣ.
|: Ҷуръату далерӣ бахшад Ў ба мо,
То эълон намоем пайғоми Худо. :|

1. Эй солеҳон, дар Худо шодӣ намоед,
Эй одилон, номи Ёро ёд кунед.
Бо рубобҳо барояш сурудҳо бисароед,
Чун ҷаҳон аз раҳмати Худованд пур аст.

Бандгардон:

- Чашмони Худованд бар солеҳон мебинад,
Гӯшҳои Худованд онҳоро мешунавад.
Солеҳонро каме нест, солеҳонро ғаме нест.
2. Эй солеҳон, бар Ё таваккал доред,
Эй одилон, раҳматашро дӯст доред.
Хушо ба ҳоли солеҳон, хушо ба ҳоли одилон;
Хушо ба ҳоли ононе, ки Масеҳ аст Худовандашон.
 3. Эй солеҳон, мунтазираш бимонед;
Эй одилон, бозгашти Ёро хоҳед.
Хушо ба ҳоли солеҳон, хушо ба ҳоли ростдилон;
Хушо ба ҳоли ононе, ки мактуб аст номашон.

1. Эй Уршалим, эй шаҳри самовӣ,
Хонаи ҷовидони Яздон.
Он ки номаш дар дафтари Исост,
Бошад он ҷо шоду хандон.

Бандгардон:

- |: Эй Уршалими осмонӣ,
Туй шаҳри Худой.
Дар ту маъво бигиранд
Пайравони Нури самовӣ. :|
2. Чун Наҷоткорам ваъда додааст
Ҷое баҳрам ҳозир кунад,
Омада маро назди Худ барад,
Умри ҷовидон ато кунад.
 3. Дар Ту нест ашке, на ғаму дарде,
Тарсу хашму ҷангу фиғон.
Зеро шарорат аз Ту ба дур аст,
Нуру шукӯҳат бекарон.
 4. Эй шаҳри покон, ҳузури Худо,
Маркази меҳр, сулҳу сафо.
Андар ҳузури Холиқи олам
То абад сароям Исоро.

1. Дар шаби охир бо шогирдон,
Пеш аз суудаш Шоҳи шоҳон
Бо дастон нонро пора мекард,
|: Баҳри шогирдон тайёр мекард. :|

Он гоҳ шукр карду баракат дод,
Гуфт: “Бигиред, ин тани Ман аст.
Бихӯред онро ба ёди ман,
|: То бимонад ёдгори Ман”. :|

2. Баъд аз он бардошт пиёларо,
Пиёлаи паймони навро,
Гуфт: “Ин пиёла дар хуни Ман,
|: Дар оянда ёдгори Ман. :|

Ҳар вақт ин нонро шумо хӯред,
Ин пиёларо шумо нӯшед,
Эълон хоҳед кард марги Маро,
|: То Ман боз оям назди шумо”. :|

3. Пас ҳар кас кас нону пиёларо
Хӯрад нолоиқ пеши Худо,
Он гоҳ он шахс мегардад айбдор
|: Дар бадану дар хуни Исо. :|

Зеро ҳар кас ин амал кунад,
Бояд имтиҳон кунад худро.
Дигар хоҳад буд ӯ гуноҳкор
|: Дар он ҳузури поки Худо. :|

1. Эй фарзандони Нур, гирди ҳам биёед!
Бо шодиву сурур Ўро бисароед!
Андар ҳузури Ў дастҳо барафрозем.
|: Наҷоткори олабро шукру сипос гӯем! :|

2. Эй қавми хоси Ў дар Рӯҳ қавӣ бошед.
Пирӯзии Исоро аз они худ донед.
Андар ҳузури Ў дастҳо барафрозем.
|: Наҷоткори олабро шукру сипос гӯем! :|

3. Эй рамаи Худо, назди Чӯпон оед!
Дар ҳар ғаму саҳтӣ Исоро бихонед!
Андар ҳузури Ў дастҳо барафрозем.
|: Наҷоткори олабро шукру сипос гӯем! :|

1. |: Дар шаби тори зулмонӣ
 Фариштагони нуронӣ
 Зоҳир шуданд ба чӯпонон:
 Шод бошед, шод бошед,
 Шод бошед, шод бошед, :|

Бандгардон:

- Зеро Наҷоткори ҷаҳон
 Зоҳир шуд бар оламиён.
 Дар парпече печонда,
 Дар охуре хобида.
 Наҷоткори оламиён
 Омад акнун ба ҷаҳон.
 Номи Худоро ҷалол бод,
 То абад ӯ муборак бод.
 Ба диданаш бишитобед,
 Шод бошед, шод бошед,
 Шод бошед, шод бошед.
2. |: Масеҳ Исо аз осмон
 Омада акнун ба ҷаҳон.
 Зону занед, ҳамдаш кунед,
 Шод бошед, шод бошед,
 Шод бошед, шод бошед, :|

1. Эй Холиқи арзу само,
Эй даргоҳат дорулшифо.
|: Бурдӣ бaсе ранҷ аз вафо,
Наҷоткорам Ту, Масеҳо! :|
|: Наҷоткорам, Наҷоткорам Ту, Масеҳо! :|
2. Гар бо Туям, исён кучо,
Назди Ту навмедӣ кучо?
|: Бо раҳматат оташ кучо?
Наҷоткорам Ту, Масеҳо! :|
|: Наҷоткорам, Наҷоткорам Ту, Масеҳо! :|
3. Додӣ шифо ҳар кӯрро,
Бечораву ранҷурро.
|: Хондӣ ба Худ маҳҷурро,
Наҷоткорам Ту, Масеҳо! :|
|: Наҷоткорам, Наҷоткорам Ту, Масеҳо! :|
4. Зинда зи Ту шуд ҷони ман,
Мавҷуд шуд аркони ман.
|: Дар назди Ту дармони ман,
Наҷоткорам Ту, Масеҳо! :|
|: Наҷоткорам, Наҷоткорам Ту, Масеҳо! :|
5. Нури ҷаҳон аз рӯи Ту,
Хуррам биҳишт аз бӯи Ту.
|: Оби бақо аз кӯи Ту,
Наҷоткорам Ту, Масеҳо! :|
|: Наҷоткорам, Наҷоткорам Ту, Масеҳо! :|

1. Эй Холиқи ягона, эй Нури ҷовидона,
|: Номат бар қалбам нишаст, кард он ҷо як ҷавона.:|
Ҷавона шоха гашта, шохаҳои пурсамар.
|: Бештар шаванд борвар, талаб кунам, эй Падар,:|
|: Эй Падар, эй Падар! :|
2. Бо нури раҳмати Худ, кун Ту моро мунаввар,
Дар ин дунёи торик нагзор шавам пар - пар.
Ба ман Ту роҳбарӣ кун, эй Солору эй Сарвар,
Дар ин дунёи фонӣ бе Ту ҳастам муқаддар.
3. Эй Падари осмонӣ, қалби маро Ту хонӣ,
Беҳтар аз ман медонӣ, эй Падари осмонӣ.
Дар ман бош ёру ёвар, аз ҳар касе азизтар,
Дар ман бош ёру ёвар, аз ҳар азиз азизтар,
|: Азизтар, азизтар. :|

1. Дигар аз дунё чӣ гӯям?
Он дар оғӯши шарир аст.
Шодиҳояш рафтанд дигар,
Ба доми ғамҳо асир аст.
|: Мужда дорам: Исо - Наҷоткори дунё. :|

2. Дӯсти ман, бархез зи дунё,
Бозгашт кун ба сӯи Исо,
То гуноҳонат бишӯяд,
Шавӣ ту фарзанди Худо.
|: Мужда дорам: Исо - Наҷоткори дунё. :|

3. То ба кай дар ноумедӣ
Сарф кунӣ зиндагятро?
Танҳо чора баҳрат - Исо,
Сахт нақун имрӯз дилатро.
|: Мужда дорам: Исо - Наҷоткори дунё. :|

1. Эй Худованд, ваъдаҳои Ту чӣ азиманд!
Баҳри ҳамаи инсонҳо нури яқинанд.
Туро хоҳам, Туро чӯям, дар андарунам
Туй роҳам, Туй нурам, Туй шубонам!

Қалбам пур аз ҳамди Ту аст, Масаҳи Исо!
Ҷуз Ту касеро нахоҳам ман дар ин дунё.
Туро хоҳам, Туро чӯям, дар андарунам
Туй роҳам, Туй нурам, Туй шубонам!

2. Холиқи тамоми ҳастӣ, инак меоям,
Бо дуову шукру зорӣ Туро мехонам.
Ҷонам акнун муштоқи Туст, Наҷоткори дунё!
Дили маро дар ҳузурат Ту бисоз зебо!

Қалбам пур аз ҳамди Ту аст, Масаҳи Исо!
Ҷуз Ту касеро нахоҳам ман дар ин дунё.
Туро хоҳам, Туро чӯям, дар андарунам
Туй роҳам, Туй нурам, Туй шубонам!

1. Эй Чашмаи меҳр, эй Падар!
Номат сипар дар ҳар хатар.
Эй маҷду тасбеҳат сазо,
В-эй шукру ҳамдат мустақар.

Бандгардон:

Эй Холиқи мо, эй Худо!
В-эй Раҳмати беинтиҳо!
Файзи Ту бошад ҷовидон
Андар замину дар само.

2. Мақсуди адлат шуд аён,
Бар мо зи Исо дар ҷаҳон.
Ҷои Ту гашта барқарор
Дар маъбади рӯҳониён.
3. Худ кардай кашф аз ато,
Бар бандағони пурхато.
Аз он муҳаббат, эй Падар,
Гӯям Туро ҳар дам сано.

1. |: Эй Чўпони некӯ, :|
|: Ўнатро дар роҳи гўсфандонат ниҳодӣ.:|
2. |: Эй Наҷоти олам, :|
|: Хунатро дар роҳи гуноҳкорон бирехтӣ.:|
3. |: Эй Мазҳари баҳшиш, :|
|: Худро фидо кардӣ, то моро бираҳонӣ.:|
4. |: Эй Подшоҳи осмон, :|
|: Ўнҳои мо муштоқи дидорат мебошанд.:|
5. |: Эй Писари Худо, :|
|: Ситоишатро доимо ба ҷо меорем. :|
6. |: Эй Довари одил, :|
|: Пурчалол аст рӯзе, ки бозгашт менамой.:|

1. |: Хавфи рӯз маро ҳарчанде ки бошад,
Фитна аз ёр маро чанде ки бошад, :|
Дили ман Туро боз ёд мекунад,
Фикри Ту рӯҳамро шод мекунад.
Аз ғаму тарсу ваҳм дурам соз,
Боз ҳам номи Ту |: фарёд мекунам. :|

2. |: Сарвати дунё ман гарчи надорам,
Меҳри Исову наҷоти Ў дорам. :|
Дили ман Туро боз ёд мекунад,
Фикри Ту рӯҳамро шод мекунад.
Аз ғаму тарсу ваҳм дурам соз,
Боз ҳам номи Ту |: фарёд мекунам. :|

3. |: Сӯи дунё нигарон шуда гӯям:
“Нури Ў ганҷи ман асту нерӯям”. :|
Дили ман Туро боз ёд мекунад,
Фикри Ту рӯҳамро шод мекунад.
Аз ғаму тарсу ваҳм дурам соз,
Боз ҳам номи Ту |: фарёд мекунам. :|

Бандгардон:

Дили сангиро бардор, Худоё, аз даруни мо.
 Дили гӯштиро деҳ, Худованд, бар тибқи ваъдаҳо.
 Пурии Рӯҳи Қуддусат хоҳем андаруни худ.
 Тасаллию қувват бахшой моро зи файзат, эй Худо.

1. |: Дили тоза деҳ моро, тасаллӣ, зафар бахшо.
 Ҳидояту таълимиро зи Рӯҳат хоҳем ҳар чо. :|
2. |: Шери сибти Яҳудо, ғолиб гаштӣ бар дунё.
 Пуршукӯҳу ҷалолӣ, Ту ҳастӣ умеди мо. :|

1. Ғами ҳама дунёро аз дил дур сохтӣ, Масеҳ,
 Оташи ишқи Худо дар дил афрӯхтӣ, Масеҳ.
 |: Ба номат "ҳалелуёҳ" ҳама хонем, Масеҳо!
 Моро ишқи Ту бо ҳам ҷамъ намуд дар калисо. :|
2. Мо ҳама зинда ҳастем танҳо бо номат, Масеҳ.
 Ишқи ҳама дунёро ба мо додай, Масеҳ.
 |: Ба номат "ҳалелуёҳ" ҳама хонем, Масеҳо!
 Моро ишқи Ту бо ҳам ҷамъ намуд дар калисо. :|

1. Эй Шоҳи шоҳони ҷаҳон,
Эй Нури чашми ақлу ҷон!
|: Бар тахти дил султон Туй,
Исо - Худовандам Туй! :|

Эй Нури чашми ошиқон,
Эй Холиқи кавну макон!
|: Эй Ромиши ороми ҷон,
Исо - Худовандам Туй! :|

2. Мусо ба фармони Ту шуд
Солики саҳрои начот,
|: Довуд ба дил иқрор кард,
Исо - Худовандам Туй! :|

Ҳамчун баҳор андар чаман,
Ҳам рӯҳу ҳам райҳон Туй!
|: Шабнам Туй, насрин Туй,
Исо - Худовандам Туй! :|

3. Дар ҷисми мо чун ҷон Туй,
Дар ҷонҳо ҷонон Туй!
|: Сурат Туй, маъно Туй,
Исо - Худовандам Туй! :|

Ту ҷисмро ҷон медиҳӣ,
Чашму аёнро медиҳӣ.
|: Ҷонро Ту сомон медиҳӣ,
Исо - Худовандам Туй! :|

4. Ҷӯён будам ман солҳо,
Ҳам дар замин, ҳам дар само.
|: Чун боз кардам дидаро,
Дидам - Худовандам Туй! :|

Ҳам Ҳайю ҳам Боқӣ Туй,
Ҳам Соқии мардум Туй!
|: Ҳам манну ҳам Нони ҳаёт,
Исо - Худовандам Туй! :|

5. Зиндагии ҷовид Туй,
Раҳмати бекарон Туй!
|: Ташнаи файзи Ту манам,
Исо - Худовандам Туй! :|

Ошиқи бўи Ту манам,
Пайрави роҳи Ту манам.
|: Ҳодию Султонам Туй,
Исо - Худовандам Туй! :|

6. Фатҳу футӯҳи ман Туй,
Киштии Нӯҳи ман Туй!
|: Шуста ба хуни Ту манам,
Исо - Худовандам Туй! :|

Шодии рӯҳи ман Туй,
Роҳати ҷони ман Туй!
|: Кист ҳарифи меҳри Ту?
Исо - Худовандам Туй! :|

1. Домод меояд, ин аст умеди мо,
Умеди азим, ки Масеҳ меояд.
Эй имондорон, омода бишавед,
Омодаи дидораш.

Домод ояд, домод ояд, арӯс, омода бош,
Худро аз гуноҳҳои ин дунё покиза соз,
Домод меояд.

2. Домод меояд, ин аст умеди мо,
Умеди азим, ки Масеҳ меояд.
Эй имондорон, омода бишавед,
Омодаи дидораш.

Дуо кунед, бедор шавед, дар Масеҳ бимонед,
Чунки домод дар вақти Худ албатта меояд,
Домод меояд.

Хотима:

Домод меояд, ин аст умеди мо,
Умеди азим, ки Масеҳ меояд.
Эй имондорон, омода бишавед,
Омодаи дидораш.

1. Дунёи гумроҳ буд дар торикистон,
Нури Ҷаҳон аст Масеҳо!
Чӣ равшан нуре ки ба ман аст тобон,
Нури ҷаҳон аст Масеҳо!

|:Чӣ хуш нуре ки бошад рахшон,
Ба оромӣ биравем тобон.
Кӯре будам, биноям кард Ӯ,
Нури ҷаҳон аст Масеҳо! :|

2. Зулмот надорем, чун ҳастем дар Исо,
Нури ҷаҳон аст Масеҳо!
Равшанем, чун пайравем ба Раҳнамо,
Нури ҷаҳон аст Масеҳо!

|: Чӣ хуш нуре ки бошад рахшон,
Ба оромӣ биравем тобон.
Кӯре будам, биноям кард Ӯ,
Нури ҷаҳон аст Масеҳо! :|

1. Як рӯз ин дунё барои ман
Ториктар аз ҳар торикӣ буд.
Ранги сафедаш барои ман
Сиёҳтар аз ҳар сиёҳӣ буд.

Шукри Исои маҳбуби ман,
Ки ӯ садои маро шунид.
Нури ӯ бар қалби ман тобид,
Маро аз чоҳи гуноҳ кашид.

Кас набошад бароям ҷуз ӯ,
Гӯшам доим ба фармони ӯ.
Вақте бар салиб рафт ҷони ӯ,
Оламе гардид ба номи ӯ.

2. Пас кай меоӣ, Шоҳи шоҳон?
То мо оем наздат шитобон.
Ту ваъда додӣ, бармегардӣ,
Поён хоҳӣ дод ба ҳар дарде.

Ҳамин акнун бош миёни мо,
То ҳама бинем дар дил Туро.
Он гоҳ бигӯем шукрат, Исо,
Шукрат, ки додӣ наҷоти мо.

Исои маҳбуб, дӯстат дорам,
Баҳри диданат беқарорам.
Орзуи ман канори Туст,
Чун ҳама шодиҳо моли Туст.

3. Ҳама мӯъминон дуо кунем,
Дуо даргоҳи Худо кунем.
Исоро хонем дар ҷамъи худ,
Дилҳоро аз ғам раҳо кунем.

Исо - Табиби дилҳои мост,
Исо - Шифои дардҳои мост.
Чаро нагӯем бо як садо:
"Исо - наҷоти ҳама халқҳо".

Исои маҳбуб, дӯстат дорам.
Баҳри диданат беқарорам.
Орзуи ман канори Туст,
Чун ҳама шодиҳо моли Туст.

1. Дурӯзаи умрам шуда чун нақш бар обе,
Ҳар чилваву ҷоҳаш зи басар шуд чу саробе.
Дар ҳар чи бубинем, фано ҳасту харобӣ,
Эй он ки бақо бо Ту бувад, паҳлуи мо бош!
2. Дар шиддати ҳар дард ҳузури Ту бихоҳам,
Аз васвасаи нафс ба назди Ту паноҳам.
Ҷуз Ту кӣ бувад ростнамояндаи роҳам,
Дар ҳубу бад, эй Рабби карам, паҳлуи мо бош!
3. Кай бок зи душман бувадам, гар Ту шавӣ дӯст,
Кай тарси ҳаводис бувадам, гар ба Туам рост?
Дар назди Ту гар умр ба сар рафт, чӣ некӯст!
Эй дӯст, машав дуру биё, паҳлуи мо бош!

1. Аҳриман хост, ки аз бех занад решаи мо,
Гофил аз он ки Масеҳ аст дар андешаи мо.
Мо ки аз ҷоми майи Исо ин паймона задем,
|: Бо хуни поки Масеҳо ҳама паймон бастем.:|
Мо аз он покдилонем, ба касе кина надорем.
|: Ин ҷаҳон пур аз шайтону мо Исоро дорем. :|

2. Мо ки ин нон чун рамзи тани Исо хӯрдём,
То абад зиндагии ҷовид ба даст овардем.
Мо ки дил дар гарави ишқи Масеҳо дорем,
|: Дил аз ин дунё буридем ба Исо додем. :|
Мо аз он покдилонем, ба касе кина надорем.
|: Ин ҷаҳон пур аз шайтону мо Исоро дорем. :|

3. Гар ту меҳоҳӣ зи рози дили мо пай бубарӣ,
Гар ту меҳоҳӣ файзи Масеҳро ба даст оварӣ,
Тан фуруд ор, шикан гуноҳи худ, исёни худ,
|:Зинда кун воқеан бо хуни Масеҳ мурдаи худ.:|
Мо аз он покдилонем, ба касе кина надорем.
|: Ин ҷаҳон пур аз шайтону мо Исоро дорем. :|

Бандгардон:

Як шабе бо гуфтаҳои пайгамбар
Ситораи олам овард хушхабар:
Таваллуд шуд тифл аз ҷониби Худо,
Ки гуноҳбардор шавад барои мо.

1. Эй, шодӣ кунед заминро ҳар инсон,
Ки Наҷотдиҳанда омад ба ҷаҳон.
Муборак бошад ин рӯзи хушнудӣ,
Ки Исо бароямон ато намуд.
2. Пас биё, эй бародар, шодӣ кунем
Ва ин рӯзи пирӯзиро ҳамд гӯем.
Бародар, биё, бо ҳам мо нишинем,
Мо бо ҳам якчанд суруди нав хонем.

Бандгардон:

Қуддус, қуддус Худованд, подшоҳи пурчалол.
Қуддус, қуддус аст номат, шоистаи мақомат.

1. Дар номи қуддуси Ту фахр кунам бо шодмонӣ.
Толиби ҳузуратам, дили маро Ту хонӣ.
(Бихон бо ман.)
2. Худовандро сароям, Ёст паноҳу ҳаётам.
Об кунад дили сангӣ, дармон аст дар дилтангӣ.
(Бихон бо ман.)
3. Ҳар чи дар дарунам аст, муборак хонад номат.
Номат ба забон гирам, Худованди пурраҳмат.
(Бихон бо ман.)
4. Дар сарвату тангдастӣ умеди Ман Ту ҳастӣ.
Дар шодиву ғаму дард Ту ба ёди ман ҳастӣ.
(Бихон бо ман.)

1. Ҳазрати Исо, Худованди ҷаҳон,
Молики хуршеду моҳу ахтарон!
Ягона Наҷоткори насли башар,
Дода баҳрат қудрати афзун Падар.
2. Қудрати Ту аз ҳадди идрок беш,
Мо ба Ту така кунем, лек Ту ба Хеш.
Ту ҳаёти ҷовидон дорӣ ба даст,
Ихтиёри олами болову паст.
3. Ин ҷаҳон фонист, лекин, эй Шаҳриёр,
Гуфтаҳои Ту бимонанд пойдор!
Хуни покат рехтааст барои мо,
То бубахшад пайравонатро Худо.
4. Ин фидокории Ту азим буд,
Равшан чун хуршеду ҳам парвин буд.
Зиндагии кӯтоҳи мо даргузашт,
Навмедӣ аз дилҳои мо нобуд гашт.
5. Ҳар кӣ хоҳад аз Ту оби ҷовидон,
Медиҳӣ онро барояш ройгон.
Эй Худованд, ҳастӣ Тағйирнопазир,
Зиндагии мо бо Ту ҳаст дилпазир.
6. |: Қалби моро аз гуноҳ холӣ намо, :|
|: Рӯҳи фараҳбахши Худро кун ато. :|

1. Ҳалелуёҳ, ҳамдаш кунем,
Ҳалелуёҳ, ҳамдаш кунем.
Гӯем “Ҳалелуёҳ”, гӯем “ҳалелуёҳ”!
Ҳалелуёҳ, ҳамдаш кунем.
2. Масеҳ рӯи салиб қон дод,
Масеҳ рӯи салиб қон дод.
Барои мо қон дод, барои мо қон дод!
Масеҳ рӯи салиб қон дод.
3. Бархост Исо аз мурдагон,
Бархост Исо аз мурдагон.
Баромад ба осмон, баромад ба осмон!
Бархост Исо аз мурдагон.
4. Ҷст Худованд, шоҳи шоҳон,
Ҷст Худованд, шоҳи шоҳон.
Ҷ ҳаст Худованд, Ҷ ҳаст Худованд!
Ҷст Худованд, шоҳи шоҳон.
5. Имондоронро мебарад,
Имондоронро мебарад.
Назди Худ мебарад, назди Худ мебарад!
Имондоронро мебарад.
6. Ҷ то абад ҳукм меронад,
Ҷ то абад ҳукм меронад.
Ҷст шоҳи абадӣ, Ҷст шоҳи абадӣ!
Ҷ то абад ҳукм меронад.

1. Замон ба камол расид, Худо фиристод Ёро,
Писари ягонаро, баҳри мо гардад фидо.
Рӯҳи Худо бар Вай буд, Худо Ёро одил хонд;
Нури халқҳо гардид, Начоткори мо гардид.

Ё аз оғӯши Падар чудо гардид,
Баҳри гуноҳи ҷаҳон фидо гардид.
|: Бо Хуни поки Худ Ё моро аз гуноҳ
Озод намуд, аз гуноҳ озод намуд. :|

2. Мо шоҳиди Ё ҳастем, шоҳиди эҳёи Ё.
Бо Ё маслӯб шудаем, эҳё гаштаем бо Ё.
Рӯҳи Худо бар Вай буд, Худо Ёро одил хонд;
Нури халқҳо гардид, Начоткори мо гардид.

Мо аз они Худованд Масеҳ ҳастем,
Ворис ба ваъдаҳоем, ходим ҳастем.
|: Акнун дар дил қабул кардаем Ёро,
Худоро, Худовандро, Худовандро. :|

3. Гуфтӣ: "Кош маро болҳо мисли кабӯтар мебуд,
То ба ҷойҳои дурдаст парвоз, парвоз мекардам.
То бар саҳро дур аз ҳама ман роҳ интиҳоб мекардам,
Парвоз, парвоз мекардам, истироҳат меёфтам".

Кист барои ман, кист дар осмон?
Ғайр аз Ту ҳеҷ чиз бар замин нахоҳам.
Гарчи ман хокам, дилам нобуд шавад,
Саҳраи дилам охир мустаҳкам аст.
Гарчи ман хокаму дилам нобуд шавад,
Худованди ман Ту ҳастӣ, Туй Масеҳ!

Ба пайрави таронаи 23 дар китоби Забур

Бандгардон:

Замин, эй Худованд, аз они Туст!
Тамоми биноҳо зи бунёни Туст!
Ки чӯяд ба кӯҳи Худованд роҳ?
Кӣ ёбад ба наздики Қуддус чоҳ?

1. Касе к-ӯ ҳамеша бувад покдаст,
Касеро, ки рӯҳу диле соф ҳаст.
Ба беҳуда надихад равону хирад,
Сухан рост гӯяд, қасам нахӯрад.
2. Ҳар он кас ба сӯи Худо роҳ равад,
Адолат бубинад, муборак шавад.
Аё чумла дарҳову дарвозаҳо,
Барафрозед сарҳои худ бар само.
3. Кушода бимонед ҳар моҳу сол,
Ки дохил шавад подшоҳи ҷалол.
Ки бошад чунин Шоҳи фаррухсарир
Худои муҳаббат, Худои қадир.

1. Зебоии Исо, кош дар ман тобӣ;
Покию муҳаббат, намоён шавӣ.
|: Рӯҳи меҳру ғайрат маро зинда кунад,
То сурати Исо дар ман дурахшад. :|

2. Бигзор бинанд дар ман зебоияшро,
Доим тамоми покию меҳрашро.
|:"Эй Худованд Исо, иваз кун диламро,
Бигзор бинанд дар ман зебоиятро. :|

3. Бо Каломат, Худованд, зиҳӣ дар ман;
Файзу иқоматгоҳам бошад дар ман,
|: То самар оварам ва Туро дӯст дорам,
То таоми шоматро хӯрем бо ҳам." :|

4. Бигзор, қонам суруди таъриф хонад,
Номашро қалол дода, бо Ё бизияд.
|: Номи Худовандро бисароянд лабҳо,
То ки қонам таъриф хонад доимо. :|

Зиреҳе, ки Худо муҳайё сохтааст барои мо,
Кӣ метавонад ба он кунад муқобилат?

1. |: Камарбанди мо ростию ҳақиқат,
Чавшани мо некию адолат. :|
Зиреҳе, ки Худо муҳайё сохтааст барои мо,
Кӣ метавонад ба он кунад муқобилат?
2. |: Пойафзоли мо башорати сулҳ,
Кулоҳхӯди мо наҷоти азим. :|
Зиреҳе, ки Худо муҳайё сохтааст барои мо,
Кӣ метавонад ба он кунад муқобилат?
3. |: Шамшери мо Каломи Худованд,
Сипари мо имон ба Масеҳ. :|
Зиреҳе, ки Худо муҳайё сохтааст барои мо,
Кӣ метавонад ба он кунад муқобилат?

Бандгардон:

Зи рӯзи азал Калом буд, Калом буд,
Калом бо Худо буд.

|: Исои Масеҳ Калом буд,
Каломи зиндаи Худо буд. :|

1. Калом инсон шуду байни мо омад,
Пур аз файзу ростӣ дар ҷалол омад.
Худои меҳрубон Ӯро ба мо дод,
|: Ҳаёти ҷовидонро ройгон дод. :|
2. Худо, ки аҳдашро ба мо адо кард,
Файзу ростияшро ба мо ато кард.
Музди гуноҳи моро Ӯ бипардохт,
|: Рӯзи наҷоти моро Ӯ аён кард. :|
3. Ба Исо ҳар касе имон биёрад,
Исми фарзандии Худоро дорад.
Рӯҳу ростияшро ҳар кас ки дорад,
|: Ҳаёти ҷовидонӣ баҳра дорад. :|

1. Ҳалелуёҳ, ҳамдаш кунам,
Худо бузургу аз ҳама азизтар аст.
Ҷалол меҳонам бар Шоҳам дар замину дар осмон:
Ҳалелуёҳ, ҳамдаш кунам.
2. Ҳалелуёҳ, ҳамдаш кунам,
Бароямон Ў фидо кард ҷони Худаш.
Ва бар ин миннатдорӣ бар Ў ҳама меҳонем мо:
Ҳалелуёҳ, ҳамдаш кунам.
3. Ҳалелуёҳ, ҳамдаш кунам,
Дар субҳи рӯзи сеюм Ў зинда шуд.
Ғалаба бар марг овард аз қабр бархоста Худованд!
Ҳалелуёҳ, ҳамдаш кунам.
4. Ҳалелуёҳ, ҳамдаш кунам,
Рӯҳулқудс омад тибқи Навиштаҳо.
Гармоиву бахшоиш овард Ў бар ҳама дилҳо!
Ҳалелуёҳ, ҳамдаш кунам.
5. Ҳалелуёҳ, ҳамдаш кунам,
Бо тамоми вучуд хонам ²ҳалелуёҳ³!
Масеҳ, ташаккур барои муҳаббати муқаддас!
Ҳалелуёҳ, ҳамдаш кунам.

1. Имондорон, шумо оламро нуред
Дар ин замони тору пури зулмат.
Бо расидани ин мужда шод бошед,
Ки Худои мо Падарест пур зи раҳмат.

|: Диҳед муждаи сулҳу оштӣ,
Муждаи Исо - наҷоту озодӣ!
Диҳед муждаи сулҳу оштӣ,
Муждаи Исо - наҷоту озодӣ! :|

2. Инҳо, ки акнун садҳо ҳазор нафаранд,
Гумроҳ шуда асири гуноҳон.
Афсӯс, ки ин шахсон ҳам беҳабаранд,
Ки ҳаст як Наҷоткори гумроҳон.

|: Диҳед муждаи сулҳу оштӣ,
Муждаи Исо - наҷоту озодӣ!
Диҳед муждаи сулҳу оштӣ,
Муждаи Исо - наҷоту озодӣ! :|

1. Имрӯз чӣ рӯзест, рӯзи шодӣ,
Ғамҳо зи дилҳо мегурезанд.
Чун Исо Худро карда аён,
Дилҳо зи меҳри Ӯ лабрезанд!
|: Исо – Умедам, Умеди ҷонам!
Исо – Мӯниси ширинзабонам! :|

2. Исо – Султони меҳру вафо
Омада аз ҷониби Худо.
Имрӯз даъват мекунад туро,
Эй дӯст, шунав садои Ӯро!
|: Исо – Умедам, Умеди ҷонам!
Исо – Мӯниси ширинзабонам! :|

3. Эй он, ки мурдаӣ дар гуноҳ,
Бархезу биё назди Исо.
Бигӯй: "Худованд, бубахш маро",
Бо имони поку бериё.
|: Исо – Умедам, Умеди ҷонам!
Исо – Мӯниси ширинзабонам! :|

Бандгардон:

Ҳастии ман фидои Ту,
Қалби ман аст ҷои Ту.
|: Мешунавам садои Ту,
Роҳати ман ризои Ту. :|

1. Ҷисми Ту шуд ғизои ман,
Хуни Ту шуд барои ман
|: Шарбати бебаҳои ман.
Роҳати ман ризои Ту. :|
2. Музди гунаҳ сазои ман,
Лек шудӣ фидои ман.
|: Мунҷии ман, Худои ман,
Роҳати ман ризои Ту. :|
3. Дарди ману давои Ту,
Ранҷи ману шифои Ту.
|: Қарзи ману адои Ту,
Роҳати ман ризои Ту. :|
4. Хоки дарат бихишти ман,
Меҳри рухат сиришти ман.
|: Ишқи Ту сарнавишти ман,
Роҳати ман ризои Ту. :|

1. Имшаб зи шодиҳо дар дил шуда ғавго.
Биё ба чамъи мо, эй Худованд Исо.
Хуршеди роҳи ман ҳамеша Ту ҳастӣ,
Аҳди наҷот бо ман бар салиб Ту бастӣ.
|: Наҳоҳам дар дунё ҷудо зи Ту бошам,
Дар гӯшаи танҳо канори ғам бошам. :|

2. Мехоҳам ҳамеша канори ман бошӣ,
Дастӣ маро гирӣ, Ту Ёварам бошӣ.
Пас гӯям "Масеҳо! Туро ман дӯст дорам,
Гули вафоятро дар сина мекорам".
|: Наҳоҳам дар дунё ҷудо зи Ту бошам,
Дар гӯшаи танҳо канори ғам бошам. :|

3. Шамъи зиндагиро баҳрам Ту равшан кун,
Болҳои қудсиро дар сина пар-пар кун.
Ҳар рӯз аз он боло маро муҳаббат кун,
Партави меҳратро бар қалбам тӯфон кун.
|: Наҳоҳам дар дунё ҷудо зи Ту бошам,
Дар гӯшаи танҳо канори ғам бошам. :|

1. Инак, чӣ зебост пойҳои муждабарон,
Ки наҷот намоянд эълон.
Башорати сулҳу оштиро расонанд,
Гӯянд: Худост Султон!
Ў Султон аст, Султон, Ў Султон, Худованд!
Ў Султон аст, Султон, Худованд!

2. Ба сабаби гуноҳони мо маслуб шуд,
Маҷрӯҳ шуду хор гардид.
Сазои гуноҳҳои халқи Худ кашид,
Бо захмҳояш шифо дод.
Ў Султон аст, Султон, Ў Султон, Худованд!
Ў Султон аст, Султон, Худованд!

3. Рӯзи сеюм аз мурдагон Ў бархост,
Ў зинда аст, зинда аст.
Инак исботи муҳаббатро бингаред
Бар дасту пойҳояш.
Ў Султон аст, Султон, Ў Султон, Худованд!
Ў Султон аст, Султон, Худованд!

1. Масех, ба Ту мӯхтоҷам, чунки гуноҳкорам,
Ғайр аз Ту набуд умед, бар Ту умедворам.
|: Мӯхтоҷ ба Наҷоткорам, ба Ту паноҳ орам,
Хуни муқаддаси Ту пок намояд гуноҳам. :|
2. Масех, ба Ту мӯхтоҷам, умед ба Ту дорам,
Мусофиру ғарибам, ҷуз Ту касе надорам.
|: Рӯҳат шавад ҳодиям, бошад мададгорам,
Равшан намояд рӯҳам, аён кунад роҳам. :|
3. Масех, ба Ту мӯхтоҷам, сангин бувад борам,
Бори гуноҳи худро назди салиб орам.
|: Оромии ҳақиқӣ бахшӣ, умедворам,
Ҳар кас шавад зи Ту дур, зиён кунад, донам.:|

Бандгардон:

Ў ин қост, Ў ин қост, Ў ин қост!
Дасташро дар рӯи сарам ҳамеша гузошта.
Ў ин қост, Ў ин қост, Ў ин қост!
Рӯҳи Покашро дар ин танам гузошта.

1. Худои зиндаам ҳамеша дар ин рӯҳам нишаста;
Масеҳо зинда аст, ҳамеша пеши дилам нишаста.
|: Агар Исо набуд, ман мурда будам;
Ҳоло ки бо ман аст, ман зинда ҳастам. :|
2. Дар ин дунёи торик фақат Исоро дорам;
Дар ин роҳҳои борик фақат Худоро дорам.
|: Агар Исо набуд, ман мурда будам;
Ҳоло ки бо ман аст, ман зинда ҳастам. :|

1. Ҷорӣ соз чашмаат, Масеҳо, бо лутфат.
То ёбем раҳмат, то ёбем раҳмат.

Исо, Чашмаи оби ҳаёт, кун сероб дилҳои мо.
Бишнав фарёди мо, ташнаҳо, фарёди ташнаҳо!

О! |: Ин гулҳои зебои зиндагӣ, :|
Сероб гарданд зи оби самовӣ!

2. Боронҳои раҳмат зи меҳру муҳаббат
Ҷорӣ мегарданд, ҷорӣ мегарданд.

Исо - Рангинкамони Худо, наҷоти ҳамаи мо!
Танҳо умеди дунёи мо, танҳо умеди мо!

О! |: Ин гулҳои зебои зиндагӣ, :|
Сероб гарданд зи оби самовӣ!

3. Файзи Масеҳоро дар кӯҳи Ҷолҷолто
Аён кард Худо, аён кард Худо.

Исо - Туй Барраи Худо, ки наҷот додӣ моро!
То шавем фарзандони Худо, фарзандони Худо!

О! |: Ин гулҳои зебои зиндагӣ,|
Серб гарданд зи оби самовӣ!

Ба пайрави таронаи 1 дар китоби Забур

|: Бо шарирон машварат кардан хатост,
Бо гуноҳкорон ништастан норавост. :|

Хуш ба ҳоли он ки аз рӯи хирад
Дар пайи ин фосиқон раҳ наспарад.

Он ки ӯ Парвардигори худ шинохт,
Бо тафаккур рӯзу шаб худро гудохт.

|: Бо шарирон машварат кардан хатост,
Бо гуноҳкорон ништастан норавост. :|

Дар Худо мемонад ӯ бо иззу шон
Чун дарахте бар лаби рӯди равон.

Сабзу шодобу муаттар шохаҳош,
Дар амон аз боду сармо соқаҳош.

Бар ҳарими баргҳояш оҳ нест,
Офати пажмурдагиро роҳ нест.

Мева дар ҳангом орад ин дарахт,
Кори неканҷом дорад ин дарахт.

|: Бо шарирон машварат кардан хатост,
Бо гуноҳкорон ништастан норавост. :|

Бар шарирон роҳи раҳмат баста аст,
Бо худочӯён Худо биншастааст.

Ростонро бо шарирон кор нест,
Ростиро роҳ ноҳамвор нест.

Ҳамчу коҳ андар масири бодҳо
Ин шарирон мешаванд аз ҳам ҷудо.

Ҷуз ҳалокат нест инҳоро ҷазо,
Маргу нафрин бошад инҳоро сазо.

|: Бо шарирон машварат кардан хатост,
Бо гуноҳкорон нишастан норавост. :|

Чун Худо огоҳ аз ҳар рози мост,
Воқиф аз ҳар дарду сӯзу сози мост.

Одилонро зиндагӣ мебахшад ӯ,
Иззату фархундагӣ мебахшад ӯ.

|: Бо шарирон машварат кардан хатост,
Бо гуноҳкорон нишастан норавост. :|

Бандгардон:

Исои Масеҳ маслуб гардид барои мо,
Аз қурбонияш Худо бахшид гуноҳи мо.

1. Начот ба мо бахшид, |: ҳам зиндагии ҷовид, :|
Занҷири гуноҳро Ӯ |: воз кард аз пои мо. :|
2. Ҳаёти Худо дод |: аз баҳри гуноҳкорон, :|
Ин аст фидокорӣ |: аз ҷониби Шоҳи мо! :|
3. Яздон Писари Худо |: дод ба одамон, :|
Раҳиму бузургвор аст |: Офаридгори мо! :|
4. Гайр аз номи Исо |: дигар дар ин дунё :|
Касе нарасонад |: ба Худо дуои мо! :|

1. Исо Масеҳ мавлои ман,
Ба ҳар дарде давои ман,
Тасаллоям дар балоҳо,
Фараҳбахше беҳ аз шифо,
Чораи ҳар балои ман.

Фидо шудӣ ба ҷои ман,
Хуни Ту хунбаҳои ман.
Дар ин ҷаҳони пурхатар,
Сахтию талхии сафар
Рӯҳи Ту раҳнамои ман.

2. Дар андӯҳу ҳам беморӣ,
Дар зиллату ҳам дар хорӣ,
Дар мотаму вақти зорӣ
Медиҳиям Ту дилдорӣ.
Ту бошӣ ғамгусори ман.

Комилтарини мардумон,
Мо ҳамагӣ ҷисму Ту ҷон.
Аз дурият дорам фиғон,
Боз ою гирд ор мӯъминон,
Ҳам марғу ҳам эҳёи ман.

Хотима:

Эй Ҷони ҷонон, зудтар
Барҳез аз тахти Падар,
Нобуд кун ҳама шӯру шар
Аз ин ҷаҳони пурхатар,
Эй Мунҷиву Мавлои ман.

125

Бандгардон:

Исои Масеҳ, пеши Худ |: моро талаб намо.:|
Саргаштаву ҳайронем, |:ба мо муҳаббат намо.:|

1. Салиби Ту бувад |: баҳри гуноҳҳои мо.:|
Нолону парешонем, |: ба мо кӯмак намо.:|
2. Хуни Худатро рехтӣ, |: эй Подшоҳи мо. :|
Аз мурдагон бархостӣ, |: ин ҳам умеди мо.:|
3. Ҷанг дар ҷаҳон бисёр аст, |: ба мо мадад намо.:|
Интизорем, ки биёӣ, |: ба мо ёрӣ намо.:|

126

1. Масеҳ, Масеҳ, Масеҳ, мо туро дӯст дорем!
Масеҳ, Масеҳ, Масеҳ, мо туро мехонем!
|: Мо Туро мепарастем, чун Ту Худои мой.:|
2. Масеҳ, Масеҳ, Масеҳ, Ту Писари Худой!
Масеҳ, Масеҳ, Масеҳ дар ин замин будӣ!
|:Ҷонатро баҳри мо дар салиб фидо кардӣ.:|
3. Масеҳ, Масеҳ, Масеҳ, Ту растохез кардӣ.
Масеҳ, Масеҳ, Масеҳ, Ту зинда ҳастӣ!
|:Ба осмон сууд кардӣ, бозгашт менамой.:|

*Ба пайрави таронаи 112 дар китоби Забур**

Худоеро таборак бихон ту, эй солик,
Ки додааст ба ту ақлу илму доноӣ.
Ба нотавоният огоҳ буда аз оғоз,
Ба тан намуда туро ҷомаи тавоноӣ.

Зи осмону замину фалак баландтар аст
Худои мо, ки мунаввар бувад ба нури ҷалол.
Чу хоҳад ар бикунад коре, метавонад ӯ,
Расида дасти тавоноияш ба авҷи камол.

Дили фақири ситамдидаро ба даст овар,
Худост дар пайи таскини дарди марди ҳақир.
Аҷаб мадор, агар ўро зи хок бардорад,
Нишонадаш ба канори яке гузида амир.

Худои Қодири мутлақ агар ирода кунад,
Падид оварад аз ҳеч зинда ҷоне чанд.
Зи фазли қудрати ӯ дар дами куҳансолӣ
Зани нозой шавад соҳиби яке фарзанд.

Тамоми рӯзу шаб ар мадҳи номи ӯ бикунам,
Ҳанӯз кам буваду ҳаққи ӯ адо нашавад.
Ба сачда сар бигузoram агар тамоми умр,
Кифоятам накунад, то ки ҷон фидо нашавад.

*Ба пайрави таронаи 123 дар китоби Забур**

Гар лутфи Худо набуд бар мо,
Селоб рабуда буд моро.
Душман чу паланги тездандон
Тороҷ намуда буд моро.

Душман, ки ба қатли мо камар баст,
Дар куштани мо чӣ нотавон гашт.
Бишкаст Худо ду бозуи ӯ,
Шармандаи мардуми ҷаҳон гашт.

Чун мурғи зи дом вораҳида,
Ҷонҳои азобдидаи мо.
Эмин зи ҳароси марг гашта
Ин ҷисми ситамкашидаи мо.

Сад бор муборакат бихонем,
Эй Мунҷии ҷони мо, Худоё.
Гар дасти муқаддасат намебуд,
Буд тира ҷаҳони мо, Худоё.

Ту Холиқи кулли олам ҳастӣ,
Дорем ба Ту таваккал аз ҷон.
Орем ба ҷо иродаатро,
Ҳастем ҳамеша таҳти фармон.

1. Исои хуб хоҳад омад,
ба ин дунё хоҳад омад.
Маҳбуби ман хоҳад омад,
Нури Худо хоҳад омад.
Исои ман хоҳад омад!
2. Ба хонаи торики дил
хуш омадӣ, Шоҳи шоҳон.
Қалби пур аз ғами маро
шодӣ додӣ Ту бепоён.
Хуш омадӣ, Шоҳи шоҳон!
3. Туй умеди ҷони ман,
Туй нури имони ман.
Ҳар рӯзу шаб канори ман,
шубони неку баҳри ман.
Танҳо Туй Наҷоткорам!

Бандгардон:

Масеҳ, ки Туй нурам, рӯ сӯи Ту орам.
Ҷуз Ту набувад нуре, имон ба Ту орам.
Назди Ту ҳамеорам исёни бешуморам.
Нурат шавад роҳбарам, Калом баён кунад.

1. Масеҳ, ки Туй нурам, дар Ту умедворам.
Дар Ту шавад равшан чашми гуноҳкорам.
|:Аз дил ба Ту рӯ орам, ҷонро ба Ту биспорам.
Ҳаёти ҷовидонро Рӯҳат ато намояд. :|
2. Масеҳ, ки Туй нурам, оромии дил дорам.
Дар бемориву сахтӣ дар Ту шифо дорам.
|: Гар Ту надихӣ борам, донам, ки зиёнкорам.
Дар фақру бенавой Рӯҳат мадад намояд. :|

*Ба пайрави таронаи 66 дар китоби Забур**

Сад шукр, ки моро баракат додӣ, Худоё,
 Аз шафқату аз меҳри Ту гаштем сарафроз.
 Аз нури рухат гашта мунаввар ҳама олам,
 Рӯҳи Ту бубахшида ба мо шаҳпари парвоз.

Роҳе ки ба мақсуд расонад ҳамагонро,
 Ин роҳ ҳамон роҳи шукӯҳманди наҷот аст.
 Бинмой, Худоё, ба ҳама ин раҳу оин
 Аз рӯи муҳаббат, ки дар он рӯҳи ҳаёт аст.

Бо созу навоҳои дилангез бихонанд
 Номат ба забон дар ҳама ҷо мардуми дунё.
 Дар васфи ту ҳар қавм суруде бисарояд
 Бо шодию бо меҳр ҳам ин ҷову ҳам он ҷо.

Дар рӯи замин роҳ ба ҳар сӯ бикушоем,
 Эй довари одил, Ту ҳидоятгари мой.
 Адли Ту чарогест, ки хомӯш нагардад,
 Моро Ту ба ҳар бодия равшангари роҳӣ.

Пурбор замин гашта зи файзи Ту, Худоё,
 Дар сояи эҳсони Ту мардум ҳама шоданд.
 Моро баракат додӣ Ту, эй Холиқи якто,
 Аз файзи каломат ҳама ҷӯёи муроданд.

1. Исо – номи аз ҳама баланд,
Масеҳ - Наҷоткор, Худованди ҷалол.
Имонуил - Худо бо мост,
Халосгари мо абадӣ зинда!

Бандгардон:

Исо – номи аз ҳама баланд,
Масеҳ – Наҷоткор, Худои ҷалол.
Имонуил - Худо бо мост,
Халосгари мо абадӣ зинда!

2. Худо наҷот баҳри мо фиристод,
Дода раҳо моро аз гуноҳ.
Нуру ҳаёти пурфайз ба мо дод,
Бишкаст зулмоту бигрифт бар паноҳ.
3. Исо кунун то абад аст бо мо,
Дар роҳи мо шуда ниғаҳбон.
Дар Ё моро бахшидааст Худо,
То мо шавем хурсанду комрон.

1. |: Исо, дӯсти равонам, зиндакунандаи чонам!
Ғайр аз Ту дар ду олам набвад паноҳи чонам.:|
|: Гар аз кашокаши даҳр доим дар имтиҳонам,
Бо номи қуддуси Ту худро аз он раҳонам.:|
2. |: Бар баҳри зиндагонӣ ором чу киштироне.
Оромам, гарчи ояд тӯфони ногаҳонӣ.:|
|: Шодам аз он ки дорам ҳамчун Ту пуштибоне.
Донам, ки Ту саломат бар бандарам расонӣ.:|
3. |: Эй Чашмаи ҷалолат, в-эй Манбаи адолат,
Бар даргаҳат надорам ҷуз тавбаву хиҷолат.:|
|: Овора банда будам, гумгашта дар ҷаҳолат.
Лекин маро зи раҳмат бираҳондӣ аз залолат.:|

1. Масеҳо, Туй нону ҳам чашмаи ҳаёт,
Ҳодӣ ба сӯи ҳаққу ҳодии наҷот.
Туй Писари ҷовидонии Худо,
|: Танҳо шафеи осийн андар само. :|

Бандгардон:

Туй умеду зиндагиям, Масеҳо,
Танҳо бо файзи Худ ниғаҳ дорӣ маро.
Дар ман набошад ҳеч савобе ҷуз хато,
Ту бахшӣ дарди ҷисму рӯҳамро шифо.

2. Масеҳо, Туй нуру Калимаи Худо,
Бартар зи фавҷи малоику анбиё.
Инак, қудрати осмон дар дасти Туст,
|: Марғу ҳаёти мо фақат бо хости Туст. :|
3. Масеҳо, дар интизори бозгашти Туам,
Ҳар дам хоҳони дидори рӯи Туам.
Бигзор, ки бошам дар биҳишт наздики Ту,
|: Доим сароям ҳар ҷо шукру ҳамди Ту. :|

1. Умеди мо, Масеҳ, Туй,
Ишқи мо, баҳти мо Туй.
Шодии мо, ҳаёти мо,
Хушиву орзуҳои мо.

Бандгардон:

|: Мо бар Ту такя намоем,
Мо дар Ту зиндагӣ дорем,
Мо бар Ту назар намоем
Дар осмонҳо. :|

2. Баҳри мо азоб кашидӣ,
Бар салиб хунатро рехтӣ.
Акнун ба мо наҷот додӣ,
Аз ғаму ашк озод кардӣ.

136

1. Исо - чӣ хел номи зебо!
Ҳаёту ростӣ, қурбонии Худо.
Нур, қалъаю умедам,
Номат тарсро меронад.
Исо - чӣ хел номи зебо!
2. Исо - чӣ хел номи зебо!
Мустаҳкамии ҷони ман, ҷони ман!
Сулҳ, шодию қудратам,
Номат тарсро меронад.
Исо - чӣ хел номи зебо!

137

1. |: Ишқи тоза дар дилам пайдо кун, Худованд,
То Туро доимо дар канорам бубинам. :|

Шавқи тоза, вачди ҷадид, овози нав, ҳаёти нав.
Рӯҳи тоза, қалби ҷадид, қуввати нав, хидмати нав.
2. |: Ишқи тоза дар дилам пайдо кун, Худованд,
То Туро доимо дар канорам бубинам. :|

Хости тоза, сирри ҷадид, аз ганчи Ту рӯъёи нав.
Умри тоза, меҳри ҷадид, аз дасти Ту асои нав!

|: Ишқи тоза дар дилам пайдо кун, Худованд,
То Туро доимо дар канорам бубинам. :|

1. Каломат, Каломи поки ишқат
дар дилам муҳаббатро навиштааст.
Бигзор ки ҳақиқатро бидонам,
ҳамеша канори Ту бимонам.
Ту Қодир, ҳамоно беҳтаринӣ!
Ту хубӣ, ҳамоно бартаринӣ!
Ҳузурат ҳаловати баҳорӣ,
шодиро бо ҳамроҳат меорӣ!
2. Ту собир, Ту сахра, Ту паноҳӣ!
Ту ориф, Ту одилӣ, Ту шоҳӣ!
Торикӣ назди Ту ҷой надорад,
вучудат нуру сафо меорад.
Ту покӣ, Ту равшаной! Ту маҳбуб,
Ту Барраи Худой!
Ҷонамро бо хуни Худ харидӣ,
инсони тозаеро офаридӣ!
3. Ту ҳоким бар ҳамаи заминӣ,
ҳабиби дили манӣ, саминӣ.
Роҳи ман зи роҳи Ту ҷудо нест,
ба ҷуз Ту касе баҳрам Худо нест.
Ту Зоти бузургу ҷовидонӣ,
чалолу шӯҳрати замонӣ.
Ту ҳамдам, Ту мазҳари вафой,
Ту воло – ҳақиқатан Худой!

1. Каломат мегӯяд:
Дӯст бувад аз бародар часпандатар.
Нураш дар торикӣ
аз ҳар ситорае дурахшандатар.
Рӯи дӯсти Худро
бо панду андарзҳо тез месозад Ҷ.
Бо роҳи ҳалҳояш
|: чун атр дилу ҷонро шод месозад Ҷ.:|

2. Ҳангоми афтодан
фавран даст гираду барҳезонад Ҷ.
Эй дӯсти азизам,
донӣ, Исо бошад он Ёри некӯ.
Рӯи дӯсти Худро
бо панду андарзҳо тез месозад Ҷ.
Бо роҳи ҳалҳояш
чун атр дилу ҷонро шод месозад Ҷ.
Донӣ, Исо бошад он Ёри некӯ.

1. Калом ба забон гирем, ҳар дурӯғро бишканем.
Ростӣ ин ҷост, Ё ғолиб шуд, дар Исо қувват дорем.

Бандгардон:

|:Шамшери Рӯҳ дар даст, ҳар ғурурро бишканем.
Қалъаҳои шайтонро кӯбему вайрон кунем. :|

2. Муқобилат мекунем, намегардем нотавон,
Пурра ғолиб меоем, зеро дар мост Ё Султон.
3. Итоат менамоем, чунки Ёст Сарвари мо.
Шод ҳастем, ки пирӯзем, баҳри мо Исост Худо!

Ба пайрави таронаи 2 дар китоби Забур

1. Шӯришу исён чаро бардоштанд?
Ин тавоиф фикри ботил доштанд.

Сарварону подшоҳони замин,
Синаҳшон пур зи шарру бугзу кин.

Сар зи фармони Худо бартофтанд,
Синаи Исои Ҷ бишкофтанд.

Ҷ зи авҷи осмонҳо, бегумон,
Воқиф аз асрори пинҳону аён,

Бо тамасхур ханда дорад, ҳон, бубин,
Бар ситамкешони нодон дар замин.

Хашми Ҷ афзуну афзун мешавад,
Золимонро чашму дил хун мешавад.

Мешаванд ошуфта аз хашми Худо,
Кай тавон пинҳон шуд аз чашми Худо.

Дар тақаллум гӯяд онҳоро ба хашм:
“Кӯҳи Сионро тавон дидан ба чашм.”
2. Ин муқаддас ҷойро ман ҳамчунон
Кардаам омода бар шоҳи ҷаҳон”.

Ва Писар гӯяд, ки “фармон ёфтам,
Иззу шаъну фарри Яздон ёфтам.

Подшоҳӣ аз Худам на, аз Худост,
Ҳукми Ӯ орам ба ҷо, он чи ки хост.

Ӯ Маро фазанди Худ хонад, чӣ бок,
Ар ҷафо бинам Ман аз абнои хок.

3. Ҳар чи хоҳам, Ӯ иҷобат мекунад,
Неку бадро Ӯ қазоват мекунад.

Ҳар чи дар ақсои олам буду ҳаст,
Дар тасарруф дорам акнун зери даст.

Бишканам чун кӯзаи кӯзагарон,
Зулму истибдод бо гурзи гарон”.

Бо тааққул, подшоҳон бингаред,
Доварон, аз интибоҳ дарнагзаред.

4. Ҳам Писарро бӯсаҳо бояд намуд,
Дар ғазаб н-ояд мабодо зуд-зуд.

Қаҳри Ӯ оҳиста фаврон мекунад,
Оламеро зору нолон мекунад.

Аз ҳалокат вораҳидан мушкил аст,
Гар таваккал бар Худо на аз дил аст.

Хуш ба ҳоли он ки имон оварад,
Бо таваккал ҷон ба ҷонон оварад.

- |: Карам намо, эй Худо, :||: бишнава дуои мо. :|
|: Масеҳи Худо, зуд ой, :||: Зоти Ҳақ, ҳалелуёҳ!|
1. Дар ғурбат ғарибем мо, бо ҳамаи мушкилҳо.
Дар номи муқаддасат |: шодӣ кунад рӯҳи мо.:|
|: Карам намо, эй Худо, :||: бишнава дуои мо. :|
 2. Гӯем бо ҳамду сано: Боз ой, Масеҳ Исо.
Дар ин дунёи торик |: нурад битобон ба мо. :|
|: Карам намо, эй Худо, :||: бишнава дуои мо. :|
 3. Номи Ту муқаддас бод, Худованд, моро ёд ор.
Бо ҳузури поки Худ |: моро аз замин бардор.:|
|: Карам намо, эй Худо, :||: бишнава дуои мо. :|
 4. Ҳар чо, ки сафар кардам, ҳар чо, ки сухан
гуфтам,
Ту дар назарам будӣ, |: ҳам Роҳбарам будӣ.:|
|: Карам намо, эй Худо, :||: бишнава дуои мо. :|
- |: Масеҳи Худо, зуд ой, :||: Зоти Ҳақ, ҳалелуёҳ!|

Ба пайрави таронаи 12 дар китоби Забур

Эй Худои ман, фаромӯшам макун,
Хастаҷону хонабардӯшам макун.

Рӯи Худ аз ман магардон, эй Ҳабиб,
Инчунин аз ғам сияҳпӯшам макун.

Фикрам озорам диҳад ҳар рӯзу шаб,
Бо парешонӣ ҳамоғӯшам макун.

Барбигардонам зи хоби марг боз,
Эй Худо, бо қаҳр хомӯшам макун.

Душманон шодӣ кунанд аз дарди ман,
Аз лаҳиби дард дар чӯшам макун.

Файзи рӯҳонӣ ҳамехоҳам, бидеҳ,
Яъсро овезаи ғӯшам макун.

Дар дуо раҳмат талаб дорам зи Ту,
Ранҷаву беҳолу беҳушам макун.

Месароям ман ба васфат бор-бор,
Ҳон, наҷотам деҳ ва мадҳушам макун.

Эй саропо хубиву некӯсиришт,
Заҳри неши маргро нӯшам макун.

*Ба пайрави таронаи 8 дар китоби Забур**

Номат, ки шукӯҳи ҷовидон аст,
Бартар зи самову Каҳқашон аст.

Бартар зи ҳар он чи будаву ҳаст,
Эй Қодири Мутлақ, эй Фародаст.

Пӯшонда замини осмонро,
Авҷи фалаку ситорагонро.

Тифлон ба забони безабонӣ
Васфи Ту кунанд тарҷумонӣ.

Душман ҳама ҷо зи рӯсиёҳӣ
Шарманда зи рӯзи додхоҳӣ.

Ҳар гаҳ ки ба осмон бубинам,
Бар моҳу ситорагон бубинам.

Ночиз намоядам ба чашмон
Дар хилқат агар мақоми инсон,

Лекин ту варо мақом додӣ,
Шоистагии тамом додӣ.

Дар ҷои фариштагон агар нест,
Афзалтар аз ӯ касе дигар нест.

Тоҷе ба сараш ниҳодай Ту,
Шаъну шарафаш бидодай Ту.

Ҳайвону паррандаро ба фармон
Бинҳодай зери дасти инсон.

Дарёи муҳаббатат равон аст,
Лутфи Ту ба мо чӣ бекарон аст.

Гар вирди забони мост номат,
Пайваста ба ҷони мост номат.

Ин фахр бувад ҳамеша моро,
Гар васф кунем мо Худоро.

*Ба пайрави таронаи 18 дар китоби Забур**

Худоям замину замон офарид,
Аз ин бартар ӯ осмон офарид.

Ҷаҳонро ба нуре мунаввар намуд,
Чу хуршеди партавфишон офарид.

Чӣ розе нуҳуфтаст дар кори ӯ,
Ки аз абр рангинкамон офарид.

Ба гарданда гардун шабу рӯзро
Зи торику равшан нишон офарид.

Ҳар он чи ки бинӣ ба дунё, аз они ӯст,
Ки ҳам зарра, ҳам Каҳкашон офарид.

Нагунҷад бузургиш дар фикри мо,
Худ огоҳ зи он чи ки он офарид.

Басират ҳамебахшад аҳкоми ӯ,
Каломи сафобахши ҷон офарид.

Хушоянду некӯст фармони ӯ
Ки онро чу дурри гарон офарид.

Худо пок созад маро аз гуноҳ,
Наҷотам ҳаме ройгон офарид.

Чу тавба кунам, бахшадам бор-бор,
Зи тавба ба ҷонам тавон офарид.

Чӣ ҳаққу чӣ адл аст гуфтори Ё,
Ки Худ ин ҳама ончунон офарид.

Ситоиш кунам Холиқи хешро,
Ки бар ман чӣ хуш посбон офарид.

Намонад ба дунё касе пойдор,
Ба гул низ фасли хазон офарид.

Бувад Мунҷии ман, паноҳгоҳи ман
Худое ки ҷону ҷаҳон офарид.

1. Лаҳзаҳои ширин баҳшида Худованд,
Дидем хоҳару бародарон.
|: Байни мо нишастан ваъда дод Худованд,
Ба Ў кушоем диламон. :|
2. Чӣ хуш аст пеши Ў бо шумо вохӯрем,
Аз ёд бибарем ғами ҷаҳон.
|: Чӣ хуш бошад аз Рӯҳи Қуддус пур шавем,
Сӯҳбат кунем бо дилу ҷон. :|
3. Мусофири Сионем, ин ҷо дам гирем
Назди чашмаи оби Худо.
|: Бар Тобӯр бароем, дубора баргарем,
Раҳо аз зулм гашта бо Худо. :|
4. Тарсу сангҳои тезро кардем фаромӯш
Мо дар мушоракати ширин.
|: Аз Каломи Худованд зинда кардем рӯҳ,
Баргардем бо зӯри навин. :|
5. Наздиктар бо ҳам даври Исоро гирем,
Ба кӯҳҳои абад нигарем.
|: Бо сипар дар зиреҳаш худро пӯшонем,
Аз пайи Худованд биравем. :|

Ба пайрави таронаи 14 дар китоби Забур

1. Ҳар касе к-ӯ хидмати ҳамсоя кард,
 Бо садоқат кор бе пироя кард.
 Доимо гар ӯ зи ғайбат дур буд,
 Бо муҳиббони Худо маҳшур буд.
 Тӯҳмату бадгӯй аз ӯ сар назад,
 Оқизонро сина бо ханҷар назад.
 Айби бадқавлӣ агар донад ҳаме,
 Бар сари паймони худ монад ҳаме.
 |: Суд агар насонад аз ҳамроҳи хеш,
 Гар наҷӯяд равнақи бозори хеш, :|
2. Бо дурӯғу фитна ҳамовоз нест,
 Бо ғуруру саркашӣ дамсоз нест.
 Бегуноҳонро ниғаҳбонӣ кунад,
 Гар ятимонро саробонӣ кунад.
 Хор бишморад агар бадкорро,
 Золимони зишту халқозорро,
 Гар дили покизаву бекина дошт,
 Меҳри Яздонро агар дар сина дошт,
 |: Кирдигоро, хаймаи Ту чоӣ ӯст,
 Хонаи Ту оқибат маъвои ӯст. :|
 Хонаи Ту оқибат |: маъвои ӯст. :|

*Ба пайрави таронаи 22 дар китоби Забур**

Худоям, ки некӯ шубони ман аст,
Маро мебарад сӯи дарё,
Ба сӯи чарогоҳ,
Ба сӯи чарогоҳи сарсабзу шодобу зебо,
Пур аз сабзаву обҳои мусаффо,
Пур аз ғунчагулҳои рангину раъно.
Ту гӯӣ,
Ки ман меҳмонам Худоро.
Бихобам, биёсоям ором он ҷо,
Бинӯшам зи ҷоми таманно,
Ва шабнам бичинам зи рухсори зебои гулҳо.
Ҳаросе надорам,
Ҳаросе зи гармову сармо,
Зи селоби тунду зи бӯрони саҳро,
Зи бадмастиву хашми амвоҷи дарё
Ва аз зулмат хуфта дар қалби шабҳо.
Бидонед, эй душманонам,
Ҳаросе надорам
Зи дарду зи маргу зи борик роҳҳо,
Зи бедоди зӯрозмоёни дунё
Наметарсам ҳаргиз.
Ба ҳар сӯ, ки хоҳам, равам бе муҳобо,
Асои Худо бошадам раҳнамо.
Худо,
Умедам Худо, ҳасту будам Худо,
Ҳама тору пуди вучудам Худо.
Худоё!
Чӣ саршорам аз меҳри Ту ман саропо,
Чунин ҳол бошад маро доимо.

1. Ман то абад ором гардам,
Дар наздат, Масеҳо,
Бо захмҳоят шифо ёбам,
Дар Ту гирам маъво.

Бандгардон:

- Имон дорам, имон дорам,
Ки бо маргаш Исо,
Бо хуни гаронбаҳояш,
Карда озод маро.
2. Исои Масеҳ, Худовандам,
Фидя шудӣ баҳрам.
Хуни Ту шуд кафоратам,
Баҳри гуноҳҳоям.
 3. Кардӣ маро аз они Худ,
Туро аз чон хоҳам.
Баҳри он меҳри беҳамто
Танҳо Туро хоҳам.
 4. Худхоҳию кибру ғурур
Аз қалби ман дур кун.
Чашми дилам бино гардон,
То ки шавам эмин.

*Ба пайрави таронаи 23 дар китоби Забур**

Покиву парҳезгорӣ пеша кун,
То шавӣ шоистаи меҳри Худо.
Дил зи кина пок дору рост бош,
То нагардӣ Ту ба дарде мубтало.

Кист бархурдор аз файзи Худо?
– Он ки ӯро ростӣ андар сар аст.
Аз дурӯғу фитна дурӣ чӯяд ӯ,
ӯ ба некӣ аз ҳама болотар аст.

Бегуноҳ маҳсуб мегардад ҳаме,
Он ки меҷӯяд Худоро ҳар даме.
Файз меёбад зи даргоҳи Худо,
Рӯҳи ӯро набвад осеби ғаме.

Эй Худовандо, шукӯҳи номи Ту
Бартар аз боми баланди Каҳқашон.
Номи Ту паймонаҳоро бишканад,
Менагунҷад дар замину осмон.

Дур шав, дарвозаи порина, дур,
То дарун ояд Худованди ҷалол.
ӯ Худои Қодири яктои мост,
Қудраташ бошад ба дунё бе мисол.

Ҷар чи бинӣ дар ҷаҳон, аз ӯ бувад,
Ҷам замину ҷумла лашкарҳои он.
Офтоб, истораҳо дар осмон
Моли мулки Холиқи кавну макон.

Ҷамд мегӯям Худои хешро,
ӯ маро дар ин ҷаҳон бигзидааст.
Ман нахоҳам дурӣ аз Вай то абад,
ӯ маро якбора омурзидааст.

*Ба пайрави таронаи 26 дар китоби Забур**

Туй, Парвардигоро, ҳофизи ҷонам;
Туй ишқам, Туй нерӯи имонам.

Ҳаросон нестам аз ҳамлаи душман,
Туй ҳамвора дар ҳар ҷо ниғаҳбонам.

Таваккал бар Ту дорам дар ҳама аҳвол,
Ҷуз ин ҳар чизро беҳуда медонам.

Ман аз торикии шабҳо наметарсам,
Туй дар тирагиҳо нури рахшонам.

Зи ноҳамвории роҳҳо наметарсам,
Ту ҳатто раҳнамой дар биёбонам.

Агар аз хона берунам бияндозанд,
Ба сӯи Ту саманди ҷон ҳамеронам.

Даруни хонаат бигзорам, эй маъбуд,
Ки бинам ман ҷамолатро ба чашмонам.

Ту Худ гуфтӣ, талаб бинмо Маро ҳар бор,
Талаб дорам Туро аз умқи виҷдонам.

Мадад фармову дастам гир дар сахтӣ,
Туро дар ҳар кучо ман таҳти фармонам.

Худамро мекунам қурбон ба роҳи Ту,
Бароят ман суруди шукр мехонам.

Худовандо, ҷамолатро талаб дорам,
Карам фармову сӯи Худ фаро хонам.

Агар бебаҳра мебудам зи лутфи Ту,
Чӣ будам бо чунин вазъи парешонам.

Ҳидоят кун маро бар роҳҳои рост,
Ки аз норостиҳо сахт нолонам.

Ту неку неққирдорӣ, Худовандо!
Ман аз неқӯият шодобу хандонам.

Дари бахшоишат бикшо ба рӯи ман,
Ту, эй яқтои беҳамтои давронам.

Худовандо, ҳамехоҳам зи дарборат,
Қабои раҳмату имон бипӯшонам.

1. Масеҳ аст нурам, Масеҳ ҳаётам,
Роҳу ростию ҳам начотам.
Биёед, ки файзашро сароем,
Аз дилу чон сурудҳо хонем.

|: Ҳалелуёҳ, ҳалелуёҳ!
Исо зиндагӣ дорад дар мо.
Ҳалелуёҳ, ҳалелуёҳ!
Исо шукӯҳ ёбад байни мо. :|

2. Ү роҳбари мо, Ү чӯпони мо,
Нони ҳаёт аст Ү баҳри мо.
Эълон намоем файзи Исоро,
Он начоткору Худовандро.

|: Ту пурчалолӣ, Ту шоҳаншоҳӣ!
Ҷалолат медиҳем, Масеҳо.
Ту пурчалолӣ, Ту шоҳаншоҳӣ!
Сачдаат мебарем, Масеҳо. :|

Бандгардон:

Масеҳ, эй Мазҳари ҳастӣ !
Масеҳ, эй Нури озодӣ!
Туй ҳамчун шубони ман,
Шубони меҳрубони ман.

1. Ки бо меҳру вафодорӣ
Кунӣ бар ман парасторӣ.
Дихӣ хӯрду хӯрокамро,
Фурӯзӣ ҷони покамро.
2. Биё имшаб ба болинам,
Бибахшо хоби ширинам.
Туй якто, Худои ман,
Ягона раҳнамои ман.
3. Зи дил шукри Ту мегӯям,
Зи ҷон роҳи Ту мепӯям.
Зи лутфат шоду саршорам,
Бибахшо, гар гунаҳкорам.
3. Чу чашм аз ин чаҳон пӯшам,
Намой аз васл хурсандам.
Кунун хоҳам, Худои ман,
Қабул ояд дуои ман.

1. Худоё, зеҳну фикрамро фаро гир,
Маро ёрӣ намо дар фаҳму тадбир.
Даруни чашми ман бошу ба роҳам
Ниғаҳ кун, эй Худо, бар ҳар нигоҳам.
2. Худоё, ламс кун ҳар ду лабонам,
Ки ҳаргиз бе Ту накшоам забонам.
Худоё, дар дилам бошу ба сӯҳбат
Маро таълим деҳ тарзи муҳаббат.
3. Худовандо, Ту дар поёни ман бош,
Замони рафтanam бо ҷони ман бош.
Худовандо, Ту дар поёни ман бош,
Замони рафтanam бо ҷони ман бош.

1. Масеҳ маҳбубам, Масеҳ аст дӯстам,
Масеҳ пайваста мегирад дастам.
Ман гӯсфанду Масеҳ Шубонам,
Масеҳ Худ бувад ҳофизи чонам.

Бандгардон:

Масеҳ лоиқи ҳамду |: саноям, :|
Масеҳ мӯнисам, ҳар гоҳ |: танҳоям. :|
Масеҳ ҳақиқат, Масеҳ |: ҳикматам, :|
Масеҳ аст кӯмак, чун дар |: заҳматам. :|

2. Масеҳ сипаҳбад, ман сипоҳиям,
Тавфиқ аз паяш карда роҳиям.
Масеҳ аст нону Масеҳ ғизоям,
Масеҳ мазҳари меҳри Худоям.
3. Масеҳ аст кӯҳам, Масеҳ паноҳам,
Ўст раҳнамои пои гумроҳам.
Масеҳо хуни қуддусаш бирехт,
Масеҳ кафорат, чун ба дор овехт.
4. Масеҳ аст роҳи расидан ба Ҳақ,
Масеҳ Каломи баёни мутлақ.
Масеҳ кавкаби мунири субҳам,
Масеҳ аст сарам, бо вай як рӯҳам.

1. Масеҳо – Шоҳаншоҳи меҳру муҳаббат,
То абад Масеҳ шуда бо файзу раҳмат.
Бо Падар аҳд баст, то наҷот бахшад,
Ба ташна диҳад оби ҳаёт.
|: Барраи Худо Худованд Исо,
Ғолиб бар дунё, бар мавту гуноҳ. :|
2. Шайтонҳо меларзанд аз номи Исо,
Девҳо низ метарсанд аз Наҷоткори мо.
Чун номи бузургаш мебошад беҳамто,
Бо хунаш харид озодии мо.
|: Барраи Худо Худованд Исо,
Ғолиб бар дунё, бар мавту гуноҳ. :|
3. Эй ҳама гуноҳкорон, ба худ оед!
Дунёро дар умқи ҳалокат бинед!
Иддаи зиёде бе наҷот мурданд,
Аз дунё манфиат набурданд.
|: Барраи Худо Худованд Исо,
Ғолиб бар дунё, бар мавту гуноҳ. :|
4. Бо абрҳо меояд он Шоҳи шоҳон,
Бо ҷалолу шукӯҳ бо фариштагон.
Аз адолат пур месозад ӯ дунёро,
Доварӣ мекунад осиёро.
|: Барраи Худо Худованд Исо,
Ғолиб бар дунё, бар мавту гуноҳ. :|

*Ба пайрави таронаи 127 дар китоби Забур**

Худоро гиромӣ бидорӣ агар,
Зи файзи Худо баҳра гирӣ мудом.
Шавӣ комёбу набинӣ шикаст,
Туро шери дарранда ояд ба дом.

Дилат шод гардад зи файзи Худо,
Зи фармони Ё сар напечӣ агар.
Ба лутфи Худо бошӣ умедвор,
Наҷӯӣ Ту чизе зи ҷои дигар.

Худоро итоат кунӣ гар зи дил,
Чу шохи пур аз мева бинӣ занат.
Зи фарзанди фарзонаи покдил,
Тавоне бияфзояд андар танат.

Шукӯҳи Сионро бубинӣ ба чашм,
Ту, эй порсо марди некӯсиришт.
Шавӣ ташнаву об хоҳӣ агар,
Ба даст оварӣ оби боғи биҳишт.

Худо қавми Худо раҳой диҳад,
Зи шарру бадихои ин рӯзгор.
Ба фармони Ё сулҳу некиву хайр,
Бимонад дар ин сарзамин пойдор.

1. Чаҳонро бо чунин ҳусну тароват
Ба мо кардӣ, Худовандо, иноят.
Зи обаш тоза кардӣ ҳар чаманро,
Зи гул афрӯхтӣ кӯҳу даманро.
Чунон дилкаш якоякро сириштӣ,
Ки хоки тираро кардӣ биҳиштӣ.

2. Зи нурат қалби моро рӯшанӣ деҳ,
Зи шарри деви раҳзан эминӣ деҳ.
Равони мо зи файзи Худ барафрӯз,
Ки бошад тахти дил ҷоят шабу рӯз.
Зи нури Ту қаҳон гаштаст пуршӯр,
Ба қалбам пур Туй, афкан аз он нур.

Ба пайрави таронаи 129 дар китоби Забур

1. Ба ихлосу муҳаббат ҳар шабу рӯз
Зи умқи чон садо кардам Худоро.
Бигуфтам: “Бишнав, эй Зоти муқаддас,
Навоҳои дили дардошноро.

Ба гиря ҳоли худ мегӯямат боз,
Нигар бар чеҳраи ғамдидаи ман.
Ту бишнав, эй Худои неккирдор,
|: Ҳикоятҳои нобишнидаи ман. :|

Гуноҳ бисёр кардам, шармсорам,
Раҳо кун аз гуноҳ чонам, Худоё.
Биёмурзам, мадад фармову кам кун
|: Азоби дарди вичдонам, Худоё! :|

2. Ба Ту умед бастам аз дилу чон,
Назар дорӣ Ту бар умедворон.
Зи абри раҳматат борон биборад
Ба дашти ташнакоми киштзорон.

Дар ин дунё Туро ман интизорам,
Шабонгоҳон ба сони посбоне.
Дилам муштоқи рӯи бомдодон,
|: Ки то ёбам зи рӯзи нав нишоне”. :|

Шумо, эй қавм, медонед оё?
Худо сарчашмаи оби ҳаёт аст.
Худо нек асту пурэхсону одил,
|: Ба мо равшангари роҳи наҷот аст. :|

Масеҳо, эй фурӯғи мулки ҳастӣ!
Зи Ту пайдо бувад болову пастӣ.
Зи фазлат чирми хокӣ ёфт тамкин,
Фалак шуд аз кавокиб гавҳарогин.

1. Рӯҳат дарди ҳама дилро даво кард,
|: Ба лутфу марҳаматҳо ошно кард. :|
Набурдем аз набудат файз доим,
|: Ба ҳастимон қиёмат кардӣ қоим. :|
|: Масеҳ, эй Нури олам! Масеҳ, эй Фаҳри одам!:
2. Чу моро хондаӣ андар муҳаббат,
|: Ба мо таълим додӣ рози ваҳдат. :|
Ба Рӯҳулқудс қалби мо барафроз,
|: Раҳи сулҳу вафодорӣ биёмӯз. :|
|: Масеҳ, эй Нури олам! Масеҳ, эй Фаҳри одам!:
3. Ба наздики Ту то бошем маҳбуб,
|: Зи нури Худ макун моро Ту маҳчуб. :|
Фурӯ шӯӣ аз дили мо ҳар чаҳолат,
|: Қавӣ гардон дар имону адолат. :|
|: Масеҳ, эй Нури олам! Масеҳ, эй Фаҳри одам!:

4. Зи файзат дам ба дам то зинда бошем,
|: Ту дар мо, мо ба Ту поянда бошем. :|
Ҳамеша муттаҳид бошем дар ҷамъ,
|: Чу парвона ба гирди нури он шамъ. :|
|: Масеҳ, эй Нури олам! Масеҳ, эй Фаҳри одам! :|

Маҳбуби манӣ, сурати Ту сурати Яздон,
Маъбудии манӣ, қудрати ту қудрати Яздон.

Аз файзи Ту, эй Дӯст, ҷаҳон гашта фурӯзон,
Аз нури Ту, эй Дӯст, расад даст ба Яздон.

Зоҳир шуда аз сирати Ту ҳикмати Яздон,
Масеҳ, ки Туй нури башар, ваҳдати Яздон.

Умеди ҷаҳон бар Ту бувад, эй Шаҳи шоҳон,
Эй он, ки Туй нури Худо, шавкати Яздон.

1. Медонӣ Ту роҳ, гарчи ман надонам,
Умед аз ин оромише дорам.
|: Аз чӣ ҳаросаму аз чӣ битарсам,
Ҳам рӯзу шаб рӯҳафтада шавам? :|
2. Медонӣ Ту ҳам рӯзе, ки наёмад,
Ҳаёти ман аст дар паноҳи Ту.
|: Сано хонам бар номи пурҷалолат
Барои меҳру муҳаббати Ту. :|
3. Медонӣ Ту гардиши бод кучост,
Тӯфони умр хомӯш мекунӣ Ту.
|: Гарчи надонам роҳам ба кучост,
Дилам ором, чун роҳнамоям Ту. :|

1. Мехоҳам бо Ту бошам, эй Масеҳи ман!
Ҳар соату ҳар лаҳза, эй Худои ман!
|: Бе Ту ман ором нестам,
Бе Ту ман хушбахт нестам.
Ҳаётам бо Туст, Масеҳ, эй Худои ман! :|

2. Дар гуноҳ баста будам, озодам кардӣ.
Мурда будам, лекин Ту ҳаёт бахшидӣ.
|: Дар кучо ором ёбам,
Эй Масеҳ, Наҷоткорам?
Назди пойҳоят, Масеҳ, ман ором ёбам. :|

3. Дар салиб кушта шудӣ, хунатро рехтӣ,
Бо азобҳои зиёд ҷон супоридӣ.
|: Мехоҳам, бо Ту бошам,
Эй Масеҳ, Наҷоткорам.
Мехоҳам дар Ту бошам, ояндаи ман! :|

*Ба пайрави таронаи 150 дар китоби Забур**

Дар васфи Худо шому саҳар нағма сароед,
Ҷро ҳама ҷо бо дилу бо ҷон биситоед.

Ҷро, ки бузург асту тавоност ба ҳар кор,
Бо хандаву бо рақс ситоиш бинамоед.

Бо ҳамду сано бар лабу ҷон ташнаи дидор
Аз завқи висолаш дари дилро бидушоед.

Бо сози дафу чангу навои найи ҷонсӯз
Рақсону ғазалхон ҳама аз хона бароед.

Ҷоне ки Худо дода шуморо, бигузоре
Андар қадамаш, в-арна кӣ ҳастеду кучоед?

Эй поксиритон, зи Худо файз бичӯед,
Лутфу карамашро, ки сазовор шумоед.

Эй нағмасароёни хушовоз, бихонед
Тасбеҳ Худоро, ки шумо қавми Худоед.

1. Мисли бод будам саргардон,
Чун мавчи хок дар биёбон.
Ҷисму рӯҳи ман бе паноҳ, мондаам дар гуноҳ.
Намедонистам чӣ мекардам,
Фармон аз шайтон мебурдам.
Ман дар ин дунёи фонӣ умедде надоштам.

|: Аммо Каломи Худо фикрамро равшан намуд,
Рӯҳи Қуддуси Худо дили маро рабуд. :|

2. Раҳо шуд ин ҷони ман,
Осмон шуд макони ман.
Хуни Қурбонии аҷиб шуста гуноҳи ман.
Тарсҳоям умед шуданд,
Ғамҳоям шодӣ шуданд.
Исои Масеҳ, Маҳбубам, ҷой гирифт дар дилам.

|: Бале, Каломи Худо фикрамро равшан намуд,
Рӯҳи Қуддуси Худо дили маро рабуд. :|

Ба пайрави таронаи 150 дар китоби Забур

1. Дар хонаи муқаддас
Худоро биситоед!
Дар қалъаи осмонӣ
Ўро ситоиш кунед!
2. Бо корҳои қудратманд
Ўро ситоиш кунед!
Бо бузургии азим
Ўро ситоиш кунед!
3. Бо навозиши карнай
Ўро ситоиш кунед!
Бо уд ва ҳам бо барбат
Ўро ситоиш кунед!
4. Бо доира ва бо рақс
Ўро ситоиш кунед!
Бо навои тору най
Ўро ситоиш кунед!
5. Бо шақшақи хушовоз
Ўро ситоиш кунед!
Бо шақшақи пуровоз
Ўро ситоиш кунед!
6. Ҳар ки нафас мекашад,
Ўро ситоиш кунад!
Парвардигор лоиқ аст
Ўро ситоиш кунед!

Бандгардон:

Мо аскари Исо Масеҳ,
Устувор андар роҳи худ.
Мо дар раҳи Инҷили Ӯ
Мегузарем аз сарҳои худ.

1. Исо бувад афсари мо,
Дар роҳи ҳақ роҳбари мо.
Чун афсарони муқтадир
Доим бувад бар сари мо.
2. Андар раҳи имони худ
Наметарсем аз ҷони худ.
Адолат аст зиреҳи мо,
Сипар созем имони худ.
3. Кӯмак кунем инсонро,
Шикаст диҳем шайтонро.
Шамшери Рӯҳ – шамшери мо,
Фатҳ намоем майдонро.
4. Андар раҳи пайкори мо
Бошад Худованд ёри мо.
Рӯҳи Қуддус омадааст,
То ки шавад ёвари мо.

Ба пайрави таронаи 8 дар китоби Забур

1. Номат бузург аст, эй Худо,
Андар замину дар само.
|: Файзат аён дар қалби мо,
Ҳам қудратат дар осмон. :|
2. Аз лутфу аз меҳру вафо
Худ кардай қувват бино.
|: Андар даҳони бачаҳо,
Ҳам бар забони кӯдакон. :|
3. Чун бар само кардам ниғаҳ,
Бар ахтару Ноҳиду маҳ,
|: Гуфтам, ки инсони табаҳ
Бошад чӣ андар ин ҷаҳон? :|
4. Бурдӣ Ту ўро бар фалак,
Дар рутба камтар аз малак,
|: Лекин бидодӣ як ба як
Тоҷи ҷалолаш ройгон. :|

Ба пайрави таронаи 28 дар китоби Забур

1. Эй Зоти бечун, эй Худо,
Бар ман ризоят муддао.
Васфи ҷалолат мекунам,
|: Тамҷиди ҳолат мекунам.:|

Боло зи дарёҳостӣ,
Фавқи замини мостӣ.
Аз осмон болотарӣ,
|: Аз Каҳқашонҳо бартарӣ.:|

Гар хашм гирӣ як даме,
Дунё шикаст орад ҳаме.
Кӯҳу камар ларзон шавад,
|: Ҳам раъду ҳам борон шавад.:|

2. Шохи дарахтон бишканад,
Ҳам сарви Лубнон бишканад.
Ларзад ба худ, печад чунон
|: Саҳрои Қодеш ногаҳон.:|

Чангал намонад дар замин
Аз хашми тӯфон инчунин.
Оташ биборад бар сараш,
|: Сӯзад ҳама баргу параш.:|

Аз дарди зоиш оҳувон
Зору заифу нотавон.
Ту подшоҳӣ, эй Худо,
|: Бар мо гувоҳӣ, эй Худо.:|

Хотима:

Дар хонаву дар кӯи Ту
Мо ҷумла тасбеҳгӯи Ту.
Қувват диҳӣ моро чунон,
|: То шод гардад ҷонамон.:|

Дар сулҳу хайру ростӣ
Ту раҳнамои мостӣ.
Дар сулҳу хайру ростӣ
|: Ту раҳнамои мостӣ. :|

Бандгардон:

|: Мо масеҳӣ ҳастем, Ўро мепарастем. :|
|: Дар саҳтиҳо Ўро мепарастем,
Дар шодиҳо ҳамдаш сароем. :|

1. Эй Дӯст, биё, бо ҳамдигар то Ўро хонем;
Бо файзи Ў дар диламон шодон бимонем.
Дастҳоро бо ҳам бигирем, Ўро бипарастем;
Бо ҳамдигар шодӣ кунем, дар Ў бимонем.
2. Эй ҳамсафо, дар Ў биё дар вақти тангӣ;
Дар иттиҳоду қувваташ пирӯз бимонӣ.
Суруду оҳанг бихонем, Ўро бисароем;
Дар кору дар хизмати Ў бовафо монем.

1. Мо насли хушбахттарин, нури Худованд бо мо аст,
Дар Исои Носирӣ қудрату ҷалоли мо аст.

Бандгардон:

Ин ҳадя бар мо аз Худо.

Дар тамоми ин замин сароем васфи Ёро.

Раҳой омад замин, ҳадя бар мо аз Худо.

2. Худованд бар одамӣ ваъдае ки дод, вафо кард,
Аз ситаму зулму кин дар Исо моро раҳо кард.
3. Одамӣ, эй одамӣ, сӯи Худованд нигоҳ кун !
Баҳри ту омад Ҳомӣ, бо имон ба Ё дуо кун !
4. Худовандам бар салиб умри ҷовидон ато кард.
Бар шайтон омад ғолиб, пирӯзӣ ба мо пайдо кард.

*Ба пайрави таронаи 31 дар китоби Забур**

Пинҳон макун аз чашми Худо айбу гуноҳат,
Эй қон, ба Худо рост бигӯ он чи ки дорӣ.
Бахшанда Худоест, ки мебахшадат охир,
Пеши назараш гар дили бикшуда гузорӣ.

Онро, ки бубахшида Худо айбу гуноҳаш,
Хушбахттар аз ӯ ба қаҳон ҳеҷ касе нест.
Фарёд баровардаву бишнида Худояш,
Чун ғайри Худо ҳеҷ кучо додрасе нест.

Иқроп накардам ба гуноҳам агар он чо,
Қону танам аз оташи ғам сӯхт, Худоё.
Пинҳон натавон кард зи чашми Ту хасеро,
Бояд ҳама чо бар ту назар дӯхт, Худоё.

Ҳар кас, ки дуо кард ба даргоҳи Ту, ё Раб,
Ҷуро хатаре нест ба ҳар раҳ, ки гузар кард.
Эмин бувад ҳамвора зи бадҳоҳии душман,
З-ин чо агар ӯ қои дигар азми сафар кард.

Ҳар чо биравам, бок надорам зи касе ман,
Бинмудай бар ман раҳи ҳамвор ба ҳар сӯ.
Аҳкоми Ту дар ҳар қадаме машъали роҳам,
Чун нури дурахшанда падидор ба ҳар сӯ.

Таълим диҳӣ бар ману чашмам бикушой,
То роҳи худ он гуна ки бояд, бишиносам.
Бефаҳм набошам чу хачиреву чу аспе,
Бо ақлу хирад он чи ки ояд, бишиносам.

Ҳар кас, ки шарир аст, варо ғусса зиёд аст,
Аз ғуссаву ғам марди Худоро асаре нест.
Эҳсони Худоро ҳама ҷо бинаду донад,
Ўро ба ҷаҳон ғайри Худо роҳбаре нест.

Эй ростдилон, дар қадами поки Худованд
Аз шодии дил нағмаи мастона сароед.
Бо сидқу сафо тавба кунед аз гунаҳи хеш,
Аз рӯи муҳаббат ба Худо сачда намоед.

*Ба пайрави таронаи 32 дар китоби Забур**

Дар шаъни Худои худ ҳамеша,
Эй некдилон, тарона хонед.
Чӯед зи дил ризои Ўро,
То рози каломи Ў бидонед.

Ҳар созу сурудро ба шодӣ
Тақдими Худои худ намоед.
Бо сӯзу навои барбату уд
Ҳар лаҳза суруди нав сароед.

Кирдори Худо ҳақиқати маҳз,
Адл аст нухуфта дар каломаш.
Инсоф писанди хотири ўст,
Некӣ ҳама дар шукӯҳи номаш.

Аз файзи каломи Ўст пайдо
Инсону замини осмонҳо.
Баҳре ба даруни машк гунҷад
Аз ҳикмати он Ҳакими доно.

Тарсед ҳама зи ҳайбати Ў,
Ў Қодири Мутлақи ҷаҳон аст.
Ў ҳаст намудааст моро,
Ин воқеа бар ҳама аён аст.

Андешаи қавмҳои дунё
Нақше ки бар об гашта пайдо.
Гум гашта зи баъди лаҳзае чанд,
Ҳаргиз нашавад дигар ҳувайдо.

Чизе ки ҳамеша мондагор аст,
Ин фикри Худои меҳрубон аст.
Поёни ҷаҳон фаро расад гар,
Гум менашавад, ҳамеша он аст.

Аз авчи фалак назора дорад
Моро, ки нишаста дар заминем.
Донад ҳама он чи дар дили мост,
Огоҳ аз он ки мо чунинем.

Ку он ки ба қуввати худааш гашт
Ғолиб ба тамоми душманонаш.
Гар шоҳ ва ё ки паҳлавон аст,
Ҳеҷ асту на чизе дар тавонаш.

Ҷӯро, ки Худош менахоҳад,
Не аспу на лашкаре раҳонад.
Ҳар кас, ки наҷотро биёбад,
Ин рози нуҳуфтаре бидонад.

Онро, ки ҳарос дар дилаш буд,
Эҳсонӣ Худо фаро гирифташ.
Дорад ба Худо таваккал аз дил,
Дар дасти Худост сарнавишташ.

Моро ба Худои мо умед аст,
Ҷӯ ҳофизи ҷони мост доим.
Мо така ба Ҷӯ кунему моро
Дорад ба сулуки Хеш қоим.

Эй Бор Худои молики ҷон,
Аз раҳмати Худ бибахш моро.
Дар номи муқаддаси Ту хонем
Ҳар бору ҳамеша ин дуоро.

1. Эй Манбаи нур, эй Худо!
Додӣ Масеҳатро ба мо.
Мо ғарқи исёну хато,
Дар ҷои мо ӯ кушта шуд.
Андар ҳузурат фидя шуд.
2. Эй Холиқи арзу само,
Эй Чашмаи меҳру вафо,
Додӣ Ту Исоро ба мо.
Дар ҷои мо ӯ кушта шуд.
Андар ҳузурат фидя шуд.
3. Аз осмон бар бандагон
Додӣ наҷоте ройгон.
Омад Худованди ҷаҳон,
Дар ҷои мо ӯ кушта шуд.
Андар ҳузурат фидя шуд.
4. Шукри Туро кай метавон
Кардан або дасту забон?
Фарзандат омад дар миён,
Дар ҷои мо ӯ кушта шуд.
Андар ҳузурат фидя шуд.

Мо ҳавасро зери по бинҳодаем,
Дар ҷаҳони хештан озодаем.
Аз муҳаббат бодаҳо омода кун,
То бубинӣ, пайрави он бодаем.

З- он ба чанги мост зулфи орзу,
Мурдаему бори дигар зодаем.
То паёми дӯстон ояд ба дил,
Мо ба роҳи дӯстон дил додаем.

Нест дар мо рангу рӯҳи хокиён,
Мо ҳама афлокиёни содаем.
Қасри моро ҷовидонӣ сохтаанд,
З- он сабаб, ки мардуми афтодаем.

Мо ба дунболи Масеҳи меҳрубон
Баҳри хидмат доимо омодаем.
Мо ба дунболи Масеҳи меҳрубон
Баҳри хидмат доимо омодаем.

*Ба пайрави таронаи 41 дар китоби Забур**

Ҳамчу оҳу медавам бар сӯи об,
Ҷони ман муштоқи дидори Худоист.
Ташнагӣ меорадам дурӣ зи Ӯ,
Ташнаро оби фаровон муддаост.

Ҳон, мағӯедам Худои ту кучост?
З-ин сухан ақлам дигаргун мешавад.
Ашк менӯшам шабонгоҳ ҷои об,
Дил даруни синаам хун мешавад.

Рӯзҳои ид бурдам халқро
Ҳамдгӯён сӯи даргоҳи Худо.
Менадонам ман, чаро дармондаам,
Инчунин ошуфтаҳолу бенаво.

Ҷони ман, озурдаву ғамгин мабош,
Ноумед аз раҳмати Эзид мабош.
Ӯ ҳамабахшад гуноҳони туро,
Рост бошу сӯи бадкорон марав.

Эй Худо, андар диёри ғурбатам
Дард ҳучум орад зи ҳар сӯ бар сарам.
Мавҷи дарёҳои хашмолуд низ
Ғам фурӯ боронда бар бому дарам.

Сарзамини Урдун акнун чои ман,
Кӯҳи Ҳермӯнрову Мисъарро нигар.
Ёд меорам Туро з-ин чо мудом,
Эй Худо, Парвардигори додгор.

Рӯз бархурдорам аз эҳсони Ту,
Шаб ҳамехонам суруде бар забон.
Аз самими дил дуоят мекунам,
Эй Худо, эй Кирдигори меҳрубон.

Таънаву дашномҳои душманон
Хаставу мадҳушу ҳайронам кунад.
Гар бигӯяндам: “Худои ту кучост?”,
Ин дигар якбора вайронам кунад.

Сахраи ман мешавӣ Ту, эй Худо,
Гар шавад душвор бар ман зиндагӣ.
Мунҷии ман, роҳбару ғамхори ман
Дар мусибатҳову дар дармондагӣ.

Моҳигир, эй моҳигир, эй моҳигир,
На бо қудрат, на бо қуввати худат моҳӣ нагир.

|: Ба канори дарёчаи Қинесорет
Исо омад, Исо омад.
Шаби бозгашт тӯри Шимъӯн
холӣ омад, холӣ омад. :|

|: Субҳ ки шуд, Устодашон,
бар хилофи фикру ақлу саъйашон,
Моҳӣ дод ба тӯрашон, моҳӣ дод ба тӯрашон. :|

|: Ҷ Худо буд, Ҷ Худо буд,
ки моҳӣ дод ба тӯрашон. :|

|: Моҳигир, бо зӯри худ моҳӣ нагир! :|
|: Моҳигир, бо зӯри худ моҳӣ нагир! :|

|: Мутаваккил ба Худоят, ба андак роҳ кун ҳидоят,
Мутаваккил ба Масеҳо,
тӯри Худ кун пур зи неъмат. :|

|: Моҳигир, бо зӯри худ моҳӣ нагир! :|

|: Биё, равем, эй моҳигир, то сайёди дилҳо бошем.
Бо иттиҳод бо Масеҳ сайёди одамҳо бошем,
сайёди одамҳо бошем. :|

|: Моҳигир, бо зӯри худ моҳӣ нагир! :|
|: Моҳигир, бо зӯри худ моҳӣ нагир! :|

1. Мужда бодо, ки нав шуд саросар ҷаҳон,
Гашта бедор дунё зи хоби гарон.
Бин, чӣ гуна шавад ранг-ранг осмон,
Гаҳ кунад гиря – гаҳ ханда бар бўстон.

Бар табиат нигар, мурда буд, зинда шуд,
Дар ҷаҳон партави меҳр тобанда шуд.
Он Масеҳе ки аз баҳри мо банда шуд,
|: Мурду бархост, моро раҳонанда шуд. :|

2. Мужда омад, ки инак эҳёаш бубин.
Воз шуд то абад осмон бар замин.
Марг дигар набуд қудраташ беш аз ин,
Аз чӣ тарсам дигар, аз чӣ бошам ғамин?

Сар барор аз уфуқ, меҳри тобони мо,
Бин чӣ сон тоза гашта тану ҷони мо.
Қабри холӣ нигар, кори Яздони мо,
|: Зинда Исо бубин, асли имони мо. :|

1. Худовандо, нигоҳам кун!
Аз тавфиқат огоҳам кун!
Мағфур аз гуноҳам кун!

Бандгардон:

Пок соз гуноҳамро!
Рафъ кун андӯҳамро!
Шод гардон рӯҳамро, эй Масеҳ!

2. Ман нолоиқу ночизам,
Пур аз хато ва лабрезам,
Аз ғуссаи дил ранчурам.
3. Будаи ғӯсфанди гумроҳе,
Саргардону бепаноҳе,
Ношоиста, бенасибе.
4. Умедам дар Каломи Туст,
Ҳам дар марғу эҳёи Туст,
Дуоҳоям ба номи Туст.

1. Ёрону дӯстони гиромӣ ба по шавед,
Баҳри бинои шаҳри навини Худо шавед.
Бар мост, то ки дар пайи фармон ба чон шавем,
Андар бинои шаҳр чунин ҷонфишон шавем.

2. Исо барои ҳамчу бино ранҷо кашид,
Дар ин бинои шаҳр Худое шавад падид.
Ҳар рӯз агар ману ту бикӯшем дар бино,
Ҳар лаҳза нусрате расад аз файзи Ҳақ ба мо.

*Ба пайрави таронаи 45 дар китоби Забур**

Ба ҳангоми сахтиву дармондагӣ
Худо ёри мову мададгори мост.
Замин ларзад ар, кӯҳ резад ба баҳр,
Худо з-ин хатарҳо ниғаҳдори мост.

Ба шаҳри Худо ҷӯи обе равон,
Нишот ораду шодмонӣ диҳад.
Дар он ҷойгоҳи муқаддас Худо
Ба мо иззати ҷовидонӣ диҳад.

Набинад газанду нагардад хароб
Чунин шаҳри зебо, ки шаҳри Худост.
Шукӯҳаш ба ҳар лаҳза афзун шавад,
Худо Худ гувоҳи чунин муддаост.

Агар хашм гирад Худо як даме,
Ҷаҳон ларзад аз ҳайбати хашми Ӯ.
Чу муме гудозон шавад гар замин,
На ояд чу як зарра дар чашми Ӯ.

Худо найзаҳоро ба зер оварад,
Камонҳои ҷанговарон бишканад.
Касеро, ки муштоқи ҷанг аст ӯ,
Ба аъмоқи чоҳаш ҳаме афканад.

Худо дар замин сулҳ хоҳад, на чанг,
Бидону чунин тундхӯй макун.
Ба ошӯбу ғавго дигар дил мабанд,
Чунин бармало чангҷӯй макун.

Худованди Яъқуб, бар мо нигар,
Ниғаҳ дор моро зи бедоду кин.
Ту коре бикун, то намонад дигар
Зи бедоду кин тухмае дар замин.

Ту ҳастӣ ҳамеша паноҳгоҳи мо,
Наҷӯем ҷуз Ту паноҳе дигар.
Кучо метавон ёфт амну қарор,
Ба ҷое дигар такягоҳе дигар.

1. Муҳаббати Худо дар салиби Исо
Ба мо шуд намоён – меҳри ӯ дар ҷаҳон,
Вақте ӯро фидо кард, то баҳрам бимирад.
|: Ҷалол бар номаш барои файзаш.
Он қадар дӯст дошт ҷаҳонро,
ки бахшид Писараш. :|

2. Аз рӯи Ҷолҷолто вақте ӯ нидо кард:
“Ҳама чиз иҷро шуд”, наҷотам тазмин шуд,
Нақшаи илоҳияш дар вучудам мӯҳр шуд.
|: Ҷалол бар номаш барои файзаш.
Он қадар дӯст дошт ҷаҳонро,
ки бахшид Писараш. :|

1. Эй Шоҳи мо, ороми ҷонӣ, боз ой!
Аз дидаҳо то кай ниҳонӣ, боз ой!
Моро ҳаёти ҷовидонӣ, боз ой!
Боз ою бар мо кун шубонӣ, боз ой!
Эй Мунҷии мо, растагорон, боз ой!
Бо суру овози малоик боз ой!

Бандгардон:

- Дарёи раҳмат, файзу муҳаббат, кун Ту иноят.
Олам мунаввар кун зи нурад, боз ой!
Таъчил кун андар зуҳурат, боз ой!
2. Оинаиву Ҳақ намоӣ, боз ой!
Боз ою кун мушкилкушой, боз ой!
Пури Худоиву Худой, боз ой!
Бардор ин расми ҷудой, боз ой!
Каррубиён андар ҳузурат, боз ой!
Ҳозир ҳама баҳри зуҳурат , боз ой!
 3. Эй Шоҳи мулки ҷовидонӣ, боз ой!
Бо фавҷҳои осмонӣ боз ой!
Бо он асоси хусравонӣ боз ой!
Боз ою бинмо ҳукмронӣ, боз ой!
Моро зи дасти ғам раҳо кун, боз ой!
Пок аз гунаҳ қалби маро кун, боз ой!

*Ба пайрави таронаи 50 дар китоби Забур**

Худоё, бубахшо гуноҳи маро,
Ки ман дар ҳузури Ту шармандаам.
Биёлуда домонам инак гуноҳ
Аз ин рӯ, Худоё, сарафгандаам.

Гуноҳ кардаам пеши чашмони Ту,
Агар хашм гирӣ Ту бар ман, равост.
Ман иқрор кардам, ки бад кардаам
Ва ҳукми Ту бар ман дурусту бачост.

Ба ҳаққи Ту бад кардаам, эй Худо,
Раҳой надорам ман аз хашми Ту.
Раҳонам, Худоё, зи шарри гуноҳ,
Бадиро напӯшондам аз чашми Ту.

Гуноҳкор будам зи рӯзе ки ман
Набудам ҷудо аз тани модарам.
Табоҳ гашта ҷонам зи шарму гуноҳ,
Ман ин шармро то кучоҳо барам?

Замири маро пур кун аз ростӣ,
Биёмӯзам аз ҳикмати поки хеш.
Ки то пок гардам ҳаме аз гуноҳ,
Бидӯзам ман ин домани чоки хеш.

Хатои маро аз назар дур дор,
Ва хурсанд кун ҷони ғамноки ман.
Диламро зи айбу бадӣ пок кун,
Фуруд ой кунун дар дили поки ман.

Магир аз ман ин файзи Рӯҳулқудс,
Маяндоз дурам зи даргоҳи Худ.
Наҷотам бибахшову шодам бикун,
Ки ёбам ба шодӣ паноҳгоҳи худ.

Худоё, бигир аз ман ин ранҷро,
Сабук кун даме дарди вичдони ман.
Ки хун рехтам, ин гуноҳи бузург
Ба ҳам барзад оромиши ҷони ман.

Лабамро кушо, то ки дар васфи Ту
Суруду навое зи дил сар кунам.
Сарамро ба поят фуруд оварам,
Фидои Ту ҷонро саросар кунам.

Ба қурбонӣ омодаам, эй Худо,
Кунам ҷону дилро ба қурбони Ту.
Ту ҳар чи бихоҳӣ, ба ҷо оварам.
Напечам даме сар зи фармони Ту.

Шикаста дилам ҳолиё, эй Худо,
Ту рӯҳи шикастадилон шод кун.
Писанди ту ин рӯҳи бишката аст,
Ту бишкастаро аз нав обод кун.

Худоё, зафар деҳ Ту ин халқро,
Ба Байтулмуқаддас, ки ҷои Ту аст.
Ту деворҳояш ба по кун зи нав,
Ки ин шаҳри зебо барои Туст.

Ба қурбонӣ омода гӯсолаҳо
Ба пои ту, эй Зоти Парвардигор.
Ту манзур фармову раҳмат фазо,
Ба ихлосмандони Худ бор-бор.

1. На дар суханҳои дуоям,
На дар сурудхонии дилам,
Балки бо Туст қалби ман, Масеҳо!
Бо Ту он ҳама сарчашмаҳо!
2. На дар талаб оромӣ қўям,
На дар он бахте, ки додиям.
Таронаи дил диҳад садо:
Бо Ту он ҳама сарчашмаҳо!
3. Мавҷи ташвишамро Ту бинӣ,
Медиҳӣ ба дилам оромӣ.
Супорам ба Ту ҳар хостамро,
Бо ту он ҳама сарчашмаҳо!
4. Медурахшӣ Ту бо муҳаббат.
Дар биҳишт оё беҳтар бувад?
Дар вучудам ин шодмониҳо:
Бо Ту он ҳама сарчашмаҳо!
5. Аз гармӣ соябонам Туй!
Аз ҳарорат паноҳам Туй!
Дар биёбон хонам сурудҳо:
Бо Ту он ҳама сарчашмаҳо!

6. Душман аст ба гирду пеши ман,
Номи Ту сипар ба қалби ман.
Ғолиб ҳастам ман дар набардҳо,
Бо Ту он ҳама сарчашмаҳо!

7. Ту таскину қуввати манӣ!
Ту қалъаю наҷоти манӣ!
Хушбахтии абадӣ бар мо,
Бо Ту он ҳама сарчашмаҳо!

1. Як шаб танҳои танҳо фарқ будам даруни ғам.
Дар ин дунёи фонӣ набуд бароям ҳамдам.
Осмони дунёи ман хуршеде надошт.
Шайтон дар замини қалбам тухми ғам мекошт.
2. Байни он торикӣҳо чашми ман нуреро дид.
Фарёд задам: "Эй Худо!" Ў садоямро шунид.
Ў Исо буд, Ў Исо буд, назди ман омад.
Ба як дунё шодӣ омад, дар қалбам нишаст.
3. Чун нураш тобид бар ман, равшан шуд дунёи ман.
Шайтон чун Исоро дид, тухмашро бардошт, гурехт.
Дигар имрӯз озодам ман аз бори ғамҳо.
Месароям "ҳалелуёх" дар номи Исо.

*Ба пайрави таронаи 62 дар китоби Забур**

Эй Худои ман, Худои меҳрубон,
Ҳар саҳар аз дил талаб дорам Туро.
Ҷисми ман пазмону ҷонам ташнаат,
Ман ба нақди ҷон харидорам Туро.

Ташнаи рӯи Туям ман, эй Худо,
Ҷонам аз дидори Худ сероб кун.
Ин замини хушкро бо меҳри Худ
Сабз гардон, хурраму шодоб кун.

Аз ҳаётам беҳтар аст эҳсони ту,
Эй Худо, эй Кирдигори лоязол.
Дар макони қудс дидам ман Туро,
Эй Худо, эй соҳиби ҷоҳу ҷалол.

Дар тамоми умр хоҳам хонд ман
Аз дилу аз ҷон муборак номи Ту.
Шодмон лабҳои ман аз мадҳи Ту,
Ҷон бинӯшад ҷуръаҳо аз ҷоми Ту.

Шаб ба бистар меравам бо ёди Ту,
Дар тамоми шаб хаёлат дар сарам.
Ту мададгори манӣ, эй Шоҳи ман,
Соҷи боли Ту бошад бистарам.

Шод кун ҷони маро, Парвардигор,
Чунки ҷони ман ба Ту часпидааст.
Дар паноҳи лутфи Ту оромишест,
З-ин сабаб он ҷо чунин хуспидааст.

Қасди нобудии ҷонам гар кунанд,
Ҷояшон дар таҳти гӯристон бувад.
Аз дами шамшерҳо мебигзаранд,
Ҷонашон дар чанги шағолон бувад.

Дар Худо шодӣ кунад шоҳ инчунин
Бо дили оганда аз ишқу умед.
Гар таваккал бар Худо аз дил кунем,
Пеши рӯи мо бувад роҳи сафед.

Баста гардад фитнаҷӯёнро даҳон,
Чашмҳошон кӯр гардад аз дурӯғ.
Фахр дорам бар Худои хеш ман,
Чашмам аз файзаш ҳамеша пурфурӯғ.

Ба пайрави таронаи 72 дар китоби Забур

Ба дил гуфтам чаро ин гуна шоданд
Дар ин дунё ба ҳар ҷое шарирон.
Чаро дар неъмату нозанд ҳар дам,
Ба рағми заҳмату дарди фақирон.

Агар дасти ситам бардошт золим,
Занад то бар сари ҳар дардманде,
Ба пеши чашми Ту бо қаҳр бишкаст
Ду бозуи яtimi мустаманде.

Ва ё бо қаҳру хашму бадзабонӣ
Ба ҳар ҷо носазо гӯяд ба мардум.
Ба сад найранг аз шаб то саҳаргоҳ
Дурӯғи нораво гӯяд ба мардум.

Шарирон бо гуруру кинаву кибр
Худочӯяндагонро садди роҳанд.
Хатокоранду беинсофу золим,
Валекин соҳибони молу ҷоҳанд.

Дилам аз ғусса пур шуд, чашмҳо тор,
Ба сӯи тирағӣ раҳ мекушудам.
Зи Ту навмед будам, эй Худованд,
Чун аз рози азал оғаҳ набудам.

Танам ларзиду поям суст гардид,
Аз ин вазъияту ҳоли парешон.
Худо оё намедонад, ки онҳо
Гуноҳкоранду ҳамовози шайтон.

Намедонистам инро, эй Худованд,
Ки фардое набошад золимонро.
Ба дунёи дигар кай метавон бурд
Шукӯху чоҳу моли ин қаҳонро.

Ту аз рӯи муҳаббат, эй Худованд,
Кушудӣ чашмҳои бастаамро.
Зи ҳайвонмашрабӣ, эй Зоти бечун,
Раҳонидӣ Ту чони хастаамро.

Ман акнун воқифам, медонам инро,
Ки дар рӯзи қиёмат доварӣ Ту.
Ба ҷабборони бадқирдору золим
Азоби оташин меоварӣ Ту.

Худоё, бо Ту наздикам ман ҳол,
Намехоҳам ман аз Ту дур бошам.
Ҳалокат оварад дурӣ гузидан,
Агар дурӣ гузинам, кӯр бошам.

Худоё, такагоҳи ман Ту ҳастӣ,
Ба мисли саҳраи кӯҳи баланде.
Налағзад пои ман дар ҳеҷ роҳе,
Зи бадҳоҳон намебинам газанде.

Туро сад шукр мегӯям, Худоё,
Зи қону дил таваккал бар Ту дорам.
Ҳамеша мадҳи Ту вирди забонам,
Ба даргоҳи Ту, ё Раб, рӯй орам.

1. Масеҳ, Ту шаҳаншоҳӣ,
Аз олами болой,
Аз айб мубарроӣ,
Олам шуда бас торик,
Вақт аст, ки боз ой!
2. Эй Нури ҷамоли Ҳақ!
Аз Зоти Худо муштақ!
Дармонда шудем, алҳақ,
Олам шуда бас торик,
Вақт аст, ки боз ой!
3. Аҳволи ҳама донӣ,
Афкори ҳама хонӣ,
Зинда зи Ту ҳар ҷоне,
Олам шуда бас торик,
Вақт аст, ки боз ой!
4. Гирд омада дар даргоҳ,
Дар қудси парастиишгоҳ,
Аз омаданат огоҳ,
Олам шуда бас торик,
Вақт аст, ки боз ой!

5. Гуфтӣ Ту, ки дар фарҷом
Як сӯ шавад ин олом,
Кӯтоҳ кунӣ айём,
Олам шуда бас торик,
Вақт аст, ки боз ой!

6. Боз ой агар, эй Шоҳ,
Бо мо Ту шавӣ ҳамроҳ,
Ҳар ранҷ шавад кӯтоҳ,
Олам шуда бас торик,
Вақт аст, ки боз ой!

1. Ту эй бандаи чаҳлу дар қайди исён,
Ту эй гумраҳ аз дарғаҳи адлу эҳсон,
Дар ин раҳ нагардад туро мушкил осон,
Зи ман бишнавад ин панди покиза аз қон.

Бандгардон:

Ба ҷуз дар Масеҳо ҳаёте надорӣ,
Ба ғайр аз салибаш наҷоте надорӣ.

2. Кунун вақти кор асту гоҳи халосӣ,
Тавонӣ, ки ёбӣ наҷот аз маосӣ.
Агар музтариб аз азобу қасосӣ,
Масеҳо бувад Мунҷии шахси осӣ.

*Ба пайрави таронаи 83 дар китоби Забур**

Дилам шавқи Ту дорад, эй Худоё!
Суханҳои Ту меҳоҳам шунидан.
Даруни хонаи нуроният ман
Чӣ муштоқона хоҳам орамидан.

Парастуҳои хушовозро ман
Ба сӯи кӯи Ту дидам ба парвоз.
Ба гирди хонаи Ту лона доранд,
Ҳама дар мадҳи номат нағмапардоз.

Хушо онон, ки ҷо доранду манзил
Дар он ҷо ки ту манзил гузидӣ.
Хушо он ҷо, ки номат бар забонҳост,
Касе он ҷо ғаму дарде надидӣ.

Хушо он кас, ки қувват ёбад аз Ту,
Ба дил меҳри Ту дорад ҷовидона.
Ба ҳар сӯ бигзарад, борон биборад,
Дилаш дарёи файзи бекарона.

Худовандо, Ту бар ман меҳрубон бош,
Ба лутфи худ иҷобат кун дуоям.
Назар андоз бар ман, қувватам бахш,
Бикун аз қайди бемеҳрӣ раҳоям.

Туро гар навкаре бошам, ҳамон беҳ,
Нахоҳам қасри шоҳиро ба дунё.
Ба назди Ту агар бошам ду рӯзе,
Муродам ҳосил ояд, эй Худоё!

Ту бар мо офтоб ҳастӣ, Худоё,
Сипар дар рӯзҳои сахтиву ҷанг.
Натарсам аз ҷафои даҳр ҳаргиз,
Агар барпо шавад сад гуна найранг.

Ҷалолу меҳр бахшӣ, эй Худоё,
Барои мардумони росткирдор.
Ту некиро ниғаҳдорӣ ҳамеша
Барои бандагони некпиндор.

1. Дидори ӯ бошад яқин,
Зеро ки мебошад амин.
ӯ ваъда дода инчунин
Бар ҷумлаи мо, мӯъминин.
2. Некӯ бувад рафтори ӯ,
Бошад муҳаббат кори ӯ.
Ҷонам хуш аз гуфтори ӯ,
Дил толиби он шамси дин.
3. Чунки Худованд ӯ бувад,
Роҳам ба сӯи ӯ бувад.
Моро ҳаёт аз ӯ бувад,
Дигар набошад дил ғамин.
4. Мо ҷумла аъзо, ӯ сар аст,
Рӯҳаш ба қалбам андар аст.
Ин рамаро ӯ раҳбар аст,
Моро бувад ёру муин.
5. Рӯзе ки шуд сӯи само,
Пинҳон шуд аз дидори мо.
Гуфт ӯ, ки ҳастам бо шумо,
Дар ваъда мебошад амин.

Бандгардон:

Нури Худой, нури Худой,
Тобон дар қалбам бо чалолӣ.
Ҳалелуёҳ, хушбахтаму шодам,
Меҳонам ҳамди Наҷоткорамро.

1. Худо, ки офарид арзу саморо,
Ҳаво, дарё, ҷаҳони босафоро,
Ҳамон, ки нурҳо аз қилваи Ўст,
Ба ёди ман ҳамеша ҳаст он дӯст.
2. Худое, к-офарид хуршеду маҳро,
Ба нури ахтарон афрӯхт раҳро,
Ҳамон, ки гардиши айём аз Ўст,
Ба ёди ман ҳамеша ҳаст он дӯст.
3. Худои моҳу хуршеду ситора,
Ки аз кораш кунад доим ҳикоя,
Ба вақти тирагиҳо роҳбарам Ўст,
Ба ёди ман ҳамеша ҳаст он дӯст.
4. Ба вақти ноумедӣ дар ҷаҳонам
Бувад оромбахши ҷисму ҷонам .
Чу дар андешаи ман ҳаст он дӯст,
Ба ёди ман ҳамеша ҳаст он дӯст.

1. Омад Масеҳ андар чаҳон,
Шодӣ кунед, эй мӯъминон.
Номашро ҳар дам ёд кунед,
Ҳамдаш кунед вирди забон.
|: Ҳалелуёҳ, ҳалелуёҳ !
Ҳамдаш кунед вирди забон. :|
2. Пури Худои бемакон
Шуд ошкор андар чаҳон.
Аз нури рӯи Худ намуд
Равшан замини осмон.
|: Ҳалелуёҳ, ҳалелуёҳ!
Равшан замини осмон. :|
3. Шодиву вачди кӯдакон
Бинамояд аз дилу қон.
Имрӯз андар Байт-Лаҳм
Наҷотдиҳанда шуд аён.
|: Ҳалелуёҳ, ҳалелуёҳ!
Наҷотдиҳанда шуд аён. :|
4. Инак, Худои бемакон,
К-аз дидаҳо будӣ ниҳон,
Андар либоси бандагӣ
Шуд халқи гумраҳро шубон.
|: Ҳалелуёҳ, ҳалелуёҳ!
Шуд халқи гумраҳро шубон. :|

1. Омад Худованд моро начот додан,
Башорату нур ба дилҳо афрӯхтан.
Дари дил бикшо, ба Исо нидо кун,
ба Худову Раҳокун.

Бандгардон:

|: Дари дилатро воз кун, :|
Дари дил бикшо, ба Исо нидо кун,
ба Худову Раҳокун.

2. Ҷ чонаш барои мо фидо кард,
Зинда шуду бар марг пирӯзӣ овард.
Дари дил бикшо, ба Исо нидо кун,
ба Худову Раҳокун.
3. Гар гумроҳиву меҳоҳӣ роҳ ёбӣ,
Туро меҳоҳад додан Ҷ раҳой.
Дари дил бикшо, ба Исо нидо кун,
ба Худову Раҳокун.
4. Хушо, касе ҳаёташ ба Ҷ бахшад,
Чун фардо бо насли Ҷ медурахшад.
Дари дил бикшо, ба Исо нидо кун,
ба Худову Раҳокун.

1. Омадӣ, хуш омадӣ, маҳбубам Исо;
Ба хонаи торики дил, Писари Худо.
Умре буд, монда будам танҳои танҳо,
Чудо будам зи шодӣ, канори ғамҳо.
|: Аммо имрӯз даруни дил Туро дорам,
Дар ин дунё наҷот зи дасти Ту дорам! :|

2. Ёдам ҳаст, он вақтҳо ғам дар дилам буд,
Ин дили хурдтаракам асири ғам буд.
Занҷири шайтон рӯи дасту поям буд,
Маро аз Худои ман чудо карда буд.
|: Аммо имрӯз даруни дил Туро дорам,
Дар ин дунё наҷот зи дасти Ту дорам! :|

3. Ифтихори азиме насибам шуда,
Ки Султони дили ман Худованд шуда.
Дӯстат дорам, Масеҳо, Маҳбуби Худо!
Замоне ман ғарқ будам дар умқи гуноҳ.
|: Аммо имрӯз даруни дил Туро дорам,
Дар ин дунё наҷот зи дасти Ту дорам! :|

1. Меҳри пурасрори Исо, беҳадду беинтиҳо,
Хурӯшон чун мавҷи дарё, фаро гирад он маро.
Бар атрофи ману ҷонам ҷараён ёбад меҳри Ту.
Барад боло, барад манзил, ба оромӣ, ба осмон.

2. Меҳри пурасрори Исо паҳн мекунад ҳамдашро,
Аз ин соҳил то он соҳил меҳри безаволашро.
Дӯстдоронро мешиносад, мурд, то бошанд хоси ӯ.
Бингар, чӣ сон ӯ шафеъ аст ва чашмонаш бар онон.

3. Меҳри пурасрори Исо, меҳри меҳрҳо, беҳамто,
Уқёнусе аз баракот ҷорист баҳрам аз боло.
Меҳри пурасрори Исо аз осмон, аз само
Ба ҷалолаш ворид кунад, ба шукӯҳи побарҷо.

*Ба пайрави таронаи 89 дар китоби Забур**

Аз азал будиву ҳастӣ то абад,
Эй Худованди кариму меҳрубон.
Нест бар Ту ибтидову интиҳо,
Гар ба нобудӣ кашад кори чаҳон.

Зиндагӣ як гул ба ҳангоми саҳар,
Мешавад пажмурда андар шомгоҳ.
Зиндагӣ як хоби кӯтоҳ асту бас,
Маҳв мегардад ҳаме андар нигоҳ.

Гар давом орад ҳаме ҳафтад сол,
Ё шавад ҳаштод умри одамӣ.
Бо ҳама дарду азобу гуссааш,
Оқибат поён пазирад як даме.

Хокиён дар хок мебояд шудан,
Рӯ ба сӯи хок бояд карду рафт.
Ҳукми тақдир аст, дигар чора нест,
Гиря бар хошок бояд карду рафт.

Умри мо кӯтоҳу мо бечораем,
Гарқи гирдоби гуноҳ ҳастем мо.
Ҳикмату ақлу хирадмандӣ бидеҳ,
Ҳамчу кӯре назди чоҳ ҳастем мо.

Хашм гири бар гуноҳи мо чунин,
Хашми Ту моро парешон мекунад.
Кай шавад пинҳон гуноҳ аз чашми Ту,
Чашми Ту пинҳон намоён мекунад.

Раҳм кун бар мо, Худоё, барбигард
Аз сари қаҳрат, ки мо дармондаем.
Лутф фармо, раҳматат афзун намо,
Сар ба поят бори дигар мондаем.

Як даме моро, Худоё, шод кун,
Аз ғами дармондагӣ озод кун.
Дар шигифт оянд фарзандони мо,
Хонаи вайронаро обод кун.

Файзи Ту гирад фаро бори дигар
Мову фарзандони моро, эй Худо.
Бар ҷамеи мо дар ин дунёи дун
Раҳм фармо ошкоро, эй Худо.

*Ба пайрави таронаи 90 дар китоби Забур**

Дар паноҳи Зоти Ҳақ бошӣ агар,
Менатарсӣ аз хатарҳо ҳеҷ гоҳ.
Гар зи дил дорӣ таваккал бар Худо,
Роҳи ту равшан бувад дар шомгоҳ.

Гар вабои маргбор ояд падид,
Роҳ накшоёд ба сӯи хонаат.
Офати тоун агар афзун шавад,
Дар амон монад ҳаме кошонаат.

Дар чунин аҳвол, медонӣ, Худо
Густаронад болҳояш бар сарат.
Ӯ сипар гардад туро ҳангоми ҷанг,
Меғурезад душман аз даври барат.

Бар шарирон гар ҳучум орад ҳаме
Марги ваҳшатнок як дам дар замин,
Чашми ту бинад ҳазорон куштаре,
Ин аҷаб набвад сазошон инчунин.

Бад набинӣ дар тамоми умри хеш,
Эй худочӯянда марди порсо.
Аз бало маҳфуз бошад ҷони ту,
Бар танат дарде нагардад ошно.

Гурги одамхор бигрезад зи ту,
Аз миёни бешаҳо гар бигзарӣ.
Сар бикӯбӣ мори афъиро ба по,
Синаи шери жаёнро бардарӣ.

Ман нигаҳ дорам туро аз ҳар бало,
Ин нидо ояд зи сӯи осмон.
Ман ҳамедонам, ки ту аз сидқи дил
Номи Ман дорӣ ҳамеша бар забон.

Ман дуоятро иҷобат мекунам,
Гар Маро хоҳӣ ба ихлоси тамом.
Ман туро бошам ҳамеша такагоҳ,
Соҷи Ман бар сарат бошад мудом.

Бандаи Ман, шод бошу ғам мабин,
Дар ҷаҳон умри дарозат медиҳам.
Мешавам Ман Мунҷият дар тангно,
Ваъдаи дидор бозат медиҳам.

1. Ба назди пок Яздон шав ту хомӯш,
Намо дунёву ҳастиро фаромӯш.
Ки то ҷони туро ором бахшад,
Дили ғамдидаатро ком бахшад.
2. Чу тӯфони балои зиндагонӣ
Туру созад аз ин дунё фиғонӣ,
Дар ин дам дар дуо мехон Худованд,
Зи ҷону дил ба Ё бинмой пайванд.
3. Дуо бахшад тавон бар қалби решат,
Намояд шодмон қалби парешат.
Шавад андӯху ғам яксар фарорӣ,
Агар як дам ба Яздон рӯй орӣ.
4. Зи меҳри Ё чу дил саршор гардад,
Ҳаме осон ба дунё кор гардад.
Агар ҳастӣ ба қайди ғам гирифтор,
Дуо кун, то шавад шодӣ падидор.
5. Сӯи Исо дуо кун, то ки ёбӣ
Аз Ё шодиву асли комёбӣ.
Масеҳо, Ту ҳаёти ҷовидонӣ,
Ба ҷуз дар Ту набошад зиндагонӣ.
6. Туру ҳамду сипоси беадад бод,
Ки ҷони мо зи меҳнат кардӣ озод.
Ба мо омӯхтӣ тарзи дуоро,
Ки биситоем ба номи Ту Худоро.

|: Ҳалелуёҳ, ҳалелуёҳ! :|
|: Оре, тарк кардӣ баҳрам. :|

1. Тарк кардӣ ҷалолу шукӯҳи само,
То оштӣ бидиҳӣ моро бо Худо.
|: Оре, тарк кардӣ баҳрам. :|
2. Тарк кардӣ ҷони Худ бар рӯи салиб,
бахшидӣ гуноҳам, бидодӣ умед.
|: Оре, тарк кардӣ баҳрам. :|
3. Тарк кунам падару модарам баҳрат,
Тарк кунам хоҳару бародар баҳрат.
|: Оре, тарк кунам баҳрат. :|
4. Тарк кунам амволам, тарк кунам ҷонам,
Тарк кунам ҳар он чи дар дунё дорам.
|: Оре, тарк кунам баҳрат. :|

1. Оре, Чўпони некӯ, биё!
Мо гўсфандони чарогоҳат.
|: Моро бубар назди чашмаҳо,
Моро Ту чўпонӣ бинамо. :|

2. Гўсфанди гумроҳе ман будам,
Дар биёбон саргардон будам.
|: Он гоҳ садоят бишундам,
Ба сўят шитобон давидам. :|

3. 3-ин пас дар ҳузури Ту шодам,
Аз ҳеҷ чизу ҳеҷ кас натарсам,
|: Чун Ту, Масеҳ, чўпони манӣ,
Маро аз хатар мераҳонӣ. :|

1. То ба кай, то ба кай, то ба кай
Ба гуноҳ иҷозат медиҳӣ?
Хунрезӣ, фиребу дурӯғҳо;
Эй Худо, акнун бишнава дуо.
Меҳостам, Ту зудтар биёӣ,
Меҳостам, Ту моро бибарӣ,
Ба осмон ворид бикунонӣ.
2. Зулму ғам, тарсу ваҳм ҳар ҷо паҳн;
Кай Ту доварӣ менамой?
Камолатро, Қуддус, ташнаам;
Кай бар ин ҷаҳон ҳукм меронӣ?
Медонам, Ту ҳастӣ пуртоқат,
Медонам, Туй пурмуҳаббат,
Ёрон тавба кунанд дар вақтат.
3. Эй дӯстам, ба ман гӯӣ, ёри ман,
Оё фурсатро донӣ ғанимат?
Вақти мо шарир аст, бингарам,
Ин мардум бе Масеҳ мемуранд.
Эй, биё, кор кунем якҷоя,
Муждаро мо эълон намоем,
То бозгашти Ў вафодорем.

Ба пайрави таронаи 99 дар китоби Забур

1. Рӯ оваред, эй мардумон,
Сӯи Худованди ҷаҳон.
Дурӣ кунед аз хашму кин,
Парҳез аз чини ҷабин.
|: Шодобу хуррам рӯятон,
Бикшода ду абрӯятон. :|

Лабханд бар лабҳо ачин,
Андеша пурбор аз яқин.
Бо созу бо овози хуш,
Бо нағма, бо пардозии хуш.
|: Дар синаҳо бонги дуруд,
Ҷон фарқи оҳанги суруд. :|

2. Шукрона гӯедаш мудом,
Эй ҳамраҳон, ҳар субҳу шом.
Ҷамди Худо дар сачдагоҳ
Ҷар бомдод, ҳар шомгоҳ.
|: Вирди забонҳотон бувад,
Пайвасти ҷонҳотон бувад. :|

Парвардигори мост Ү,
Омӯзгори мост Ү.
Аз лутфи Ү инсон шудем,
Ин гуна маънидон шудем.
|: Номат муқаддас, эй Худо,
Умеди ҳар кас, эй Худо. :|

Хотима:

Некӯву пурэхсон Туй,
Бар дардҳо дармон Туй.
Ҷонҳои моро шод кун,
Моро зи ғам озод кун.
|: Номат муқаддас, эй Худо,
Умеди ҳар кас, эй Худо. :|

1. Худовандо, дили мо шод аз Ту,
Гулистони бақо обод аз Ту.
Фурӯғи ин ҷаҳон аз шавқи рӯят,
Ҳаёти ҷовидон бошад ба кӯят.
Гар аз лаззоти дунё рӯй тобем,
Ба даргоҳи пур аз меҳрат шитобем.
2. Равони ташнагон дар ҷустуҷӯят,
Ки нӯшанд оби зинда аз сабӯят.
Ту танҳо пойдору ҷовидонӣ,
Ту моро андар ин дунё шубонӣ.
Бибахшӣ гумраҳонро растагорӣ,
Диҳӣ мар пайравонро комгорӣ.
3. Чу аз оби ҳаёти безаволат
Ҳам аз сарчашмаи оби зулолат,
Равони ташнаи мо ком ёбад,
Зи ҳар дарди ҷаҳон ором ёбад.
Туро ҷӯяд равони беқарорам,
Ба ҷуз Ту дар ҷаҳон ёре надорам.
4. Зи дидорат дарунам шод гардад,
Зи қайди ранҷу ғам озод гардад.
Хушо он дам, ки бошам аз дилу ҷон
Туро хоҳон ба дунёи парешон.
Масеҳ, эй ҷовидонӣ довари мо,
Зи раҳмат бош доим дар бари мо.

5. Зи нурат соз равшан ҷони моро,
Бикун собит ба Худ имони моро.
Зи торикиву нодонии пиндор,
Худоё, ҷони моро барҳазар дор.
Ҷаҳонро аз фурӯғат соз равшан,
Чунон равшан, ки гардад рашки гулшан.

Худованди бомеҳру шафқат, Масеҳ,
Ба ин нозу неъмат баракат бидеҳ!
Барои ин ризқ шукр гӯем Туро,
Ки ҳастӣ расонандаи ризқу рӯзӣ ба мо.
Худованди бомеҳру шафқат, Масеҳ,
Ба ин нозу неъмат баракат бидеҳ!

*Ба пайрави таронаи 102 дар китоби Забур**

Худовандо, муборак бод номат,
Дилам пур гашта аз лутфи Каломат.
Бидидӣ чехраи зардам, Худоё,
Шифо бахшидаӣ дардам, Худоё.

Агар кардам гуноҳ, бахшидиям боз,
Ман аз эҳсони Ту гаштам сарафзоз.
Худои ман ба ман ин сарварӣ дод,
Ман аз некӯияш гардидаам шод.

Ба захми ҷони мо марҳам гузорад,
Тасалло бар дили ғамдида орад.
Ба мазлумон тарахҳум менамояд,
Ба ҳар мушкил яке роҳ мекушоад.

Ба Мусо раҳкушо дар кӯҳ буда,
Ба қавмаш дода оини сутуда.
Ба ин дунё, ки мо мисли гиёҳем,
Ғарибу нотавону бепаноҳем.

Ғаҳе дар панҷаи боде асирем,
Ғаҳе дар дасти сайёде бимирем.
Агар лутфи Худо бар мо намебуд,
Ҷаҳони мо чунин барпо намебуд.

Ба дил тарси Худо дорӣ агар Ту,
Шабу рӯзаш ба ёд ори агар Ту,
Дилат аз меҳри Ў саршор гардад,
Ба ту мисли падар ғамхор гардад.

На дар дил қаҳру хашму кина дорад,
На ба мо кинаи дерина дорад.
Худованди кариму меҳрубон аст,
Адолатро ҳамеша посбон аст.

Муборак бод номат, эй Худованд,
Фалак гардида ромат, эй Худованд.
Малоик сачда меоранд ба сӯят,
Ҳама муштоқи дидори накӯят.

Худовандо, Ту Султони ҷаҳонӣ,
Худовандо, Ту бар мо меҳрубонӣ.

1. Хоҳам боз ҳам гӯям, Исо Масеҳ, Ту зинда ҳастӣ!
Хоҳам боз ҳам гӯям, Исо Масеҳ, Ту бармегардӣ!
Бале, Ту бармегардӣ! Бале, Ту бармегардӣ!

Вақте дар торикӣ нишаста будам,
Ту шудӣ тағчароғи ин ҳаётам.
Гуноҳамро бибахш, аё Наҷотгар,
Боз ҳам биё, маро ба осмон бар.
Ҷовидонӣ, пойдорӣ, воғузаштӣ, Ту раҳимӣ,
пуршукӯҳӣ, пуршукӯҳӣ!

Бигӯ: "Ё Раб, Худо, Исои Масеҳ".
Дигар намешавӣ мӯҳтоҷ ба касе.
Ту ҳар чи ки хоҳӣ, Ў ба ту медиҳад,
Агар қалби Туро ба даст бигирад.
Ҷовидонӣ, пойдорӣ, воғузаштӣ, Ту раҳимӣ,
пуршукӯҳӣ, пуршукӯҳӣ!

Агар дунё ҳамин аст, ки ман мебинам,
Нахоҳам дигар ман ин ҷо бимонам.
Ҷудоию гуноҳ гизои рӯз аст,
Умри мо ҳам фақат ҳамин ду рӯз аст.

2.Хоҳам боз ҳам гӯям, Исо Масеҳ, Ту зинда ҳастӣ!
Хоҳам боз ҳам гӯям, Исо Масеҳ, Ту бармегардӣ!
Бале, Ту бармегардӣ! Бале, Ту бармегардӣ!

Дарро боз кун, ояд ҳоло ба хона,
Каломашро гузор андар вучудат.
Ояд бо сад ҳазору як фаришта,
Баъд аз ин чо кунад андар биҳиштат.
Ҷовидонӣ, пойдорӣ, вогузаштӣ, Ту раҳимӣ,
пуршукӯҳӣ, пуршукӯҳӣ!

Чӣ чое беҳтар аз оғӯши Ту,
Чӣ чизе беҳтар аз фонуси Ту.
Чӣ роҳе беҳтар аз оштӣ бо Ту,
Чӣ роҳе беҳтар аз дӯстӣ бо Ту.
Ҷовидонӣ, пойдорӣ, вогузаштӣ, Ту раҳимӣ,
пуршукӯҳӣ, пуршукӯҳӣ!

Агар дунё ҳамин аст, ки ман мебинам,
Нахоҳам дигар ман ин чо бимонам.
Ҷудоию гуноҳ ғизои рӯз аст,
Умри мо ҳам фақат ҳамин ду рӯз аст.

Хотима:

Хоҳам боз ҳам гӯям, Исо Масеҳ, Ту зинда ҳастӣ!
Хоҳам боз ҳам гӯям, Исо Масеҳ, Ту бармегардӣ!
Бале, Ту бармегардӣ! Бале, Ту бармегардӣ!

1. Маро дар осмон як ёр бошад,
Ки бар ҳар кӯдаке ғамхор бошад.
|: Дилам аз меҳри Ту саршор бошад.
Масеҳо, меҳри Худ дар мо зиёд кун. :|

2. Зи Исо, он рафиқи осмонӣ,
Расид файзу чамолу шодмонӣ.
|: Намуда кӯдаконро меҳрубонӣ,
Масеҳо, меҳри Худ дар мо зиёд кун. :|

3. Маро дар пеши Яздон аст манзил,
Сари худ мондаам бар синаи дил,
|: Худованду Масеҳу Марди комил,
Масеҳо, меҳри Худ дар мо зиёд кун. :|

1. Парвардигори меҳрубон,
Дорам ба дил ишқат ниҳон.
Не баҳри музди он ҷаҳон,
Танҳо Туро ҳастам хоҳон!

|: Не шӯҳрату ҷоҳу ҷалол,
Не зиндагии безавол.
Бар ишқи Ту, эй Бемисол,
Хоҳам Туро аз ҷону дил! :|

2. Меҳрам на аз тарси азоб,
Ё меҳри умеди савоб.
Хоҳам диҳам меҳрат ҷавоб,
Ёрӣ ба ман додӣ зиёд.

|: Аввал Туй, Масеҳи ман,
Бахшидаӣ ҷон ҷои ман.
Шоҳаншаҳу Худои ман,
Меҳри Ту бепоён бувад. :|

3. Ман оғаҳ аз анҷоми худ;
Ту бо баҳои ҷони Худ
Кардӣ маро аз они Худ,
Дилдори ҷонони манӣ.

|: Дидам муҳаббатҳои Ту,
Дорам хаёлу фикри Ту.
Ман зиндаам барои Ту,
Меҳри Ту бошад ҷовидон. :|

1. Баландии осмонро бинам,
Ҳусни илоҳӣ дар назарам.
Чашми рӯз кушода мешавад,
Табиат дилхушӣ мекунад.

Бандгардон:

|: Якшанбе рӯзи тантана аст,
Дар саҳро алаф сабзидааст.
Мӯъҷизаи аҷибтарин аст:
Дар ҷалол Масеҳ зинда аст! :|

2. Шӯълаҳои офтоб дурахшон,
Дар афроз хонад мурғи хушхон.
Холиқро меситояд ҷаҳон,
Хурсандӣ кунем аз дилу ҷон.
3. Бигзор ҳама суруд бихонанд,
Исои зиндаро васф кунанд.
Бо шодӣ суруд мехонем мо:
Қудрату ҷалол баҳри Исо!

1. Пирӯзӣ бар марг аён шуд, бархост Исо зи гӯр.
Ашқо гардид пок зи чеҳра, шикаст торикӣ зи нур.
Ғаму ғусса, шавқу шодӣ баҳри ин дунё чӣ суд?
Пирузӣ комил мегардад, Исо ояд дубора зуд.
|: Чашм ба абрҳо дӯхтаем мо, эй Масеҳо, зуд биё!
Боғбони некӯи мо, чин гулҳои ошно! :|

2. Дилҳои мо пур зи гул шуд бо Каломи хуби Ту.
Зиндагии мо пурнур шуд бо чароғи рӯи Ту.
Дигар з—ин пас бо Ту ҳастем, дасти мо дар дасти Туст.
Туро доим мепарастем, дилҳоямон назди Туст.
|: Чашм ба абрҳо дӯхтаем мо, эй Масеҳо, зуд биё!
Боғбони некӯи мо, чин гулҳои ошно! :|

1. Наздик шавам бар Ту, наздик шавам!
Ҳарчанд бувад бар Ту мушкил роҳам,
Боз ҳамд кунам бар Ту, наздик шавам бар Ту.
Наздик шавам бар Ту, наздик шавам.
2. Ҳар гоҳ чу овора дар дашт равам,
Сарро шаби тира бар санг ниҳам.
Дар хоб расам бар Ту, наздик шавам бар Ту.
Наздик шавам бар Ту, наздик шавам.
3. Бинам нардбонеро бигзоштаанд,
Бисёр фариштаҳо истодаанд.
Ки хонандам бар Ту, наздик шавам бар Ту.
Наздик шавам бар Ту, наздик шавам.
4. Чун субҳ хезам, кунам шукри Худо.
Бояд бино кунам як байти Худо.
Орад рӯям бар Ту, наздик шавам бар Ту.
Наздик шавам бар Ту, наздик шавам.
5. Аз шавқ барорам пар, раҳ соз кунам,
Аз моҳу хур бартар парвоз кунам.
Пас ҳамд кунам бар Ту, наздик шавам бар Ту.
Наздик шавам бар Ту, наздик шавам.

1. Эй, ки Туй сарвари некӯи ман,
Дар ҳама ғамҳо Туй дилҷӯи ман!
Рӯҳи маро хуни Ту тоза намуд,
Ҷуз Ту касе нест тасаллои ман.

|: Эй Масеҳ, эй Масеҳ, эй Масеҳ, эй Масеҳи ман!:

2. Рӯи Ту андар назарам шуд падид,
Зулмати ғам шуд зи дилам нопадид.
Меҳри Ту чун дар дили ман чо гирифт,
Шӯълаи равшан бар дилу ҷон расид.

|: Эй Масеҳ, эй Масеҳ, эй Масеҳ, эй Масеҳи ман!:

1. Вақте чун гуноҳкоре ба пояш афтодам,
Дар зери бори гуноҳ “Исо” – садо додам.
Исо шунид фарёдам, аз банд кард озодам,
Чун Исо бардошт борам, маро шодӣ бахшид.

Бандгардон:

- Оре, ӯ бардошт борам, бори гуноҳамро ,
Оре, ӯ бардошт борам бо меҳри беҳамто.
Исо шунид фарёдам, аз банд кард озодам,
Чун Исо бардошт борам, маро шодӣ бахшид.
2. Вақте дар ғаму андӯх, маъюсу саргардон,
Бо заъфу дилшикаста, дар ранчи бепоён,
Садои Исо омад: “Ман бо туям доим”!
Он гоҳ ӯ бардошт борам, маро шодӣ бахшид.
3. Роҳи ҳаёти ҷовид фақат Исо дорад,
ӯ роҳнамою ҳодӣ дар қалби ман монад.
Вақте ба само равем, бо ҳам суруд хонем
Гӯем: “ӯ бардошт маро, моро шифо бахшид”.

Бандгардон:

Раҳбарам Ўст, раҳбарам Ўст,
Дар ҳар тангӣ раҳбарам Ўст!
Дар пайравияш мемонам,
Масрурам, чун раҳбарам Ўст!

1. Аз дил суруду ҳамд хонам,
Орому шодам, чун донам:
Дар ҳар макон, дар ҳар замон
Ҳодӣ – Худост, раҳбарам Ўст!
 2. Гар шохи умрам бишканад,
Гар ғами дил афзун шавад.
Тӯфони умрам чун расад,
Оромам, чун раҳбарам Ўст!
 3. Дар дасти Ў ин даст ниҳам,
Ҳаргиз гилае накунам.
Хушнудам, чунки медонам,
Қувватам Ўст, раҳбарам Ўст!
2. Чун умри ман ба сар ояд,
Бо файзи Ў зафар ояд,
Аз мавҷи марг ҳаросам нест,
Бо ман Худост, раҳбарам Ўст.

1. Масеҳ ҳаёту Масеҳ аст нурам,
Масеҳ ҳодии шаби торикам.
Масеҳ коҳинам, Масеҳ вакилам,
Масеҳ устоду Масеҳ далелам.
2. Масеҳ носеҳам, Масеҳ ҳодиям,
Масеҳ аст адлам, Масеҳ Мунҷиям.
Масеҳ пайғамбар, коҳину шоҳам,
Масеҳ аст ростӣ, Масеҳ аст роҳам.
3. Масеҳ аст тоҷам, Масеҳ ҷалолам,
Масеҳ ҳамдардам, чун дар малолам.
Масеҳ дар само ганҷи аъзамам,
Масеҳ тасалло, ҳар гоҳ дар ғамам.
4. Масеҳ мунҷиям, Масеҳ соҳибам,
Масеҳ қисматам, Масеҳ мавлоям.
Масеҳ оромам, Масеҳ ғизоям,
Масеҳ шодии беинтиҳоям.
5. Масеҳ ба ҳар ғам, Масеҳ дар шодӣ,
Масеҳ аз гуноҳ додам озодӣ.
Ба ҳар беморӣ шифо аст Масеҳ,
Дар камбағалӣ сарват аст Масеҳ.

1. Каломатро чӣ сон дӯст дорам.
Бувад он таълиму ислоҳам,
Дар роҳи рост равона шавам.
Каломат, Каломат – шодиям.
2. Ту – Каломи зиндаро хонам,
Вақте аҳкомат таълим гирам.
Масеҳи ман, воз кун чашмонам,
Ки аз Инҷил ганҷҳоро бинам.
3. Зинда аст Каломи Худованд,
Таъсирбахш дар роҳи ман бо панд.
Чун шамшери дудама занад,
То ки диламро доим санҷад.
4. Суханат аст нурам баҳри по,
Ҳимоятам кунад андар роҳ,
Чароғи равшани Масеҳо
Мебошад дар ҳама тариқҳо.
5. Дили ман андӯҳгин бошад ҳам,
Бори сангин фишор орад ҳам,
Тавротро бо дуо кушоям
Оҳ, шодам, ман тасаллӣ ёбам.
6. Каломатро чӣ сон дӯст дорам.
Бувад он таълиму ислоҳам,
Дар роҳи рост равона шавам.
Каломат, Каломат – шодиям.

1. Рӯҳу ҷони ман муштоқи Ту аст,
Толиби ҳузури Туям.
Таҳти қудрати Рӯҳат, эй Падар
Танамро мутеат кунам.

Бандгардон:

- Бишкан ин қолиби дили ман,
Эй Худо, бо Рӯҳи Худ.
То шавам озод зи қайди ҷисм,
Бинамат дар умқи вучуд.
2. Рӯзаю дуо мешиканад маро,
То шавам монанди Исо.
Атри маърифату шинохти Ту
Бахшанд зиндагиро сафо.
3. Пирӯзӣ бар ҷисм хости Рӯҳи Туст
Андар ин ҷанги дарунӣ.
Файз ато намо, то ғолиб шавам,
Бар ҷисмам ёбам пирӯзӣ.

1. Худованди ҷон чӯпони ман аст!
Ба ҳар ҷо равам посбони ман аст!
Ба чизе надорам дигар эҳтиёҷ,
Ҳама дардҳоям кунад Ӯ илоҷ.
2. Бихобонадам дар чаманҳои сабз,
Садояш шиносам ҷӣ ширину нағз!
Ба оби гуворо кунад роҳбарӣ,
Дихад ҷону танро ҳаме бартарӣ.
3. Ба роҳи адолат ҳидоят кунад,
Муҳаббат ҳаме бениҳоят кунад.
Чу дар водии сояи зулмот роҳ
Равам ҳам, бубинам сад афсӯсу оҳ.
4. Натарсам зи шарре, чу Ту дар барӣ,
Асоят намояд маро роҳбарӣ!
Зи рӯи муҳаббат Ту мегустарӣ,
Ба пеши адӯ баҳри ман суфрае.
5. Фурӯ рехтӣ равғанат бар сарам,
Ҷӣ лабрез гашта ҳаме соғарам!
Накӯиву раҳмат ба фархундагӣ,
Ба ман рӯ кунад дар ҳама зиндагӣ.
6. Ба наздики Яздон яксар равам,
Абадмуддат он ҷой сокин шавам.
Худованди ҷон чӯпони ман аст!
Ба ҳар ҷо равам, посбони ман аст!

1. Хоҳам овоз бихонам аз ин наҷот, ки дорам,
Бо хуни покаш Исо раҳонид аз гуноҳам.
Бо он фариштагонаш хоҳам ҳамдаш бигӯям,
Ки аз ин бозии мавт раҳонида Худоям.

Бандгардон:

- Инсони ғофил, Масеҳ чӣ хуб аст,
чунки Мунҷии мост.
Масеҳо бошад имрӯз ҳамдамам,
то абад дилшодам.
2. Масеҳ омад ба қалбам, бахшид ҳаёт ба чонам,
Рӯҳи Худро ба ман дод, таваллуди навам дод.
Ҳоло ки ман чашидам муҳаббати Худоро,
Хоҳам шоҳиди Исо бимонам, то биояд.
 3. Хоҳам ду бол барорам, парвоз кунам ба сӯяш,
Истиқболаш намоям дар он ҷо байни абрҳо.
Хоҳам бо созу овоз дар ҷашни ӯ сароям,
Дар ҷамъи имондорон Барраро биситоям.

1. Бишнава, хотиф сароид анвори шоҳи мавъуд,
Тобида сӯи олам бо раҳмат омад фуруд.
Эй мӯъминон, бархезед бо савту ҳамду дуруд,
|: Бо аршиён гӯед: “Шуд дар Байт-Лаҳм Масеҳ мавлуд”. :|
2. Эй осиён, башорат, к-аз назди Рабби Ҷалил,
Бо ҷумлаи малоик овард мужда Ҷаброил:
“Дар ҷисми хокӣ омад Исои Имонуил,
|: Хост зистан чун мо бо мо, ҳақро намоед таҷлил”. :|
3. Сароид, эй мӯъминон, ҳамд бар Рабби адолат,
К-ӯ моро карда озод аз зулмати ҷаҳолат.
Худро маҳрум кард Исо аз иззату ҷалолат,
|: Ва мо гумгаштагонро бираҳонд аз залолат. :|

Бандгардон:

Эй Ахтари ҷовиди мо,
Равшантар аз хуршеди мо.
Дар ин сафар моро Туй
Ҳам Ҳодӣ, ҳам Умеди мо!

1. Маҷусонем аз сӯи шарқ,
Дорем бо худ мо ҳадияҳо.
Паймуда кӯху дашту тал,
Моро ситора раҳнамо.
2. Дар шаҳри Довуд ин замон
Гашта шаҳаншоҳе аён.
Инак, барои Ӯ нишон
Овардаам тоҷи тилло.
3. Овардаам кундур чунин,
Аз дуди он рӯи замин
Дар наздики Яздон бубин,
Фармон бару саҷда намо.
4. Мурр атри талхе оварад,
Талхӣ зи дунё мебарад.
Чун Ӯ ба қабри Худ равад,
Бо Худ барад андӯҳи мо.
5. Бархост Ӯ аз мурдагон,
Ҳам фидя, ҳам Шоҳи ҷаҳон.
Гӯяд замин бар осмон:
Ҳалелуёҳ, ҳалелуёҳ!

1. Шукри Худованди кариму ғафур,
Карда чунин чамъ ҳамаро бо сурур.
Шукри Худо, ки ҳамаро шод кард,
Халқи ҷаҳон аз гунаҳ озод кард.

Бандгардон:

Мо бояд нур диҳем дар ҷаҳон,
Ҷам бидурахшем бар дигарон.

2. Нури ҷаҳон, Мунҷии кулли башар,
Кардаӣ аз лутфи Ту бар мо назар.
Баҳри гуноҳони ҷаҳон ҷон фидо
Кардаӣ, эй Мазҳари меҳру вафо.
3. Мо ҳама чун рама, Ту ҳастӣ шубон,
Мо ҳама ҷисмем, Ту рӯҳу равон.
Рӯҳи Қуддусро бинамо дар ҷаҳон,
Роҳнамо бар ҳамаи гумраҳон.

1. Сухан гӯям агар бо ҳар забоне,
Вале дар ман набошад меҳрубонӣ,
Вучуди ман бувад бесуду носоз,
Филизи пурсадо, санҷи пуровоз.

Агар донам улуму ҳам нубувват,
В- агар огоҳам аз асрори хилқат,
Гар аз имони комил кӯҳҳоро
Тавонам мунтақил кардан ба ҳар чо,

Барояд ҷумла гар инҳо зи дастам,
Муҳаббат гар набошад, ҳеҷ ҳастам!
Гар амволам диҳам, ҷонам бисӯзам,
Набошад меҳрубонӣ, нест судам.

2. Муҳаббат бас ҳалиму меҳрубон аст!
Ҳасад нашносад, он ороми ҷон аст!
На атвори қабеху на ғуруре,
Наҷӯяд нафъи худ, дорад суруре.

Нагирад хашму суи занн надорад,
Зи қачӣ хуш нагардад, рост орад.
Ҳама бовар намояд, сабр дорост,
Таҳаммул мекунад, умедвор аст.

Нагардад соқит ҳаргиз ин муҳаббат,
Вале нобуд гардад ҳар нубувват,
Забонҳо охиран поён пазирад,
Улум охир заволи хеш гирад.

3. Кунун илму нубувват ҳар ду ҷузъист,
Чу комил сар расад, ҷузъӣ шавад нест!
Замони кӯдакӣ фикру тааққул
Чун кӯдак менамудам бетааммул.

Ҳама гуфтори ман гуфтори тифлон,
Ба мардӣ тарк кардам кори тифлон.
Кунун дар оина бинем мавҳум,
Дар он вақт рӯ ба рӯ бинем бо ҳам,

Шиносоии ман ҷузъист ин ҷо,
Шиносам баъд, чун гаштам шиносо.
Бувад боқӣ се чиз алҳоли майдон:
Умед асту муҳаббат, низ имон!

Хотима:

Валекин аъзами инҳо муҳаббат,
Бикӯш, эй ҷон, ба дунё бо муҳаббат!

1. Худованди ман, ба шабоҳатат
дигаргунам кун, дигаргунам кун,
Ту худи маро чун шаҳодати
меҳри Худ гардон, меҳри Худ гардон.
Эй Маҳбуби ман, дилам сахт ҷунбон.
Ту кӯзагарӣ, гилам дар дастат.
2. Дар ҳама ҳолат гардӣ Ту баҳрам
мисоли ибрат, мисоли ибрат.
Тағйирам бидеҳ, эй Масеҳи ман,
ба чашмаи файз, ба чашмаи файз.
Дигаргунам соз Ту чандин карат,
Ту кӯзагарӣ, гилам дар дастат.
3. Гар дар роҳи ман бошад монеа
беитоатӣ, беитоатӣ,
Гар корам бувад беандешагӣ
ё сабукфикрӣ, ё сабукфикрӣ,
Ба қолаб андоз тибқи дилхоҳат
Ту кӯзагарӣ, гилам дар дастат.

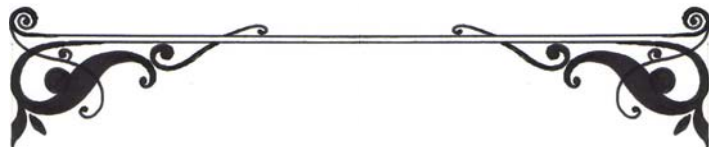

Бандгардон:

Худоро ҳамд гӯед,
Муҳаббаташ то абад аст,
Зеро ки Ӯ некӯст;
Меҳру лутфаш то абад аст.

1. |: Хирадмандона осмонро офаридааст,
Заминро офаридааст, офаридааст. :|
2. |: Офтобу моҳро офаридааст,
Ахтарон офаридааст, офаридааст. :|

*Рӯҳати сурудҳо
мувофиқи мавзӯҳо*

Худочӯӣ

Агар Исо ҳазорон бори дигар	1
Агар дар ғаму талхист рӯҳат	3
Танҳову саргардонӣ, ҳеҷ кас мӯнис надорӣ	4
Аз қону дил хоҳам Туро, Масеҳ	9
Биёед, биёед пеши Худованд Исо	29
Чун бар Ё менигарам бо ашқҳо	42
Шунидам аз касе ман	55
Гар аз гуноҳ озодаӣ меҳоҳӣ	56
Дар ин дунёи ғамноку фонӣ	69
Эй мӯъминон, ин навид бишнавед	77
Дигар аз дунё чӣ гӯям?	91
Имрӯз чӣ рӯзест, рӯзи шодӣ	115
Масеҳ, ба Ту мӯҳтоҷам	119
Исои Масеҳ, пеши Худ моро талаб намо	125
Ба ихлосу муҳаббат ҳар шабу рӯз (Заб. 129)	159
Худовандо, нигоҳам кун!	179
Худоё, бубахшо гуноҳи маро (Заб. 50)	184
Ту эй бандаи чаҳлу дар қайди исён	190
Омад Худованд моро наҷот додан	195

Сипос барои раҳой

Аз рӯзе Худои ман, Худои ман	7
Худовандро бо шодӣ сароед	19
Худо дӯстдору наҷоти қонам	26
Бичашеду бубинед, ки Худованд некӯст	34
Худо паноҳу қуввати ман аст	35
Вақте дилшикаста, гаронбору хаста	49

Вақте Исо, шоҳи шоҳон, таваллуд шуд	50
Чун шарорату гуноҳ карда дунёро табоҳ	52
Гаштам дар ин ҷаҳон пур аз ғусса ман	60
Дар ин дунё овора, саргардону бечора	72
Эй Мунҷӣ, эй Меҳри ҷаҳон	78
Эй Наҷоткору Шоҳи ман	79
Эй Холиқи арзу само	89
Як рӯз ин дунё барои ман	101
Ҳазрати Исо, Худованди ҷаҳон	106
Ҳастии ман фидои Ту	116
Ў ин ҷост, Ў ин ҷост	120
Исо – номи аз ҷама баланд	132
Ман то абад ором гардам	149
Мисли бод будам саргардон	165
Мо насли хушбахттарин	171
Эй Манбаи нур, эй Худо!	174
Як шаб танҳои танҳо ғарқ будам даруни ғам	186
Омадӣ, хуш омадӣ, Маҳбубам Исо	196
Парвардигори меҳрубон	210
Вақте чун гуноҳкоре ба пояш афтодам	215
Хоҳам овоз бихонам аз ин наҷот, ки дорам	221

Ниёиш (Дуо)

Боз меоям, Худовандо, назди Ту	39
Чунон ки оҳу барои наҳрҳои об (Заб. 41:2,3)	45
Вақти дуо, вақти дуо	54
Гар хастай, дилат пур зи андӯҳ	59
Дар замин ҳангоми шомгоҳон	65
Эй, ки ту аз баҳри дуо омадаӣ	71

Ба назди пок Яздон шав ту хомӯш	200
Наздик шавам бар Ту	213

Пайравӣ ба Масеҳ

Исои Масеҳ мегӯяд...	2
Танҳо Исо бошад Соҳиби дилам	5
Дуо карданро ёд деҳ, Худоё	27
Хушо ҳоли он касон...	40
Гар дар ин дунё ҳамеша оташ	57
Шоҳ, Ҳукмрони мулки аъло	58
Дар зиндагиям хаймае дорам	66
Эй Масеҳ, биё наздам	70
Дар Масеҳам шодон ҳастам	74
Дар тариқи зиндагӣ дар ин ҷаҳон	83
Эй Холиқи ягона, эй Нури ҷовидона	90
Дили сангиро бардор, Худоё, аз даруни мо	96
Дунёи гумроҳ буд дар торикистон	100
Аҳриман хост, ки аз бех занад решаи мо	103
Замин, эй Худованд, аз они Туст! (Заб. 23)	109
Зебоии Исо, кош дар ман тобӣ	110
Имшаб зи шодиҳо	117
Бо шарирон машварат кардан хатост (Заб.1)	122
Ишқи тоза дар дилам пайдо кун, Худованд	137
Ҷар касе к-ӯ хидмати ҳамсоя кард (Заб. 14)	147
Покиву парҳезгорӣ пеша кун (Заб. 23)	150
Масеҳо, эй фуруғи мулки ҳастӣ!	160
Мо ҳавасро зери по бинҳодаем	175
Ҳалелуёҳ, ҳалелуёҳ!	201
Раҳбарам Ёст	216

Каломатро чӣ сон дӯст дорам	218
Рӯҳу ҷони ман муштоқи Ту аст	219
Сухан гӯям агар бо ҳар забоне	225
Худованди ман, ба шабоҳатат	226

Хизмат ба Худо

Дар дастаи пирӯзи Масеҳ	63
Зиреҳе, ки Худо муҳайё сохтааст	111
Имондорон, шумо оламро нуред	114
Калом ба забон гирем	140
Худоё, зеҳну фикрамро фаро гир	154
Мо аскари Исо Масеҳ	167
Моҳигир, эй моҳигир	177
Ёрону дӯстони гиромӣ ба по шавед	180
Шукри Худованди кариму ғафур	224

Осоиштагии Худо

Амон дар вафодории Худо	11
Ту Худои ман, майлам сӯи Туст	14
Худовандо, Ту огоҳӣ зи андак орзуи ман	15
Худованд чӯпони ман аст (Заб. 22)	23
Баҳри фардо наандешам	24
Чу сармасти Масеҳам ман	48
Дар озмоишҳоя тангӣ, хорҳои тези зиндагӣ	75
Масеҳ, ки Туй Нурам, рӯ сӯи Ту орам	130
Худоям, ки некӯ шубони ман аст (Заб. 22)	148
Медонӣ Ту роҳ, гарчи ман надонам	162

Мехоҳам бо Ту бошам, эй Масеҳи ман!	163
Пинҳон макун аз чашми Худо айбу гуноҳат (Заб. 31)	172
Ба ҳангоми сахтиву дармондагӣ (Заб. 45)	181
Ба дил гуфтам чаро ин гуна шоданд (Заб. 72)	188
Эй, ки Туй сарвари некӯи ман	214

Ёрии Худо

Ту нури ман, ҳаёти ман!	13
Бимон бо ман, Худои меҳрубон	33
Бошад паноҳи мо Худо (Заб. 45)	44
Бо қуввати Рӯҳат, эй Масеҳо,	46
Чун Туй Чӯпони некӯ баҳри ман	51
Эй Дӯст, биё, роҳати ин қалби ғамгин бош	67
Эй Масеҳо, Шоҳам Туй	73
Эй солеҳон, дар Худо шодӣ намоед	84
Хавфи рӯз маро ҳарчанде ки бошад	95
Дурӯзаи умрам шуда чун нақш бар обе	102
Исо Масеҳ мавлои ман	124
Гар лутфи Худо набуд бар мо (Заб. 123)	128
Исо, дӯсти равонам, зиндакунандаи ҷонам!	133
Каломат мегӯяд: Дӯст бувад ...	139
Эй Худои ман, фаромӯшам макун (Заб. 12)	143
Туй, Парвардигоро, ҳофизи ҷонам (Заб. 26)	151
Масеҳ, эй Мазҳари ҳастӣ !	153
Худоро гиромӣ бидорӣ агар (Заб. 127)	157
Ҳамчу оҳу медавам бар сӯи об (Заб. 41)	176
На дар суханҳои дуоям	185
Эй Худои ман, Худои меҳрубон (Заб. 62)	187

Дилам шавқи Ту дорад, эй Худоё! (Заб. 83)	191
Дидори Ў бошад яқин	192
Аз азал будиву ҳастӣ то абад (Заб. 89)	198
Дар паноҳи Зоти Ҳақ бошӣ агар (Заб. 90)	199
Оре, Чӯпони некӯ, биё!	202
Худовандо, дили мо шод аз Ту	205
Худовандо, муборак бод номат (Заб. 102)	207
Маро дар осмон як ёр бошад	209
Худованди ҷон чӯпони ман аст! (Заб. 22)	220

Некии Худо

Акнун омадаем ба ҳузурат, Масеҳо	10
Бишуд рӯзу инак шаб ояд канор	61
Эй Ёри меҳрубонам	64
Ҷорӣ соз чашмаат	121
Лаҳзаҳои ширин баҳшида Худованд	146
Худованди бомеҳру шафқат, Масеҳ	206

Офариниши Худо

Барои атоҳои беҳадди Ту	21
Боди наврӯз вазид	37
Номат, ки шукӯҳи ҷовидон аст (Заб. 8)	144
Худоям замини замон офарид (Заб. 18)	145
Ҷаҳонро бо чунин ҳусну тароват	158
Номат бузург аст, эй Худо (Заб. 8)	168
Эй Зоти бечун, эй Худо (Заб. 28)	169
Нури Худой, нури Худой	193
Баландии осмонро бинам	211
Худоро ҳамд гӯед	227

Зодру́зи Масеҳ

Андаруни ҷони мо ғавғост	12
Дар шаби тори зулмонӣ	88
Як шабе бо гуфтаҳои пайғамбар	104
Омад Масеҳ андар ҷаҳон	194
Бишнав, ҳотиф сароид анвори шоҳи мавъуд	222
Эй Ахтари ҷовиди мо	223

Марг ва растохези Масеҳ

Хуни Исо қатра-қатра аз салиб	6
Бар сари теппае, берун аз Уршалим	22
Худо фиристод Писараш Исоро	36
Чун бар ҷӯбе, ки меҳкӯб шудай бар он	41
Боғи Ҷатсимони́ро бинед	47
Эй осмон, бикшой дар	80
Дар шаби охир бо шогирдон	86
Эй Чӯпони некӯ	94
Ҳалелуёҳ, ҳамдаш кунем	107
Замон ба камол расид	108
Ҳалелуёҳ, ҳамдаш кунам	113
Инак, чӣ зебост пойҳои муждабарон	118
Исои Масеҳ маслуб гардид барои мо	123
Масеҳ, Масеҳ, Масеҳ, мо туро дӯст дорем!	126
Масеҳо – Шоҳаншоҳи меҳру муҳаббат	156
Мужда бодо, ки нав шуд саросар ҷаҳон	178
Муҳаббати Худо дар салиби Исо	182

Бозгашти Масеҳ

Худовандро ҳамд бигӯед, зеро ки некӯст	20
Бедор шавед, ба худ оед, мӯъминон!	25
Чун Исо, шоҳи шоҳон	43
Дар ин дунёи беканор	68
Эй муқаддасон, эй қавми Худо!	76
Ту, эй рӯҳ, ар гузар кардӣ ба афлок	82
Эй Уршалим, эй шаҳри самовӣ	85
Домод меояд, ин аст умеди мо	99
Исои хуб хоҳад омад	129
Шӯришу исён чаро бардоштанд? (Заб. 2)	141
Карам намо, эй Худо	142
Эй Шоҳи мо, ороми ҷонӣ, боз ой!	183
Масеҳ, Ту шаҳаншоҳӣ	189
То ба кай, то ба кай	203
Хоҳам боз ҳам гӯям	208
Пирӯзӣ бар марг аён шуд	212

Ситоиши Худо

Ту ҳастӣ Худои воҷибулвучуд	8
Бо номат, Худои азим	16
Ба номи Худованди ҷонофарин	17
Ба пешат меоям бо шукр	18
Биёед, барои Худованд	28
Биёед бо ҳам яқдилу яковоз	30
Худои нек! Чун ба ҷаҳон нигоҳ кунам	31
Худоё, Ту Худои ман ҳастӣ! (Заб. 62:2,3)	32
Тақдим намоем худро	38

Шоҳи шоҳон, Соҳиби ҳастӣ	53
Эй тозадилон, шод бошед	62
Эй Раб Исо, Ту лоиқӣ	81
Эй фарзандони Нур, гирди ҳам биёед!	87
Эй Худованд, ваъдаҳои Ту чӣ азиманд!	92
Эй Чашмаи меҳр, эй Падар!	93
Ғами ҳама дунёро аз дил дур сохтӣ, Масеҳ	97
Эй Шоҳи шоҳони ҷаҳон	98
Қуддус, қуддус Худованд	105
Зи рӯзи азал Калом буд	112
Худоеро таборак бихон ту (Заб. 112)	127
Сад шукр, ки моро баракат додӣ (Заб. 66)	131
Масеҳо, Туй нону ҳам чашмаи ҳаёт	134
Умеди мо, Масеҳ, Туй	135
Исо - чӣ хел номи зебо!	136
Каломат, Каломи поки ишқат	138
Масеҳ аст нурам, Масеҳ ҳаётам	152
Масеҳ маҳбубам, Масеҳ аст дӯстам	155
Маҳбуби мани, сурати Ту сурати Яздон	161
Дар васфи Худо шому саҳар нағма сароед (Заб. 150)	164
Дар хонаи муқаддас Худоро биситоед	166
Мо масеҳӣ ҳастем, Ӯро мепарастем	170
Дар шаъни Худои худ ҳамеша (Заб. 32)	173
Меҳри пурасрори Исо	197
Рӯ оваред, эй мардумон (Заб. 99)	204
Масеҳ ҳаёту Масеҳ аст нурам	217

